ILMOITUSLIITE 15.11.2023

JUNIORI TAPPARALAINEN

KAUSI ALKOI KOLMEN MESTARUUSVIIRIN KATTOON NOSTOLLA

NELLA PELKOSELLE ENNÄTYSPISTEET FINLANDIA TROPHYSSA

TUE TAPPARAN JUNIORIJÄÄKIEKKO- JA TAITOLUISTELUTOIMINTAA!

UUTUUS!
JÄTTIHUPPARI

49,50 €

KLASSIKKO:
VILTTIKETJU- JA
TAPSU-TORKKUPEITOT

25 €

KLASSIKKO:
TAPPARA-SINAPPI

5 €

MYYNTI: JÄÄKIEKKOJOUKKUEET, TAITOLUISTELIJAT JA SEURAN TOIMISTO, SUDENKATU 7

RIUSKAA TEKEMISEN MEININKIÄ MONELLA TAHOLLA

Jääurheilun syyskausi on jo pitkällä. Liiga on maajoukkuetauolla, kun kolmannes runkosarjasta on pelattu, ja junioreiden sarjojakin on tahkottu jo hyvä tovi.

Kun takana on yksi seurahistorian menestyksekkäimmistä kausista, on uuteen kauteen valmistautumiseen kiinnitetty erityistä huomiota, tyytyväisyys menneeseen kun voi tuoda kylläisen olon.

Valmistautuminen näyttää menneen hyvin ainakin tulosten valossa, koska liigajoukkue porskuttaa sarjakärjessä, ja SM-sarjajoukkueista U20 on kolmantena, U18 sarjakärjessä sekä U16 karsintalohkossaan neljäntenä.

Myös taitoluistelukausi on lähtenyt tuloksellisesti hyvin liikkeelle. Yksinluistelun Finlandia Trophyssa Espoossa Tapparan Nella Pelkonen sijoittui kovatasoisessa kilpailussa upeasti neljänneksi ennätyspisteillään. Myös muodostelmajoukkue FireBlades avasi kilpailukauden onnistuneilla suorituksilla.

****

Syksyn aikana on ollut mukava huomata, miten monessa toimessa on riuskaa tekemisen meininkiä. Juniorijoukkueissa pelaajamäärät ovat melko lailla vakiintuneet olosuhderesurssien mahdollistamalle tasolle.

Kasvua on sen sijaan ollut Tapsu-Kiekkokoulun ja junioreiden harrastejoukkueiden osallistujamäärissä. Viisi vuotta sitten yhdellä, noin 30 pelaajan ryhmällä aloitettu toiminta on kasvanut lähes sataa pelaajaa liikuttavaksi toiminnaksi. Tällä toiminnalle on todella kysyntää.

Tekemisen meininkiä on ollut urheilijoiden ja harrastajien perheiden ja joukkueiden toimihenkilöiden toiminnassa. Niin taitoluistelun, kuin jääkiekkoilunkin puolella joukkueiden talkoo- ja varainhankintatoiminta on nostanut tasoaan.

Toimintamaksujen alentamisen lisäksi yhteiset myynti- ja muut talkoot ja tempaukset lisäävät yhteisöllisyyttä ja tuovat oman mausteensa joukkueiden ja luisteluryhmien arkeen.

****

Olosuhdepuolella käynnissä oleva kausi on tuonut haasteita tamperelaisille jääurheiluseuroille Hervannan kahden kaukalon hallin keväällä alkaneen remontin myötä. Korvaavia jäitä on hankittu yksityisistä halleista, mikä on näkynyt kustannusten nousuna.

Hervannan remontin pitäisi olla valmiina helmikuussa 2024. Toivottavasti Tampereen kaupunki pystyy tukemaan seuroja suunnitellusti. Tampereen kaupungin myöntämää, Koulukadun kattamiseen tarkoitettua rahaa on suunniteltu käytettäväksi tukena seurojen kasvaneisiin kustannuksiin.

Tilanne on kuitenkin paranemassa. Hervannan hallin avautuessa ja uusien tekojääkenttien valmistuminen Hervantaan ja Lielahteen ovat hienoja satsauksia kaupungilta tamperelaisten talviliikunnan edistämiseen. Uskon, että kentät tulevat kovaan käyttöön.

Toivon, että voisimme hyödyntää uusia tekojääkenttiä myös lasten harrastetoimintaan niin, että seurat voisivat varata vuoroja kentän osista ohjattuun liikuntaan, vaikka suurin osa kentästä olisi koko ajan vapaana kaikille kaupunkilaisille.

****

Hakametsän Sport Campus -hanke etenee myös. Tampereen yhdyskuntalautakunta päätti marraskuun alussa asettaa alueen asemakaavaluonnoksen nähtäville.

Mikäli asiat etenevät suunnitellusti, ja kaava hyväksytään, on alueen hybridikorttelin rakentamisen aloittaminen mahdollista vuoden 2024 aikana, ja se voisi valmistua vuoden 2026 lopulla.

Seuraavana on vuorossa jäähallien uusiminen niin, että nykyiseen ykköshalliin kiinteästi liittyvä, kolme kaukaloa sisältävä lisärakennus valmistuisi 2029. Koko alueen on suunniteltu valmistuvan vuoteen 2032 mennessä.

Uusi alue liikunta- urheilurakennuksineen mahdollistaa varsinkin opiskelevien aktiiviurheilijoiden paremmat olosuhteet. Ei kuitenkaan pidä unohtaa, että alueen tilat ulkoliikuntapaikkoineen ja viheralueineen tarjoavat huikean mahdollisuuden kaikkien kaupunkilaisten, vauvasta vaariin, liikuntakyvyn ylläpitämiseen. Valmistuva alue rakennuksineen ei siis palvele vain huippu-urheilua ja seuratoimintaa, vaan on pitkän aikavälin satsaus kaupunkilaisten terveyteen ja hyvinvointiin.

Alueesta tulee myös merkittävä vetovoimatekijä kasvavalle kaupungillemme.

****

Loppuun kiitos ja hyvän loppusyksyn toivotus kaikille toimintaamme osallistuville vapaaehtoisille toimijoille, yhteistyökumppaneille ja muille sidostyhmille. Nähdään halleilla ja ulkokentillä!

Kari Aaltonen
Toiminnanjohtaja
Tappara ry

Havainnekuvat tulevalta Hakametsä Sport Campus alueelta.

TAPPARA RY

JOHTOKUNTA 2023-24
Markku Mattila PJ
Jari Kakko
Antti Klaavu
Jussi Aaltonen
Teemu Nurmi
Anne-Mari Jussila
Matti Ollila
Petri Rajasalo
Antti Toiviainen

TOIMISTO
Sudenkatu 7, 33520 Tampere
avoinna:
ma–to 9.30–17, pe 9.30–15
puh. 020 7457580
tapparary@tappara.fi
www.tappara.fi/juniorit
www.tappara.fi/taitoluistelu

JUNIORI TAPPARALAINEN

JULKAISIJA:
Tappara ry
Sudenkatu 7, 33520 Tampere
Puh. 020 745 7580
tapparary@tappara.fi
www.tappara.fi/juniorit

PÄÄTOIMITTAJA:
Kari Aaltonen

TOIMITUS:
Antti-Pekka Lehtonen
Kari Aaltonen

ILMOITUSMYYNTI:
Tappara ry

TAITTO:
Mainostoimisto
Brand New Way

PAINO:
Sanoma Manu Oy

24h
EMME SULJE ENÄÄ IKINÄ!
K CITYMARKET 24h
TAMPERE TURTOLA

JUNIOREIDEN MENESTYS EI TULLUT SATTUMALTA

KIMMO VÄHÄ-RUOHOLA PAINOTTAA PERUSTYÖN MÄÄRITTÄVÄN, MITÄ SEURA ON

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuvat: Antti-Pekka Lehtonen ja Aki Vänninen

Tappara menestyi viime kaudella junioreiden SM-sarjoissa loistavasti. U16 ja U20 voittivat Suomen mestaruuden, ja U18:kin pääsi puolivälieriin. Juniorivalmennuksen johtaja **Kimmo Vähä-Ruohola** iloitsee lähes täysosumasta, muttei ihmettele sitä.

- Tulos oli poikkeuksellisenkin hyvä, mutta olemme tehneet uudistumisprosessia jo 6–7 vuoden ajan, ja tämä kehityssuunta on näkynyt jo parin viime vuoden ajan, vaikkei tulos olekaan ollut tällainen.

- Ikäluokkamme ovat yhä parempia suhteessa vastustajiin, ja olemme nousseet selvästi kärkikoriin. Viime vuoden tulos on mielestäni hieman ylikorostuneenkin hyvä, koska lopulta kaikki on niin pienestä kiinni, Vähä-Ruohola muistuttaa.

Yksi jatkuvan kehityksen perusedellytyksistä on, ettei hienonkaan menestyksen jälkeen nosteta kaasujalkaa, vaan vaatimustaso pidetään vähintään yhtä korkeana.

- Siinä on ehkä tämän kauden suurin työmme, että edelleen sama prosessi ja perusasiat määrittävät, mitä olemme. Liikaa odotuksia, ylimielisyyttä tai vääränlaista tyytyväisyyttä ei saa tulla, koska samaa matkaa tässä edelleen mennään.

- Menestys ei tule myöskään sattumalta, vaan se vaatii tietynlaisen pohjan urheiluun, arkeen, valmennukseen ja olosuhteisiin.

Kilpaurheilusta kun kyse on, Vähä-Ruohola haluaa olla realisti:

- Tässä on paljon hyviä seuroja, ja vaikka olisi kuinka hyvä seura tai joukkue, se ei takaa mestaruuksia, mutta hyvän toiminnan kautta voi olla kärkiseura joka vuonna.

- Yritämme koko ajan pitää kiinni siitä, että olisimme SM-runkosarjoissa Top 6:ssa. Samalla on tärkeää tarkastella koko toiminnan tasoa Tapsu-kiekkokoulusta Liiga-joukkueeseen asti.

- Pieniä muuttujia on paljon, mutta mielestäni on realistinen tavoite pystyä olemaan Top 6:ssa joka vuosi, Vähä-Ruohola linjaa.

Aidot yhteistyökumppanit kiinnostavat

Vähä-Ruoholan puhelimeen ja sähköpostiin on tullut viime kuukausina tavallista enemmän kyselyitä, mitä Tapparassa on tehty.

- Yhtä laillahan mekin olemme heti kiinnostuneita jostakin toisesta seurasta, jos sille tulee reilummin menestystä. Meidän pitää itse arvioida ensin, kenen kanssa me haluamme jakaa ja mitä.

- Emme automaattisesti ota kaikkia vastaan ja kerro kaikille kaikkea, vaan koetamme löytää aitoja yhteistyökumppaneita, joiden kanssa toiminta olisi kahdensuuntaista.

Yksi tällainen kumppani on löytynyt Seinäjoelta, jossa S-Kiekko sateenvarjoseuroineen vaihtoi kumppanuuden Sportista Tapparaan.

- Kyseessä on iso yhteistyö, jossa tavoitteenamme on luoda tapparalaista yhteisöä ja vaikuttavuutta meidän lähialueilla entistäkin laajemmaksi. Pirkanmaa on tietysti meidän ytimemme ja yhteistyö pirkanmaalaisten seurojen kanssa erittäin tärkeää, mutta haluamme viedä Tapparaa laajemmalle.

Muihinkin lähimaakuntiin on vastaavanlaisia virityksiä tekeillä, mutta Vähä-Ruohola kääntää katseensa myös ulkomaille:

- Suuntanamme on myös kansainvälinen yhteistyö. Pyrimme löytämään tulevaisuudessa kokonaisvaltaisemman, ehkä useamman eurooppalaisen seuran välisen osaamisen vaihtamisen ja muun yhteistyön.

- Viime kauden menestys ei saa aiheuttaa tapparalaisille vääränlaista tyytyväisyyttä, juniorivalmennuksen johtaja Kimmo Vähä-Ruohola tähdentää.

Tapparan U20 sai aloittaa tämän kauden mestaruusviirin nostolla Hakametsässä.

- Totta kai teemme tiettyjen kotimaisten organisaatioiden kanssa yhteistyötä yhteistyöseurojemme lisäksi, mutta niiden kanssa kuitenkin kilpailemme usein samoissa sarjoissa ja samoista asioista. En liputa täysin sen puolesta, että kaikki jakaisivat kaikkea. Ei se mene niin kilpaurheilutoiminnassa.

”Emme ole vielä kympin tuloksessa”

Vähä-Ruohola istahtaa haastateltavaksi lokakuisena keskiviikkoaamuna yhdeksän jälkeen, jolloin hänellä on jo takanaan napakka tunti U18- ja U20-ikäluokkien TOP-ryhmän vetäjänä.

- Hommat ovat aika lailla vaihdelleet, mutta tämä on ollut minulla pitkään.

- Käynnistimme TOP-ryhmätoiminnan ikäluokilla 97–98, joihin kuuluvat muun muassa **Patrik Laine**, **Joona Luoto**, **Henri Jokiharju** ja **Aapeli Räsänen**.

- Tämä on itsellenikin kiva, säännöllinen valmennustyö, jossa näen koko ajan, missä kunkin hetken kärkijuniorimme menevät.

U20-joukkueen päävalmentajana jatkaa **Jussi Taipale** ja U18:n **Kasperi Saarinen**. Vähä-Ruohola mentoroi molempia ikäluokkia.

- Meillä on molemmissa joukkueissa hyviä pelaajia, samoin hyvä pelaamisen taso illasta toiseen. Löytyy myös maajoukkueisiin 2–4 pelaajaa per ikäluokka – vieläpä hyvin erityylisiä.

- Emme ole vielä kympin tuloksessa, vaan meidän täytyy edelleen parantaa kokonaisuutta, mutta tässä hetkessä jätkät pärjäävät hyvin, Vähä-Ruohola arvioi.

Kummankin ikäluokan arjen työolot paranivat merkittävästi, kun liigajoukkue siirtyi Nokia Arenaan. U20 pääsi sen pukukoppiin, ja U18 kaksikymppisten entisiin tiloihin. Myös Haka 1:n oheisharjoittelutilat paranivat, joten ympäristö tehdä huippu-urheiluarkea on loistava.

Haastattelua edeltävänä yönä on yksi Tapparassa lopullisesti tähtikartalle noussut pelaaja debytoinut NHL:ssä. Hyökkääjä **Waltteri Merelä** on raivannut tiensä Tampa Bay Lightningin kokoonpanoon monen mutkan kautta, ja Vähä-Ruohola iloitsee siitä.

- Waltteri ei varmaan itsekään aina ajatellut, että tämä pyörähtää vielä näin, mutta hän on jaksanut uskoa itseensä ja tehdä kovasti töitä läpi vaikeidenkin aikojen. Hän on ehdottomasti ansainnut sen.

- Pohjois-Amerikkaan on mennyt moni pelaaja enemmillä lahjoillaan ja vähemmillä töillään. Itse arvostan erittäin paljon näitä, joilla lahjakkuuden lisäksi työmäärä huippu-urheilijaksi kasvamiseksi on valtava; esimerkiksi Merelän ja **Luodon Joonan** tarinoista tietää, että hiki on virrannut ja monta mäkeä on kiivetty tavoitteiden eteen, Vähä-Ruohola iloitsee.

TAPPARA-SALILLE TEHTIIN KESÄREMONTTI

Teksti ja kuva: Antti-Pekka Lehtonen

Valmennuspäällikkö **Jukka-Pekka Leppäsen** vastuulla olevien ikäluokkien joukkueille Kaukajärven Tappara-sali on erittäin tärkeä harjoittelupaikka, sillä 11–13-vuotiaat pelaajat aloittelevat totuttautumista voimaharjoitteluun, ja oheisharjoittelu lisääntyy muutenkin.

Sali oli jo entuudestaan hyvä, mutta sitä oli kuuden kauden aikana käytetty niin ahkerasti, että nyt oli paikallaan tehdä remonttia. Se tehtiin kesän aikana, kun joukkueet harjoittelivat omatoimisesti, ja sali oli käytössä kauden aloitusleirillä heinäkuun viimeisellä viikolla.

Remontin jälkeen ensimmäistä kertaa saliin astuvalle herää kysymys, mihin punttisali on joutunut, se kun osui etuosasta heti silmään. Vastaus löytyy aivan salin perältä.

- Sille on siellä enemmän tilaa, ja siellä mahtuu paremmin punteilla tekemäänkin, Leppänen sanoo.

Punttiosaston varustus oli jo entuudestaan niin hyvä, ettei sinne ollut tarvetta hankkia lisää rautaa tai laitteita, mutta kovassa käytössä kuluneita tarvikkeita, kuten jumppakuminauhoja on korvattu uusilla.

- Merkittävin toimenpide oli lattian uudistaminen. Se on nyt parempi alusta pelaamiseen sekä nopeus- ja hyppyharjoitteluun.

Edellinen lattia oli paksua huopaa, johon jalka upposi, jolloin liikkeestä katosi turhan paljon voimaa.

- Kuuden vuoden käyttöaikana siihen ilmestyi myös reikiä, joita paikkailtiin. Tämä uusi alusta on tarkoitettu juuri tämän tyyppiseen harjoitteluun: ei liian kovakaan vaan joustava. Se on osoittautunut käytössä erittäin hyväksi, Leppänen kehuu.

- Pelaamiseen on myös hankittu lisää maaleja ja muita tarvittavia välineitä. Sitä on nyt helpompi tehdä.

Tapparan juniorien viime kauden erinomainen menestys kautta linjan kertoo Leppäsenkin mielestä, että monta asiaa on tehty oikein, mutta kehitys ei saa pysähtyä. Halu säilyä edelläkävijänä on voimakas.

- Yritämme miettiä, miten pystymme vielä parantamaan toimintaamme fysiikkaharjoittelun suhteen. Esimerkiksi huippuammattilainen **Tatu Peltonen** palasi muutaman vuoden tauon jälkeen hoitamaan U13:n ja U14:n fysiikkaa, Leppänen kertoo.

Uudelleenjärjestely rauhoittaa myös heti salin etuosassa sijaitsevia valmennuspäälliköiden työskentelytiloja.

Laadukasta arkea Sentterillä ja Tesomalla

Tapparan U12-U14-ikäluokat eivät ole valtavan suuria, mutta hyvinkin riittäviä laadukkaiden harjoitus- ja peliryhmien muodostamiseen.

U14:n Sentterin kolme kertaa viikossa **Pekka Mäkisen** johdolla harjoittelevaan ryhmään kuuluu 23 kenttäpelaajaa ja 4 maalivahtia, joista tulee kaksi AAA-peliryhmää. **Mika Niemisen** vetämään Tesoman ryhmä koostuu 19+3:sta pelaajasta jakaantuneena AAA- ja AA-peliryhmiin.

- U13:n poikia käy Tesomalla täydentämässä AA-joukkuetta peleissä, valmennuspäällikkö Jukka-Pekka Leppänen täsmentää.

U13:n Sentterin ryhmässä on 25 kenttäpelaajaa sekä 3 maalivahtia ja Tesomalla 23+2. Näistä ryhmistä muodostetaan yhteisesti kolme AAA-joukkuetta sekä yksi AA-joukkue. Vastuuvalmentajina ovat Sentterillä **Linda Leppänen** ja Tesomalla **Tommi Eriksson**.

- Sille ikäluokalle tulee nyt uusia juttuja ja 2–3 tuntia viikossa enemmän harjoittelua, J-P Leppänen luonnehtii.

U12:een tuli vielä lokakuussa muutama pelaaja lisää, joten sen neljään peliryhmään kuuluu nyt 48 kenttäpelaajaa ja 5 maalivahtia vastuuvalmentajanaan **Jarkko Palmroth**. Tässä ikäluokassa ei vielä noudateta tasoryhmäjakoa, mutta Leppänen arvioi tekemisen tason hyväksi.

- Aloitusvaiheessa 2012 syntyneitä oli selvästi vähemmän kuin 2010 ja 2011 syntyneitä, mutta isoa notkahdusta ei ole siinäkään. Kaikki ne ovat sen kokoisia, että niistä saadaan hyvää toimintaa jatkossakin.

U13:lle ja U14:ssä tuli täksi kaudeksi uutena joka toinen viikko sekä Sentterille että Tesomalle tehojääharjoitus, jossa keskitytään luisteluun. Leppäsen ja valmennuspäällikkö **Niklas Sirenin** apuna niitä vetää taitoluisteluvalmentaja **Yasmin Smith**.

- Yasmin tuo terällä olemiseen ja taitavuuteen sellaista spesiaaliosaamista, johon ei ole aiemmin pystytty. Syyslomalla teimme samoja juttuja päivisin U13–U16:lle, ja vuodenvaihteeseen tulee samanlainen tehojääpäivä, Leppänen kertoo.

- Tappara-salin uusittu lattia on nyt erinomainen pelaamiseen ja muuhun fysiikkaharjoitteluun, valmennuspäällikkö Jukka-Pekka Leppänen kehuu.

TAPPARA-SALIN UUSI LATTIA

- Unisportin toimittama Pulastic Pro 110 Comfort -monitoimialusta
- Saumaton pintakerros 2-komponenttinen polyuretaanipinta
- Kierrätyskumista valmistettu joustinkerros
- Kansainvälisten lajiliittojen hyväksymä virallinen pelialusta: lentopalloliitto, koripalloliitto, käsipalloliitto, sulkapaloliitto, tennisliitto
- Erityisominaisuutena kestää raskaan liikuntasalikäytön, siirtokatsomon ja tuolivaunun sekä piikkikoron aiheuttamat pistekuormat

TUKISÄÄTIÖ SIJOITTAA JA JAKAA TUKEA JUNIOREILLE

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuvat: Tappara

Tappara Tukisäätiön hallitus Kari Aaltonen, Markku Mattila, puheenjohtaja Heikki Penttilä ja Mikko Leinonen, sekä Pekka Halmes Aktia Varainhoidosta.

Tapparan toimintaan saatiin kesäkuussa 2022 uusi muoto, kun jo pitkään suunnitteilla ollut Tappara tukisäätiö perustettiin Tamhockey Oy:n ja Tappara ry:n yhteistyönä.

- Säätiön tarkoituksena on edistää ja tukea taloudellisesti Tappara ry:n juniorijääkiekkotoimintaa ja Tappara ry:n kanssa yhteistyötä tekeviä yleishyödyllisiä yhdistyksiä, jotka harjoittavat juniorijääkiekkotoimintaa, säätiön hallituksen puheenjohtaja, asianajaja **Heikki Penttilä** tiivistää.

Erityisesti tarkoituksena on junioritoiminnan osalta antaa mahdollisimman monelle jääkiekkoilun harrastajalle mahdollisuus kehittää itseään pelaajana ja liikunnallisena ihmisenä asiantuntevan valmennuksen ohjauksessa.

- Aluksi Tappara tukisäätiö näkyy Tappara ry:n ja Tapparan liigajoukkueen tapahtumissa sekä yhteistyökumppanitilaisuuksissa. Jatkossa säätiö toimii myös itsenäisesti eri yhteyksissä, jotka tässä vaiheessa on vielä valmisteluvaiheessa, Penttilä sanoo.

Tällä hetkellä säätiön hallitukseen kuuluvat Tamhockey Oy:n puheenjohtajana aiemmin pitkään toimineen Penttilän lisäksi Tappara ry:n puheenjohtaja **Markku Mattila**, Tappara ry:n toiminnanjohtaja **Kari Aaltonen** ja Tamhockey Oy:n nykyinen puheenjohtaja **Mikko Leinonen**.

Säätiön varainhoitajaksi valittiin Aktia-pankissa varainhoitajana työskentelevä **Pekka Halmes**, jolla on vankka Tappara-tausta.

- Pelasin junnuna Tesoman kaupunginosajoukkueissa, ja olen ollut vuosikymmenten varrella monenlaisessa Tappara-touhussa mukana.

Olympiarahastosta hyvä malli

Halmes toimii varainhoitajana myös vuonna 2018 Olympiakomitean perustamassa valtakunnallisessa Olympiarahastossa, jonka tuotto jaetaan tavoitteellisesti urheilevien lasten ja nuorten hyväksi.

- Olympiarahastoon on tullut hyvin lahjoituksia, ja sijoituksilla tavoitellusta viiden prosentin vuotuisesta tuotosta on menty napsun verran ylikin, Halmes sanoo.

Tukea jaetaan suoraan urheilijoille, välinehankintoihin, valmennukseen ja ohjaukseen sekä hätärahoituksena erikoistilanteissa.

- Tapparan tukisäätiön ja Olympiarahasto toimivat paljon samalla ajattelutavalla ja samojen lainalaisuuksien puitteissa. Niihin sijoitettu pääoma on ikuinen, eli se ei häviä, vaan ainoastaan sillä tehdyt tuotot jaetaan.

- Sijoittaminen Tapparan Tukisäätiön kautta on siis ikuisen kädenjäljen jättämistä pirkanmaalaisen jääurheilun hyväksi, Halmes kiteyttää.

Myös suomalaisesta jääkiekkomaailmasta löytyy toimiva malli säätiötoiminnasta: ja Pohjois-Suomen juniorijääkiekkoilun vahvana tukijana. Nyt on myös saanut paljon julkisuutta vuonna 2022 perustettu Läpimurtosäätiö, jonka tarkoituksena on tukea nuoria urheilijoita, Penttilä kertoo.

- Tällä hetkellä ehkä paras esimerkki on oululainen Kärppä-Säätiö, joka toimii Kärppien tuu. Ne kohteet, jotka eivät täytä ESG- eli ympäristöön, yhteiskuntavastuuseen ja hallintotapaan liittyviä vaatimuksia, karsiutuvat pois.

- Uskomme, että vastuullisesti ja kestävien normien mukaisesti toimivat yhtiöt ovat pitkällä aikavälillä kannattavampia kuin yhtiöt, jotka eivät toimi kestävällä tavalla. Vastuullinen sijoittaminen merkitsee meille sitä, että pyrimme saavuttamaan mahdollisimman hyvän tuoton valitulla riskitasolla.

- Vastuullisella sijoitustoiminnalla tarkoitamme kaikkia toimenpiteitä, joilla ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä niin sanottuja ESG- tekijöitä otetaan huomioon, Halmes sanoo.

Halmes muistuttaa, että säätiön toiminta on hyvin turvallista ja kustannustehokasta, sillä ammattilaisten kautta sijoitettu raha ei jää matkalle.

- Vastuullisuus on kiinteä osa sijoitustoimintaamme, ja vastuullisen sijoittamisen periaatteita noudatetaan kaikissa hallinnoimissamme rahastoissa. Vastuullisen sijoittamisen periaatteita noudatetaan myös täyden valtakirjan varainhoidossamme ja muissa sijoituspalveluissamme, Halmes tähdentää.

- Säätiöiden, kuten Tappara tukisäätiönkin, tarkoitus on kerätä varoja ja sijoittaa niitä turvallisella ja tuottavalla tavalla. Tätä toiminnan toteuttamiseksi tarvitsemme sijoitusalan laadukkaita ammattilaisia, jotka tunnistavat Tappara tukisäätiön toiminnallisuuden ja tavoitteet, Penttilä sanoo.

- Aktia Varainhoidolla on vankka kokemus säätiöiden toiminnasta ja niiden varojen sijoittamisesta. Olemme todella kiitollisia Aktia Varainhoidon kanssa hyvin alkaneesta aktiivisesta ja ammattitaitoisesta yhteistyöstä, hän iloitsee.

Selvät pelisäännöt sijoituskohteista

Sijoituskohteista on laadittu selvät pelisäännöt, joissa eettisyys ja vastuullisuus korostuvat.

Ville Niemisen rahasto säätiölle

Tukisäätiön alku näyttää varsin lupaavalta, sillä lahjoituksia on alkanut tulla.

- Tällä hetkellä määrällisesti merkittävimpänä lahjoittajina ovat toimineet **Jussi Kopra**, **Poju Zabludowicz** ja Emport Oy. Tämän lisäksi **Ville Niemisen** stipendirahaston varojen hallinnointi on siirretty Tapparan tukisäätiölle, Penttilä kertoo.

Penttilän mukaan Ville Niemisen stipendirahaston hallinnon siirtäminen Tappara tukisäätiölle oli erittäin merkityksellinen säätiön toiminnan kannalta.

- Tämän rahaston avulla on tarkoitus jatkaa aiemmin tehtyä arvokasta työtä lahjoittamalla varoja nimenomaisesti yksittäisten junioreiden perheille, jotka tarvitsevat harrastuksen jatkamiseksi taloudellista tukea.

- Säätiön tulevaisuuden tavoite on, että voisimme vuosittain tukea juniorijääkiekkotoimintaa merkittävällä rahamäärällä, joka mahdollistaa tapparalaisille tai lähialueen yhteistyöseurojen junioreille edulliset ja laadukkaat harjoitteluolosuhteet ja pitkäjänteisen ammattitaitoisen valmennuksen, Penttilä linjaa.

Tappara ja TBK -tavaramerkit turvattu

Säätiö pyrkii myös turvaamaan Tapparan ja sen edeltäjän TBK:n eli Tammerfors Bollklubin säilymisen vahvoina tavaramerkkeinä.

- Tapparan ja TBK:n jääkiekkotoiminnan historiat nivoutuvat katkeamattomasti yhteen. Tappara jatkoi TBK:n jääkiekkojaoston toimintaa vuonna 1955. Tappara tukisäätiölle on erittäin tärkeää myös tapparalaisen historian ymmärtäminen, Heikki Penttilä muistuttaa.

- Nyt, kun TBK-tavaramerkki on tukisäätiön omaisuutta voimme myös hyödyntää sitä tukisäätiön varojen kerryttämiseksi. Tamhockey Oy maksaa tukisäätiölle kaikista TBK:n merkin käytöstä kertyvistä tuotoista provision tukisäätiölle, Penttilä kertoo.

Tappara ry on luovuttanut korvausta vastaan Tappara tukisäätiölle osaoikeuden Tappara-tavaramerkkiin. Tavaramerkin käyttö on siten nyt turvattu kahden Tappara-yhteisön puolelta. Tamhockey Oy maksaa Tappara ry:lle vuosittain korvauksen tavaramerkin käyttöoikeudesta ja nyt myös tukisäätiö saa osakorvauksen näistä maksuista. ●

Tapparan lisäksi myös TBK:n tavaramerkki on nyt Tappara tukisäätiön hallinnassa. Kuva viime kauden Tappara–KalPa-ottelun alkujuhlallisuuksista.

MESTARUUS OSOITTI ARJEN LAADUN JA SEURAYHTEISTYÖN VOIMAN

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuvat: Aki Vänninen

Mestaruusviiri nousi Kaukajärven Sentterin kattoon U16-joukkueen tämän kauden ensimmäisen ottelun aluksi.

Tapparan U16-ikäluokan viime keväänä voittama Suomen mestaruus oli valmennuspäällikkö **Niklas Sirenin** mukaan osoitus joukkueen päivittäisen tekemisen laadusta sekä seurayhteistyön voimasta.

- Arjen laadukkuus oli kokea niin pelaajien kuin valmennuksen osalta. Kaikki pelaajat olivat valmiita tekemään hommia.

- Siinä huipentui myös meidän sateenvarjoseuramallimme. HC Nokialla oli erittäin hyvä 2007 syntyneiden ikäluokka, ja kun se yhdistettiin meidän hyviin nollaseiskoihimme, siitä tuli erinomainen joukkue.

Mestareista noin puolet tuli Nokialta, mutta heistä osa oli Ylöjärven Uplakersin kasvatteja, jotka olivat siirtyneet HC:hen pari vuotta aiemmin.

Tappara voitti myös U20:n ja miesten Suomen mestaruudet, ja yhtä vaille täysosumakausi herätti laajalti huomiota.

- Ulkomaalaisissa seuroissa oli poikkeuksellisen paljon kiinnostusta tulla tutustumaan toimintaamme viime keväänä ja kesällä. Melkein joka viikko tuli jostain yhteydenottopyyntö.

- Avoimena kannattaa olla, mutta miettiä, mitä mekin vastaavasti saamme. Jokunen vuosi sitten tutustuimme göteborgilaisen Frölundan kanssa toistemme toimintaympäristöihin, ja sieltä saimme paljon sisältöä, Siren kertoo.

Siren pitää tämän kauden U15- ja U16-ryhmiä laajasti tasokkaina, vaikka aivan poikkeukselliset talentit puuttuvat.

- Vuonna 2008 syntyneissä kansallinen kärki puuttuu vielä tässä vaiheessa, mutta toisaalta kärkikorin poikia on enemmän kuin monena vuonna.

- Sekin vaikuttaa, mitä kauden vaihetta katsoo; edellinen kosketuspinta on viime keväältä, jolloin pelaajat ovat hyvinkin eritasoisia kuin alkukaudesta.

U16:n uusi päävalmentaja on **Tuomas Vänttinen**, mutta apuvalmentajina jatkavat **Kai Ahlroth**, **Arttu Kulmala** ja maalivahtivalmentajana **Ville Väisänen**. Tavoitteet ovat korkealla, mutta eivät ohjaa päivittäistä toimintaa.

- Panostamme laadukkaaseen arkeen, jossa pelaajat menevät eteenpäin, mutta myös joukkue voittaa. Joukkueessa on paljon potentiaalia, joka pitää ulosmitata kauden aikana.

Vuonna 2009 syntyneistä 37 kenttäpelaajasta ja 4 maalivahdista on muodostettu ainakin syyskaudeksi kaksi AAA-joukkuetta.

Vilho Vanhatalo sai selkänsä kuntoon

Viimekautiseen U16:n mestarijoukkueeseen kuului myös muutama 2008 syntynyt, joista yksi oli U16:n tämän kauden kapteeni, hyökkääjä **Vilho Vanhatalo**.

Hän tosin joutui seuraamaan isoveljensä **Miika Vanhatalon** päävalmentaman joukkueen ratkaisupelit katsomosta alaselän rasitusvamman vuoksi.

- Jatkosarja meni joukkueelta hyvin, ja voittoja tuli paljon. Playoffeihin lähdimme aika isoina ennakkosuosikkeina, mutta sitten ekalla kierroksella tuli tappio HIFK:lle. Loput pelit voitettiinkin, ja sitä oli hienoa seurata katsomosta, kun kuitenkin sain olla mukana koko kevään, Vilho muistelee.

Rasitusmurtuman esiaste vaati kolmen kuukauden levon. Nyt selkä on kunnossa, ja Vilho pääsee jatkamaan täysillä työntekoa. Miika Vanhatalo puolestaan siirtyi apuvalmentajaksi U18SM-joukkueeseen.

Päävalmentaja Tuomas Vänttisen mukaan Vilhon pelin peruspalikat, varsinkin maalintekotaito, ovat hyvässä kunnossa, mutta ruuvissa on sopivasti varaa kiristää liikkuvuuden ja kamppailupelin tehostamiseksi.

- Joukkueemme tavoitteenamme on mestaruus, mutta ensin hoidetaan alku- ja jatkosarjat kunnolla. Itse haluan pelata ehjän kauden ja maajoukkuepelejäkin lisää, Vilho pohtii.

Hän esiintyi lokakuisella Pohjola-leirillä niin hyvin, että sai debytoida Leijona-paidassa Saksa-otteluissa Vierumäellä.

”Pohjola-leiri antoi paljon”

Pohjola-leirillä oli Tapparasta kahdeksan pelaajaa, ja Niklas Sirenin mukaan jokainen heistä osoitti olevansa oikeassa paikassa. Vanhatalon lisäksi maajoukkueeseen valittiin **Eevertti Kantanen**.

- Maalinteko on ollut aina vahvuuteni, mutta tänä syksynä oli alussa vähän tukkoisempaa. Leirillä se rupesi taas aukeamaan, Vilho sanoo.

- Leirillä oli myös mukavaa tutustua jäällä ja arjessakin lähemmin muualta tuleviin pelaajiin. Kun pääsi kamppailemaan hyvien pelien kanssa, se kehitti paljon pään sisäisestikin, hän kiittelee.

Vanhatalon kiekkoveljeksiin kuuluu myös hyökkääjä **Lassi**, joka siirtyi viime kaudella Tapparasta Sportiin ja sieltä kesällä Ässiin. Vilho kertoo pitävänsä Lassia esikuvanaan ja saavansa tältä paljon hyviä vinkkejä.

- Katsomme vaihtoja läpi, kun Lassi on käymässä kotona. Hän kertoo, miten tilanteet kannattaisi pelata, ja aika usein tulee ”rakentavaa” palautetta, mutta myös positiivista.

- Toki Miikankin kanssa katson klippejä, mutta häneltä tulee valmentajapalautetta. On minulle hyvä juttu, kun on tuollaiset veljet.

Vilho käy vielä Kaukajärven yläkoulun yhdeksättä luokkaa ja haluaa jatkaa lukioon. Missä muodossa, se on vielä pohdinnan alla. Joka tapauksessa hän aikoo katsoa loppuun asti mahdollisuutensa jääkiekkoilijana.

- Molemmat veljet kävivät lukion, joten olisi vähän alisuoritus, jos minä en tekisi niin!

Maajoukkueessa debytoinut Vilho Vanhatalo kipparoi Tapparan U16-ikäluokan SM-joukkueetta tällä kaudella.

VÄNTTINEN HALUAISI PITKÄT PUDOTUSPELIT JUNNUILLE

"HARMI, ETTÄ KEVÄÄLLÄ PIDETÄÄN NIIN KIIRETTÄ, EIKÄ OPETETA PAINEENSIETOA"

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuvat: Antti-Pekka Lehtonen ja Aki Vänninen

- Halusin jatkaa jääkiekkoilun parissa heti pelaajauran loputtua, Tuomas Vänttinen kertoo.

Tapparan U16-ikäluokan SM-sarjajoukkueen uudella päävalmentajalla **Tuomas Vänttisellä** on selvä muutosehdotus nuorimpien SM-sarjaikäluokkien ratkaisupeleihin. Hänen mielestään ne pitäisi pelata nykyistä pidemmän kaavan mukaan.

- On harmi, että keväällä pidetään kiirettä, kun ensin läpsytellään isojen tasoerojen pelejä. Nuoret tarvitsisivat jo U16:ssa paras viidestä -sarjoja, kun nyt pelataan paras kolmesta, Vänttinen murahtaa

- Arvalla, kolikolla ja lady Fortunalla on nykysysteemissä niin iso osa. Junnut tarvitsisivat myös painepelejä ja kykyä sietää kovemmissa paikoissa pelaamista.

Nykyisen U16-joukkueen kapteeni **Vilho Vanhatalo** on aivan samaa mieltä:

- Olisi hienoa pelata kunnon sarjat. Siinä näkisi, kumpi joukkue on oikeasti parempi ja valmiimpi playoffeihin.

Tappara joutui viime keväänä nousemaan mestaruutensa selkä seinää vastaan -asetelmasta, kun pudotuspelien aluksi HIFK haki Tampereelta 7–3-vierasvoiton. Se oli Tapparan ensimmäinen kotitappio koko kaudella ja jäi onneksi ainoaksi.

- Nämä hoitivat tilanteen hienosti, mutta periaatteessa tällä systeemillä on joka pelissä pakkovoitto, entinen huipputason keskushyökkääjä Vänttinen muistuttaa.

- Se oli vähän kuin shokki kaikille. Seuraavissa treeneissä kaikki ihmettelivät, että mitäs nyt: eka kertaa koko kaudella on pakko voittaa, Vanhatalo kertaa.

Taisteluasenne toi paljon vammoja

Savonlinnalaislähtöinen Vänttinen, 40, aloitti liigauransa kaudella 2002–03 SaiPassa. Kaudet 2006–10 hän pelasi JYP:ssä, joka nappasi mestaruuden keväällä 2009.

Tapparassa keskushyökkääjä Vänttinen nähtiin kaudet 2010–12, mutta varsinkin toista kautta haittasi pahasti polven eturistisidevamma.

- Pelasin jo ennen ekaa sesonkia pari kuukautta ilman ristisidettä. Sitten se korjattiin, ja olisin päässyt – halunnutkin lähteä – maajoukkueeseen, mutta leikkaukseen piti mennä.

- Pääsin viidessä kuukaudessa kuntoon seuraavan kauden alkuun. Yhden Mestis-pelin pelasin ja kymmenkunta peliä liigaa. Sitten meni sormi poikki. Taas luistelin pari kuukautta ilman kiekkoa. Taas kymmenen peliä, sama sormi poikki ja kausi pakettiin! "Vänä" muistelee.

Liigapelejä Tapparassa kertyi vain 73, joissa tulivat tehot 14+11, mutta eipä Vänttistä parhaiten muistetakaan pinnoista, vaan armottomasta taisteluasenteesta. Vänttinen sai pelata paljon alivoimaa, eikä ujostellut heittäytyä laukausten eteen milloin mikin kehonosa edellä.

- Se oli minun duunini ja helppoa minulle, koska olin pihapeleissä aina maalivahti. Osasin lukea helposti, mihin kuti tulee.

- Minulle oli helpompaa pelata alivoimaa niin, että otin kiekon ressuun, purin hammasta ja menin vaihtoon, kuin että olisin lähtenyt juoksemaan. Olisin pelannut itseni ulos, ja linjat olisivat auenneet.

Kumpiko "Vänä" on valmentajana: taiteilija vai taistelija?

- Kumpaakin löytyy. Hän näyttää partoineen taiteilijalta, mutta taistelijasielu näkyy treeneissäkin, Vanhatalo nauraa.

- Yritän jakaa sitä oppia jätkille. Kaikilla on omat vahvuutensa, ja sitä pitää kunnioittaa. Tietyt moraaliset asiat, kuten kiekon blokkaamisen yrittäminen ja takapaineet eivät vaadi minkäänlaista taitoa, vaan ovat korvien välistä kiinni.

- Minulle riittää, että pelaaja yrittää täysillä, ja jos ei onnistu, sille ei voi mitään. Elekielestä välittyvä "minua ei nyt huvita" on minulle punainen vaate, Vänttinen linjaa.

Alun perin "väleissä uiva" taiteilija

Vänttisen pelityyli ei kuitenkaan ollut aina samanlainen. Hän luonnehtii itseään alun perin "väleissä uineeksi" taiteilijaksi, josta vasta JYP:n valmentajalegenda **Risto Dufva** muovasi vahvuuksillaan pelanneen soturin.

- Hiihtelin ihan sen mukaan, millainen pelipäivä sattui. Kun Risto tuli, meillä oli niin hyvä jengi, ettei minulla olisi ollut sellaisena mitään käyttöä.

Tapparan jälkeen Vänttinen raatoi vielä kolme kautta HPK:ssa ja kaksi Sportissa, kunnes tie vei Saksan kakkosliigan Tölzeriin, Italian Cortinaan ja Unkarin Fehervariin, jossa ura päättyi keväällä 2019.

- Saksassakin meni eturistiside ottelussa kakkostason joukkuetta vastaan. Kysyin koutsilta, onko ihan pakko pelata niin loukkaantumisaltista peliä. Kuulemma oli. Toisessa erässä sattui, ja menin näyttämään polveani ja kysymään, oliko valmentaja tyytyväinen.

- Lusmuilin puolitoista kuukautta, kunnes laitoin itseni kuntoon ja pudotin painoa vajaat kymmenen kiloa. Loukkaantumiset opettavat, jos on narissut, ettei ole kuin mustaa tai valkeaa erkkaria! Joidenkin asioiden merkityksen tajuaa vasta, kun ne otetaan pois.

Valmennuspäällikkö **Niklas Siren** pitää nuortenkin etuna, että seuraan tulee valmentajiksi huippupelaajia hyvinkin erilaisista taustoista–ei aina niin helpoistakaan lähtökohdista.

- Vänttinen pystyy ammentamaan uraltaan viisautta siitä, mitä kannattaa tehdä ja mitä ei, Siren arvioi.

Runkosarjapelejä Vänttiselle kertyi SM-liigassa 672 tehoin 106+148 ja pudotuspelejä 54 lukemin 6+20. Hän siis nosti tehojaan sitä mukaa, kun panokset kovenivat.

Vänttinen lähti valmennustyöhön heti uransa päättymisen jälkeen ja teki sitä Kokkolan Hermeksessä, HPK:ssa ja Jukureissa.

- Tappara piti yhteyttä minuun jo joitakin vuosia. Edelleen tässä käyn läpi urani loppumista; se on sellainen monttu, ettei sitä oikein tajua, hän tunnustaa.

Asumispaikaksi valikoitui Hämeenlinna, jossa Vänttiset edelleen asuvat. Perheeseen kuuluu kaksi alle kolmevuotiasta lasta, joten on luontevaa, että Tuomas ajelee päivittäin moottoritietä kaupunkien välillä.

"Voimme vain näyttää pelaajille tietä"

Valmennuspäällikkö Niklas Siren sanoo havainneensa, miten Vänttinen sai heti ensimmäisissä vetämissään harjoituksissa pelaajat mukaansa.

- Kun meiltä oli paljon pelaajia Pohjola-leirillä, pääsin tutustumaan paremmin myös niihin pelaajiin, jotka eivät muuten pääse niin paljoa esille. Kun olimme pienemmällä porukalla jäällä, se oli erittäin hyvä viikko, Vänttinen kehuu.

- Me valmentajat voimme vain näyttää pelaajille tietä, mihin pitäisi lähteä. Heidän itsensä on tehtävä valinnat, mitä tekee milloinkin.

U16:n luotsaamisen ohella Vänttinen opiskelee ammattivalmentajatutkintoa Varalan urheiluopistossa.

- Haluan kehittää itseäni, vaikka en ole ikinä stressannut hirveästi.

Jos kymmenen vuotta sitten "Vänältä" olisi kysytty, tuleeko hänestä joskus valmentaja, millainen vastaus olisi saatu?

- Hyvä kysymys! Silloin elettiin vielä hokikuplassa aika vahvasti, ja kun se on jäänyt, ymmärrän, miten valheellinen maailma se on. Nahkani on kasvanut ja muovannut minusta tällaisen ihmisen.

- Haluan välittää pelaajille viestin, että pitäkää jalat maassa; et ole ikinä niin hyvä, kun sinulle kerrotaan, etkä ikinä niin huono kuin sinulle sanotaan.

- Vilholla on pelaajan peruspalikat kunnossa, mutta työtä on vielä paljon edessä, U16:n päävalmentaja Tuomas Vänttinen luonnehtii joukkueen kapteenia Vilho Vanhataloa.

TAPPARA MERKITSEE PALJON TAMPEREEN KAUPUNGILLE

APULAISPORMESTARI MATTI HELIMO KOROSTAA ERITYISESTI LASTEN JA NUORTEN LIIKUNNAN TÄRKEYTTÄ

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuvat: Tampereen kaupunki ja Aki Vänninen

Nämäkin Tapparan ja Ilveksen U18-joukkueiden pelaajat jatkavat Tampereen kaupungille todella tärkeitä perinteitä.

Muun muassa liikunta-asioista vastaava Tampereen apulaispormestari **Matti Helimo** vahvistaa, että Tapparan ja ylipäänsä jääkiekkoilun merkitys Tampereen kaupungille on suuri.

- Tapparan – tietysti yhtä paljon Ilveksenkin – perinteet ovat tosi tärkeä osa tamperelaista identiteettiä. Ne tulevat kaikille suomalaisille mieleen Tampereesta.

- Tapparan viimetalvinen CHL-mestaruus ja seuran pitkäaikainen työ on noteerattu varsin laajalti niissä Keski-Euroopan maissa, joissa jääkiekkoa pelataan. Se on tullut eri yhteyksissä esille, Helimo kertoo.

Hän naurahtaa, että kotimaisissa keskusteluissa jututkin kovenevat kevättä kohden samalla, kun pelitkin kovenevat.

- Viime keväänä meillä oli Lahden kanssa hyvää yhteistyötä muutenkin. Puhe meni aina jossakin vaiheessa jääkiekkoilun suuntaan, ja yhdistimmekin tilaisuuksia sen oheen.

- Nokia Arena on tuonut lisää mahdollisuuksia; on helppo yhdistää luento tai kokous jääkiekko-ottelun yhteyteen. Areenalla on ollut valtava merkitys paitsi urheilullisesti, myös Tampereelle tapahtumakaupunkina ja liikevaihdon lisääjänä yrityksille sekä liikkeille siinä ympärillä.

Helimo kiittelee Tapparan ja muiden paikallisten urheiluseurojen vapaaehtoisia kaupungin kannalta mahtavaksi voimavaraksi kansainvälisten urheilutapahtumien järjestämisessä. Se on nähty esimerkiksi kahden viime kevään MM-kiekkoturnauksissa.

”Uudet tekojäät ovat iso juttu”

Helimo pitää tätä vuotta Tampereen jääurheilulle tärkeänä, sillä kaupunkiin valmistuu lähikuukausina kaksi uutta tekojäärataa, Hervantaan ja Lielahteen. Ne osuvat hyvään saumaan nyt, kun Hervannan jäähalli on remontin takia poissa käytöstä.

- Tekojäät ovat menestystarinan jatkumisen, mutta myös ruohonjuuritason liikkumisen kannalta tosi iso juttu. Ne liikuttavat lapsia ja nuoria, joille jää elinikäinen kipinä liikuntaan.

- Meillä on nyt kolmet isot tekojäät: Sorsapuisto keskustassa, idässä Hervanta ja lännessä Lielahti. Ne mahdollistavat matalan kynnyksen luisteluharrastuksen vauvasta mummuun ja vaariin ja kaikille siltä väliltä.

- Pidän tärkeänä, että tekojäät rakennetaan laadukkaasti ja niin, että niissä on sekä kaukalo että iso jääpinta, joka mahdollistaa luistelemisen kaikille. Tappara on myös iso taitoluisteluseura ja taitoluistelu merkittävä liikuttaja täällä, joten on tärkeää, että vapaalla jäällä pääsee luistelemaan, Helimo sanoo.

Pormestari **Kalervo Kummolaa** ja apulaispormestari **Pekka Salmen** kanssa tiiviissä yhteistyössä toimiva Helimo muistuttaa, että tekojääradat ovat myös osa nuorisopalvelua, joka pitää nuoria poissa jostakin ei-niin-toivotusta toiminnasta. Etenkin alkutalven pimeinä aikoina niillä on sekä henkistä että fyysistä hyvinvointia edistävä vaikutus.

Helimo myöntää, että Hervannan remontti on aiheuttanut ylimääräistä ”jumppaa” vuorojen jakamisessa eri halleihin.

- Pidemmällä aikajänteelle varmaan painetta lisähalleille taas tulee, koska talvet näyttävät lyhenevän. Harrastusmahdollisuudet ovat tärkeitä vetovoimatekijöitä, kun perheet tekevät päätöksiä asuinpaikastaan.

Tilapäishalleja Hakametsän remontin ajaksi?

Oma lukunsa on Hakametsän tulevaisuus. Alueelle on tehty vuosien varrella useita suunnitelmia, joihin sisältyy esimerkiksi kakkos- ja kolmoshallien korvaaminen yhdellä, kolme kaukaloa käsittävällä rakennuksella.

Kun Hakametsässä ruvetaan rakennustöihin, osa jäistä jää pitkähköksi ajaksi pois käytöstä. Apulaispormestari Helimo kertoo, että siksi ajaksi pyritään järjestämään korvaavaa jäätä tilapäisillä väistötilahalleilla, jotka eivät tarvitse maahan kaivettavaa putkistoa.

- Panostus niihin suhteessa saatavaan hyötyyn ei ole ihan mahdoton. Täytyy vaan löytää riittävän isoja tiloja niin, että niihin saa esimerkiksi kaksi peräkkäistä kaukaloa ja jäänhoitokoneen.

- Hakametsän parkkipaikalle väistöhalli teoriassa mahtuisi, mutta kun työt alkavat, se ei voi olla siellä samaan aikaan. Tutkimme mahdollisuuksia, kun nykyaikainen tekniikka kerran tarjoaa mahdollisuuksia kevyempäänkin ratkaisuun.

Helimon mukaan tarkkaa kustannusarviota Hakametsästä on hankala tehdä, koska esimerkiksi Museovirastolla voi olla sanansa sanottavana ykköshallin rakenneratkaisuista. Lasten ja nuorten harrastusmaksut halutaan joka tapauksessa pitää kurissa riippumatta siitä, paljonko rahaa Hakametsä vie.

- Kaupunki antaa mahdollisimman paljon maksuttomia vuoroja lasten ja nuorten liikuntaan, Haluamme pitää mukana heidätkin, jotka haluavat liikkua matalalla kynnyksellä, Helimo lupaa.

Koulujen välinen kiekkoturnaus herätetään

Yksi esimerkki Tapparan ja kaupungin kiinteästä yhteistyöstä on koulujen välisen jääkiekkoturnauksen elvyttäminen monen vuoden tauon jälkeen.

- Pormestari Kummola oli saanut palautetta sen palauttamisesta ja oli aloitteellinen minun suuntaani. Olen hänen kanssaan täysin samaa mieltä, Matti Helimo sanoo.

Vuodenvaihteen jälkeen koulujen mestaruudesta pelataan päivitetyllä formaatilla. Kaupunki tarjoaa puitteet, ja Tappara hoitaa käytännön järjestelyt ”avaimet käteen” -periaatteella, ja kaupunki maksaa sille siitä korvauksen.

Turnauksessa on useita eri sarjoja sekä ala- että yläkoululaisille. Kilpasarjan lisäksi pelataan harrastesarjat sekä tyttöjen sarjat.

- Heille, jotka pelaavat joukkueissa, osallistuminen pitää mahdollistaa. Niin myös heille, joilla ei ole varusteita, vaan jotka pelaavat enemmän tai vähemmän pipolätkämeiningillä.

- Näin tulevat huomioon otetuiksi turvallisuusasiatkin; pyrimme takaamaan turvalliset ja hyvät pelit niillekin, jotka eivät halua ostaa varusteita. Lähtökohtamme on, että kaikki pääsevät osallistumaan.

Tapahtuman huipennus eli loppuottelut viedään hulppeimmalle mahdolliselle näyttämölle eli Nokia Arenaan. Aiemmin mestaruudet ratkottiin Hakametsässä, ja omiaan kannustavat koululaiset loivat sinne erinomaisen tunnelman.

- Pyrimme järjestämään loppuottelut Areenassa jonakin Tapparan kotiottelupäivänä. Pormestari lupasi, että hän voisi tulla pudottamaan avauskiekon näin hienoon tapahtuman, Helimo suunnittelee.

”Kohottaa ryhmähenkeä ja yhteisöllisyyttä”

Helimon mukaan perinteistä koulujen väliset -henkeä löytyy monesta muustakin urheilumuodosta, esimerkiksi yleisurheilusta, suunnistuksesta, salibandysta ja muista pallopeleistä sekä pöytätenniksestä.

Helimolla itsellään on hyviä kokemuksia koulujen välisistä sekä Tampereen Steiner-koulun oppilaana että opettajana Kangasalan Kirkkoharjun koulusta. Menestystäkin kertyi molemmissa.

- Tykkään erityisesti siitä, että ne oppilaat, joilla ei ole helpointa koulussa, pääsevät loistamaan niinä muutamina päivinä, kun on koulujen välisiä. Se kantaa seuraavan kuukauden; jaksaa tehdä läksyt ja vähän tylsempiä hommia.

- Nämä ovat ryhmähenkeä ja yhteisöllisyyttä kohottavia tapahtumia. Joku saattaa myös saada kipinän liikunnan pariin, ja kaupunkihan haluaa olla mukana kaikenlaisen liikunnan edistämisessä.

Hän pitää myös Tapparan jo monena vuonna koulupäivän yhteydessä järjestämää Tamspirit-liikuntaa erittäin arvokkaana matalan kynnyksen toimintana.

- Se on yksittäinen kruununjalokivi, jota haluamme vaalia: vuodessa 2400 tuntia maksutonta liikuntaa lapsille ja nuorille. Kuuntelemme heitä ja pyrimme lisäämään mieluista kerhotoimintaa eri koulupoluille.

- Kun liikunnallisen elämäntavan oppii lapsena, sitä on helppo jatkaa pidemmälle, ja se vaikuttaa aina ikäihmisiin saakka. Terveyden ja hyvinvoinnin tukeminen on kaupungin lakisääteinenkin tehtävä, Helimo muistuttaa.

- Uudet tekojäät ovat tavallisten tamperelaistenkin kannalta tärkeitä liikuntapaikkoja, apulaispormestari Matti Helimo sanoo.

TAITOLUISTELU TAVOITTELEE KASVUA HARRASTAJAMÄÄRIIN

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuvat: Antti-Pekka Lehtonen ja Kari Aaltonen

Tapparan Taitoluistelijoiden puheenjohtaja **Tomi Vähä-Ruohola** pitää niin seuran kuin koko suomalaisen lajiyhteisön tärkeimpänä lähitulevaisuuden tehtävänä harrastajamäärien kasvattamisen.

- Erityisesti aloittelevia luistelijoita pitää saada lisää. Tavoitteenamme on nostaa Tapparan Hippo-luistelukoululaisten määrä 200:sta 300–350:een.

- Notkahdusta ei harrastajamäärissä ole tapahtunut, mutta käyrä on ollut laskeva jo pidemmän aikaa, ja on edelleen. Etenkin kilpaurheiluun siirtyvien nuorten määrässä on laskeva trendi, kun verrataan aikaan 5–15 vuotta sitten, Vähä-Ruohola tiivistää koko maan tilanteen.

Yhtä yksittäistä syytä tilanteeseen ei ole. Taannoinen koronaepidemia on varmasti osaltaan sen taustalla, mutei selitä läheskään kaikkea.

- Mistä luulemme sen johtuvan, on sitoutumisen eli perheen ajan kulutuksen muuttuminen. Se, että vanhemmat vievät lapsensa harrastukseen, joka sitoo 5–10 kertaa viikossa, ei välttämättä ole niin suosittu tapa viettää vapaa-aikaa kuin se oli vaikkapa 15 vuotta sitten. Myös urheilun lajivalikoima on kasvanut merkittävästi viime vuosina kasvattaen kilpailua harrastajista.

- Tavoitteemme on kasvattaa harrastajamääriä lajin positiivisten puolien kautta. Taitoluistelu on yksi harvoista taiteellisia elementtejä sisältävistä urheilulajeista, joka tuo elämyksiä harrastajille ainutlaatuisella tavalla. Kilpaurheilu harrastuksena taas opettaa kasvavalle lapselle työnteon ja tavoitteellisuuden merkityksen, mistä on apua sekä koulu- että työelämässä, Vähä-Ruohola kertoo

- Tavoitteemme on kasvattaa taitoluistelun harrastajamäärää positiivisuuden kautta, Taitoluisteluliiton hallitukseen valittu Tomi Vähä-Ruohola sanoo.

”Harrastepuoli on yhtä tärkeä”

Vähä-Ruohola myöntää, että yhtenä tekijänä on todennäköisesti laajempikin ajan henki, joka suosii yksilöllisyyttä myös vapaa-ajan käyttöä päätettäessä. Myös yleinen taloustilanne hintojen nousuineen ja inflaatioineen jarruttaa kasvua.

- Harrastajamäärämme on palannut korona-aikaa edeltävälle tasolle, mutta se ei vastaa asettamiamme tavoitteita. Tavoittelemme myös aloittavien Hippo-luistelukoululaisten ikäjakauman madaltamista siten, että aloitusikä olisi alle 5 vuotta. Varhaisen erikoistumisen lajeissa yksikin vuosi tietyssä ikävaiheessa on merkittävä tekijä puhuttaessa huippu-urheilupolusta.

Myös taitoluistelun ympärillä viime vuosina julkisuudessa näkyneet lieveilmiöt ovat Vähä-Ruoholankin mukaan näkyneet harrastajamääreissä.

- Vaikutusta ei huomaa lajin parissa olevissa ihmisissä, koska he tuntevat tämän ympäristön ja tietävät, mitä täällä tapahtuu. Keskustelu näkyy eniten aloittelevien Hippo-luistelukoululaisten määrässä: vienkö lapseni harrasteurheilun pariin?

Vähä-Ruohola pohtii, että taitoluistelun kannalta optimitilanne olisi, että siinä olisi eri seuratasoja jääkiekkoilun kasvattajaseurajärjestelmän tapaan, ja luistelijat liikkuisivat seurojen välillä oman tasonsa mukaan.

- Tampereella käytössä olevat olosuhteet saataisiin parhaiten hyödynnettyä ryhmäkokoja kasvattamalla. Tämä taas olisi mahdollista siten, että seurat kohdistaisivat toimintansa tiettyyn urheilijapolkuun: SM-taso, kansallinen taso tai harraste- eli tähtisarjataso. Tällä hetkellä kaikki seurat tarjoavat toimintaa jokaisella sarjatasolla, jolloin rajallinen harrastajien määrä aiheuttaa yksittäisten seurojen ryhmiin vajautta.

Mikäli harrasteryhmiä saataisiin lisää, he tarvitsisivat samalta pohjalta toimivia valmentajia.

- Harrastetoiminnan arvostusta on kasvatettava; se on ihan yhtä arvokasta toimintaa kuin huippu-urheilu, Vähä-Ruohola muistuttaa.

Strategian toteutus alkanut hienosti

Tapparan Taitoluistelijoiden puheenjohtajana nyt kolmatta kauttaan toimiva Vähä-Ruohola valittiin Suomen Taitoluisteluliiton hallitukseen vuosiksi 2023–24, eli hänellä on menossa ensimmäinen vuosi.

Ihan jokapäiväisestä valinnasta ei ole kysymys, sillä Tapparasta on ennen häntä hallitukseen kuulunut vain **Anne-Mari Jussila**.

Hallituksen yhdeksästä jäsenestä kuusi tulee pääkaupunkiseudulta, joten Vähä-Ruoholaa voidaan pitää laajemminkin ”muun Suomen” edustajana.

- En pidä valintaani niinkään huomionosoituksena, vaan osoituksena toimintamme uskottavuudesta ja vahvasta pohjasta, Vähä-Ruohola miettii.

Hänen puheenjohtajuusaikaansa on osunut koko Tapparan urheilustrategian päivittäminen ja jääkiekkopuolen kanssa tehtävän yhteistyön merkittävä tiivistyminen.

- Strategian uusimmasta versiosta on nyt kulumassa toinen vuosi, ja nyt on jo saatu selviä parannuksia niin valmennukseen kuin harjoitusoloihin. Liigan kanssa yhteistyössä käytämme Naulakadun oheisharjoituskeskusta, ja muodostelmajoukkueemme saavat vuoroja Areenan harjoitushallista.

- Saimme myös Tampereen kaupungilta uuden jäävuorojen jakokriteeristön, joka ottaa huomioon luistelijoiden määrän eri sarjatasoilla, ja sitä kautta tuki kohdistuu siihen harjoitusmäärään, jota huippu-urheiluputki vaatii. Tästä olemme Tampereen kaupungille ja erityisesti **Lauri Savisaarelle** hyvin kiitollisia.

- Saimme nyt palkattua yksinluistelijoille viidennen päätoimisen valmentajan, mikä oli myös strategiassa tavoitteena. Muodostelmajoukkueille saimme neljännen päätoimisen valmentajan jo viime kauden alussa, Vähä-Ruohola listaa.

Tähtiseura-status merkkinä laadusta

Tapparan Taitoluistelijoiden määrätietoista työtä arvostetaan – siitä tuoreena osoituksena on kesällä myönnetty yksinluistelun Huippu-urheilu Tähtiseura-status, jonka Tappara sai toisena taitoluisteluseurana koko Suomessa.

Tähtiseura on Olympiakomitean, lajiliittojen ja liikunnan aluejärjestöjen seurojen laatuohjelma. Lasten ja nuorten Tähtiseuraksi Tappara auditoitiin jo vuonna 2018. Status on merkki kilpaurheilun valmennuspolun kansainvälisen tason kriteerien täyttämisestä. Se kertoo pitkäjännitteisen, ammattimaisen valmennustyömme laadusta.

Rahallisesti Tähtiseura-status ei tuo jättipottia, mutta kuitenkin menoeriin kohdennettuja Taitoluisteluliiton tukieuroja.

- Hallinnossa meidän osuutemme on varmistaa resurssit ja talousmielessä tietyt asiat, kuten urheilijatuet. Valmennuksen osuus on urheilijapolku ja siihen kuuluva päivittäinen työ: harjoitusmäärät ja harjoitusten sisältö, kuten esimerkiksi psyykkinen valmennus, lajia tukevat oheisharjoitteet sekä urheilulliset elämäntavat.

- Valmennuksen ja koulutuksen taso on seurassamme tosi hyvällä tasolla tällä hetkellä, Vähä-Ruohola kiittelee.

Entä Tapparan kärkiluistelijoiden nykyinen taso?

- Olen siihen tyytyväinen, mutta parannuksen varaa on tietysti aina. Meillä on yksinluistelussa kaksi luistelijaa naisten ja yksi nuorten maajoukkueessa sekä sen alapuolella alle 12-vuotiaiden projektiryhmässä kuusi eli lähes kolmasosa koko ryhmästä.

- Muodostelmaluistelussa meillä on selvästi potentiaalia viime kautta parempaan. Onnistuneen kesäharjoittelun jälkeen SM-ryhmämme ovat valmiina haastamaan kärkiseurat.

”Haluamme Areena-tason kilpailut”

Jäätilannekaan ei Vähä-Ruoholan mukaan ole hälyttävä, vaikka taas kerran vuoroja lähti, kun Hervannan jäähalli meni remonttiin.

- Olemme selvinneet remonteista varsin kunniakkaasti. Pelkotilat olivat paljon kovemmat kuin mitä lopulta vuoroja väheni. Siitä pitää kiittää kaupunkia.

Tappara on järjestänyt hyvällä menestyksellä viime vuosina, jopa korona-aikana, niin yksin- kuin muodostelmaluistelukilpailuja. Tälläkin kaudella kilpailuja on neljät.

- Järjestämällä kilpailuja tarjoamme harrastaville lapsillemme elämyksiä joiden vuoksi he lajia harrastavat, toivomme vanhemmilta aiempien vuosien tapaan aktiivista osallistumista kilpailutalkoisiin, painottaa Vähä-Ruohola

Onko ajatus kansainvälisten taitoluistelukilpailujen järjestämisestä Nokia Arenassa lähivuosina utopiaa vai realistinen tavoite?

- Taitoluisteluliittohan on saanut taloutensa ehjään kuntoon pitkälti pääkaupunkiseudun aiempien vuosien isoilla kilpailutapahtumilla, mutta niiden yleisömäärät eivät ole palautuneet koronaa edeltävälle ajalle.

- Haluaisimme ehdottomasti kansainvälisen kilpailun tänne. Se merkitsisi isoa näkyvyyttä ja toivottua piristysruisketta ”nappulatasollekin”.

- Junior GP:kin olisi liian pieni tapahtuma Areenaan, koska sen katsojakeskiarvo pyörii 2000 ja 5000:n välillä eli on Hakametsä-tasoa, mutta Hakametsän vetovoima tapahtumapaikkana on laskenut merkittävästi Areenan valmistumisen myötä. Tämän toivomme kuitenkin parantuvan Hakametsä Sport Campus -hankkeen myötä.

- Sen pitäisi olla muodostelmaluistelu ja esimerkiksi jokin arvokilpailu, joka olisi mittaluokaltaan tarpeeksi iso. Kaupungin tuki olisi tietysti merkittävässä osassa, Vähä-Ruohola pohtii todennäköisintä vaihtoehtoa. ●

- Näin komean Tähtiseura-merkin saimme, Tapparan Taitoluistelijoiden kehityspäällikkö Heidi Mattila näyttää.

TAITOLUISTELULIITON TEEMU HINTIKKA:

"LIITTO ON TAPPARAN TYÖSTÄ ERITTÄIN YLPEÄ"

Mitä Tapparan Huippu-urheilun Tähtistatus merkitsee liiton kannalta, seuratoiminnan kehittäjä Teemu Hintikka, Suomen Taitoluisteluliitto?

- Tähtiseura on vahva brändi, joka kertoo lajissamme taitoluisteluseuran laadukkaasta toiminnasta. Huippu-urheilun Tähtiseurat ovat meille luotettavia ja innovatiivisia organisaatioita, jotka kehittävät taitoluistelun suomalaista huippuosaamista.

- Tämän merkin saavuttaneille seuroille huippu-urheilu on keskeinen strateginen valinta, ja olemme liitossa vahvasti tämän työn tukena. Myös verkostoituminen ja yhteistyö helpottuu niin seurojen välillä kuin lajiliittojen, aluejärjestöjen kuin keskeisten urheilun toimintaympäristöjen kanssa. Tuemme laatuohjelmaan osallistuvia seuroja toiminnan vaivattomassa ja tuloksellisessa kehittämisessä monin eri tavoin.

Millä perusteilla Tappara sen saa?

- Seuran on täytettävä tietyt peruskriteerit, jotta seuran on mahdollista saada kutsu polulle Huippu-urheilun Tähtiseuraksi. Näitä kriteereitä ovat esimerkiksi näytöt huippu-urheilusta osana seuran strategiaa. Lisäksi kutsu polulle yksinluistelun osalta edellyttää urheilullista menestystä sekä edustajia Taitoluisteluliiton maajoukkueissa.

- Tappara on perinteinen ja tavoitteellinen taitoluisteluseura huippu-urheilun kontekstissa. Näin ollen on luontevaa ja perusteltua, että seura sai kutsun mukaan Huippu-urheilun Tähtiseurapolulle. Tappara on tehnyt kovan työn kehittäessään toimintaansa, mikä nyt palkittiin Huippu-urheilun Tähtimerkillä. Liitto on tästä seuran tekemästä työstä erittäin ylpeä ja toivomme, että vastaava kehittämisen henki säilyy seurassa jatkossakin.

Mitä auditointivaiheessa tapahtuu ja mitä seuralta siinä edellytetään?

- Auditoinnissa seuran toimintaa tarkastellaan useasta eri näkökulmasta. Seura erittelee omaa toimintaansa Tähtiseurapolulle liitetyissä dokumenteissa ja kirjallisissa kuvauksissa. Auditoinnissa näitä kuvauksia käydään läpi keskustellen ja tarkentaen. Seuran toimintaa tarkastellaan auditoinnissa urheilutoiminnan, johtamisen ja hallinnon, seuran ihmisten sekä aineellisten resurssien näkökulmista. Tavoitteena on saada kokonaiskuva seuran huippu-urheilutoiminnan laadukkuudesta ja urheilijoiden, työntekijöiden ja muun seuraväen hyvinvoinnista.

Onko muita uusia tähtiseuroja tulossa taitoluistelusta?

- Tällä hetkellä uusia Tähtiseuroja ei ole kutsuttu huippu-urheilun polulle, koska peruskriteerit ovat varsin korkeat. Toivomme kuitenkin, että pääsemme lähiaikoina kutsumaan uusia seuroja mukaan kehittämään kotimaista huippuluistelua tavoitteellisesti ja vastuullisesti. ●

- On luontevaa, että Tappara lähti mukaan Tähtiseurapolulle, Taitoluisteluliiton seuratoiminnan kehittäjä Teemu Hintikka sanoo. (Kuva: Suomen Taitoluisteluliitto)

TULE MUKAAN HIPPO -LUISTELUKOULUUN!

Kevätkausi käynnistyy 8.1.2024!

Hippo -luistelukoulussa opetellaan taitoluistelun ja muodostelmaluistelun perusteita. Oppiminen tapahtuu musiikin, leikkien ja erilaisten välineiden avulla.

Hippo -luistelukoulun Pikkutähdet, Isot Tähdet ja Muodostelmatähdet ryhmät on tarkoitettu 2-8 vuotiaille lapsille. Oman tutun aikuisen kanssa voi tulla mukaan Lapsi-aikuinen -ryhmään.

Tapparan Taitoluistelijoiden Hippo-luistelukoulut järjestetään Kaukajärven, Nokia Arenan, Tesoman, Lempäälän ja Kangasalan jäähalleissa.

Tule mukaan kokemaan luistelun ilo!

Lisätiedot ja ilmoittautuminen kevään ryhmiin: taitoluistelu.tappara.fi

OP Tampere

Tamspirit

Lasten liikunta ja hyvinvointi

Tamspirit toiminta on Tappara ry:n organisoimaa monipuolista liikunta - ja harrastustoimintaa lapsille koulu- ja päiväkoti-ympäristöissä.Toiminta toteutetaan yhteistyössä pirkanmaalaisten kaupunkien ja kuntien kanssa.

Tavoitteena on edistää lasten terveyttä, sosiaalista hyvinvointia sekä tukea liikunnallista elämäntapaa mahdollistamalla monipuolisia ja laadukkaitaliikunta- ja harrastusmahdollisuuksia kaikille lapsille lähtökohdista riippumatta.

URHEILU TÄYTTÄÄ MYLLYNIEMEN PERHEEN ARJEN

KOTOA OLKAHISISTA LÄHDETÄÄN JOKA PÄIVÄ JOKO TAITOLUISTELEMAAN TAI LENTOPALLOILEMAAN

Teksti ja kuvat: Antti-Pekka Lehtonen

Kun perheessä on kolme taitoluistelevaa tytärtä, joista kaksi harrastaa myös lentopalloilua, vanhempien ei tarvitse miettiä, miten saisi vapaa-aikansa kulumaan.

Olkahisissa asuvien **Tytti** ja **Jere Myllyniemen** kalenteri täyttyy paitsi töistä, myös **Ellan**, **Lilianin** ja **Ellenin** kuljettamisesta urheiluharrastuksiin. Menot on aikataulutettava tarkasti, missä auttaa se, että fysioterapeutti Tytti työskentelee itsenäisenä yrittäjänä, ja Jere tekee töitään vakuutusyhtiössä paljon etänä.

- Kauden alussa pitää ottaa fläppitaulu käyttöön, mutta onneksi tytöillä on paljon vakiovuoroja tietyissä halleissa, joten aika nopeasti muistaa, missä milloinkin pitää olla, Jere sanoo.

- Oma vapaa-aika tässä jää lähinnä lenkkeilyyn siellä ja täällä, mutta haluamme antaa tytöille mahdollisuuden harrastaa mieleisiään lajeja, ja monipuolisuus on tärkeää, Tytti painottaa.

Onneksi taakse on jäänyt korona-aika, jolloin jäähallit ja muut harrastuspaikat olivat jonkin aikaa suljettuina. Silloin Myllyniemilläkin oltiin paljon kotona, mutta urheiltiin kumminkin.

- Elämä rauhoittui selvästi. Ulkoilimme paljon koko perheellä, ja Ella sekä Lilian tekivät omissa huoneissaan zoomin nettitreenejä, Tytti muistelee.

”Hienointa on ohjelman rakentaminen”

Esikoinen Ella, 11, luistelee **Julia Teiksalan** valmentamassa Tapparan StarBlades-muodostelmajoukkueessa, joka koostuu 10–13-vuotiaista.

Tytti ja Jere Myllyniemi ovat mahdollistaneet aktiivisuudellaan tytärtensä Lilianin (vas.), Ellenin ja Ellan monipuolisen urheiluharrastuksen.

Joukkueharjoituksia on viitenä päivänä viikossa, ja perjantaiaamuisin Ella käy vapaaehtoisilla jäillä.

Ella aloitti taitoluistelun viisivuotiaana, kun perhe asui Hämeenlinnassa. Nyt yhtenä harjoituspaikkana on hienoin mahdollinen, Nokia Arenan harjoitushalli sekä Naulakadun Tappara-sali sen vieressä. Lisäksi treenejä on Kaukajärven Sentterillä ja Lempäälässä.

- Muokkareissa mukavinta on ohjelman rakentaminen. Tällä kaudella luistelemme Pohjolan Keijut -ohjelman, jossa on sekä hitaita että nopeita osia, Ella kertoo.

StarBlades osallistuu tällä kaudella puolenkymmeneen kilpailuun, minkä lisäksi esiintymisiä tulee perinteisissä joulu- ja kevätnäytöksissä.

Lentopalloa Ella on pelannut neljä kautta Supi-Volleyssa. Hän ehtii osallistua joukkueensa neljästä viikoittaisesta harjoituksesta kolmeen, koska yhtenä, päivänä treenit menevät päällekkäin.

Molemmissa lajeissa harjoitellaan paitsi lajitaitoja, myös lihaskuntoa, mikä on taitojen oppimisenkin edellytyksenä.

Kun Ellalta kysyy, kummatko oheiset ovat rankemmat, hän arvioi varovaisesti:

- Ehkä lentiksen.

Varovaisuuteen lienee syynä, että isä-Jere ohjaa lentopallojoukkueen oheisia.

Koulukavereita ei Ellan kumpaankaan joukkueeseen kuulu, eikä hänen pikkusiskojensakaan luisteluryhmissä ole muita aivan Tampereen itälaidalla sijaitsevasta Olkahisesta.

Kimppakyytejä ei siis pysty juuri järjestämään muuta kuin poikkeustapauksissa. Tarvittaessa kyytiapua tarjoavat Jeren vanhemmat.

”Joskus väsyttää lähteä aamutreeneihin”

Lilian, 8, harrastaa yksinluistelua **Christina Wendelinin** valmentamassa kilparyhmä 4:ssä. Harjoituksia on viidesti viikossa Hakametsässä, Sentterillä tai Kangasalla. Ohjelmaan kuuluvat myös aamujäät tiistaisin.

- Uusi kilpaohjelmani on melko reipas. Vaikein tällä hetkellä osaamani hyppy on kaksoisschalkow, mutta treenaan paljon kaksoistulppia, jonka pitäisi mennä seuraavaksi, Lilian kertoo.

Hän aloitti kolmevuotiaana, joten aika monta kertaa on hänkin jo jäähallin oven avannut. Suosikkiluistelijakseen Lilian nimeää **Janna Jyrkisen**, jonka kanssa hän on ollut samalla leirillä.

- Joskus väsyttää lähteä aamutreeneihin, mutta niiden jälkeen on hyvä olo. Kesällä tuntuivat juoksutreenit aika rankoilta, Lilian myöntää.

Hän ehtii kahtena päivänä viikossa pistäytyä koulupäivän jälkeen kotona. Ella kerkiää sinne joka päivä muutaman sadan metrin päässä sijaitsevasta, vielä uudenkarheasta Olkahisen koulusta.

Lentopalloilun alkeita Lilian on opetellut Supi-Volleyn pallokoulussa, ja vuodenvaihteen jälkeen edessä ovat ensimmäiset ottelutkin.

Elisa Sutelan johdolla Tinteissä harjoitteleva Ellen, 5, luistelee jo kolmatta kauttaan. Hänellä on harjoituksia kolmesti viikossa Sentterillä ja Hakametsässä.

- Minulla on samat suosikit kuin Ellalla! Meidän ryhmässämme luistelee myös Venla päiväkodistamme Tasanteelta, Ellen kertoo.

- Osa tyttöjen harjoituksista on samalla hallilla peräkkäin, mikä helpottaa kuljetuksia. Isompia tyttöjähän ei tarvitse enää olla vastassa minuutilleen silloin, kun treenit päättyvät, Jere sanoo.

Isä-Jerellä pitkä ura maalivahtina

Jere Myllyniemi, 40, pelasi jääkiekkomaalivahtina pitkän uran. Kotimaan liigassa hänelle kertyi 356 runkosarjaottelua, ja Leijona-paidankin hän sai pukea kevään 2011–12 MM-leirityksessä pelaten Sveitsiä vastaan.

Matka vei Bluesin, Lukon, SaiPa:n, Pelicansin, HPK:n maalille sekä yksittäisinä komennuksina Ilveksen ja HIFK:n paitaan.

Ruotsissa Jere pelasi kolme kautta niin Elitserienissä eli nykyisessä SHL:ssä kuin Allsvenskanissakin. Pohjois-Amerikassakin hän piipahti Philadelphia Flyersin harjoitusleirillä kauden 2006–07 kynnyksellä.

Pitkä ura päättyi Mestiksen Ketterässä kaudella 2017–18. Heti seuraavalla kaudella Jere aloitti maalivahtivalmentajana kasvattajaseurassaan Kooveessä, jonka U20:n joukkueenjohtajana ja veskarivalmentajana hän nykyisin toimii.

Tapparan alle 20-vuotiaiden liigajoukkueessa Jere torjui kaudella 2001–02 toistakymmentä peliä, kunnes hän lähti etsimään peliaikaa Espoosta.

- Kun lähdin sinne Fiat Tipolla, toisessa kassissa oli vaatteita ja toisessa varusteet. Kun muutimme vuonna 2018 Tampereen Sammonkadulle, tavarat tuotiin kahdella muuttoautolla, Jere naureskelee elämän kiemuroille.

Jere tutustui vuonna 2004 Tyttiin, jolle jäähallit olivat tulleet tutuiksi, sillä hän taitoluisteli 18-vuotiaaksi saakka. Tampere puolestaan oli Tytille tuttu paikka fysioterapeuttiopintojen ajoilta, joten asettuminen tänne tuntui luontevalta.

Kaksoistulpin opettelu on Lilian Myllyniemellä työn alla.

- Meillä oli Tampereella koko ajan muualla asuessammekin toinen koti, ja vietimme täällä paljon vapaa-aikaa. Hyvin tänne on raumalainenkin kotiutunut, Tytti kertoo.

”On ihanaa seurata ja tehdä itsekin”

Tytti tekee aktiivisesti vapaaehtoistyötä Tapparan taitoluistelussa muun muassa Ellenin ryhmän yhdyshenkilönä ja marraskuussa Tapparan järjestämien kilpailujen johtajana sekä talkoovuorojen järjestäjänä.

- En tiedä, mitä meillä harrastettaisiin, jollei taitoluisteltaisi. Urheilua varmaankin jossakin muodossa, hän miettii.

- Varmasti, vaikka vanhempana voisi päästä muiden harrastusten parissa helpommalla, Jere vahvistaa.

- On ihanaa seurata tyttöjen luistelua, ja nautin myös kun saan itsekin tehdä asioita, Tytti jatkaa.

Myllyniemillä kannustetaan, muttei patistella liian kovasti.

- Jos esimerkiksi aamujäille kello seitsemään lähteminen näyttää ja kuulostaa vaikealta, kysymme, haluaisiko tytär oikeasti lopettaa. Sitten lähdetään, ja treenin jälkeen vastaus kuuluu, että ei halua, Jere kertoo.

- Tyttäret menevät nukkumaan normaalisti kello 21, mutta jo aiemminkin, jos aamujäille tarvitsee nousta kovin varhain, Tytti sanoo.

Entä silloin, kun harjoituksissa kaikki ei menekään ihan nappiin?

- En anna sen lannistaa, vaan yritän tehdä seuraavalla kerralla paremmin, Kannustamme myös toisiamme, Ella vastaa.

- Välillä jotain itkettää, jos jokin asia treeneissä on mennyt huonosti. Ei se sitä tarkoita, että hän kiukuttelisi muille, sillä ryhmässämme on hyvä yhteishenki, Lilian sanoo.

- Pidän tärkeänä, että lapset saavat kokemusta niin yksilö- kuin joukkuelajeista. Pallopelit opettavat joukkueena toimimista, Jere-isä painottaa.

Ella Myllyniemi luistelee Tapparan StarBlades-muodostelmajoukkueessa.

Ellen Myllyniemi on vasta viisivuotias, mutta taitoluistelee jo kolmatta kauttaan.

TAMSPIRITIN LIIKUNTARYHMÄT LOISTAVAT LAADULLAAN

Teksti ja kuva: Antti-Pekka Lehtonen

Tampereen kaupungin Lupa liikkua Lupa harrastaa -ohjelman koordinaattori **Miina Mäkinen** on erittäin tyytyväinen Tapparan tapaan toteuttaa kouluikäisten Tamspirit-harrasteliikuntaa yhteistyössä kaupungin kanssa.

Tamspirit on tarjonnut jo puolenkymmentä vuotta matalan kynnyksen liikuntaa koulupäivien yhteydessä ja niiden jälkeen. Mäkinen ihastelee varsinkin Tapparan tapaa vetää ryhmiä ammattimaisesti.

- Pidän tätä toimintaa todella tärkeänä. Tappara on meidän isoin yhteistyökumppanimme, ja erityisen arvokasta on, että saamme, mitä tilaamme: laadukasta ohjausta, Mäkinen kiittelee.

- Ei tarvitse arvailla, mitähän siellä tapahtuu, ja onko paikalla varmasti asiantunteva ohjaaja, On kaupungin kannalta aivan ihana asia, että voimme luottaa Tamspiritin hoitavan koko paletin pyörittämisestä sovitusti, hän jatkaa.

Tappara ry:n harrastekoordinaattori **Juho Tukia** kuuntelee Mäkisen kehuja tyytyväisenä ja sanoo niiden tulevan asioista, joihin Tappara on Tamspiritillä pyrkinytkin:

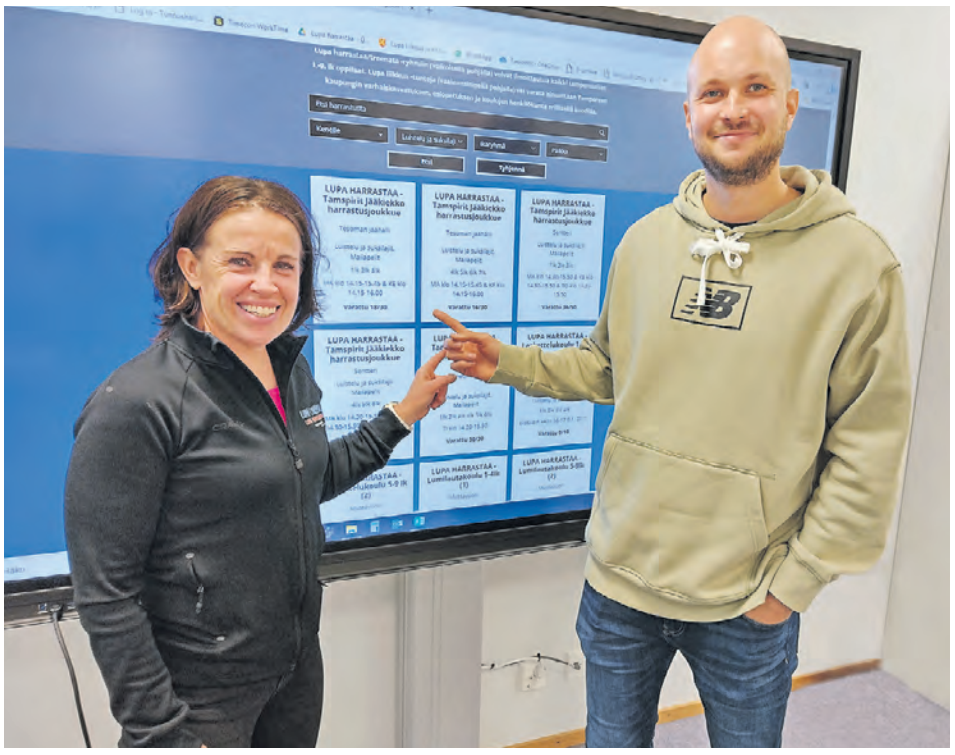
- Meillä on seurassa jääkiekko- sekä taitoluistelutoiminta, ja sitten tämä omana, erillisenä kokonaisuutenaan. Harrasteryhmät ovat ihan omiaan sisällöltään sekä vaatimuksiltaan, ja haluamme olla niiden rakentamisessa hyviä, jotta tavoitamme ja innostamme niillä lapsia.

- Hyvä, että ohjaajiemme osaaminen on tunnistettu, sillä siihen on alusta asti pyritty. Se on oma maailmansa, johon ei Suomessa ole vielä oikein syntynyt toimintakulttuuria. Tämä on seuratoiminnassa oma, erillinen kokonaisuutensa, jota pitäisi pitkäjänteisesti kehittää, Tukia miettii.

Mäkinen arvioi, että seurat alkavat vähitellen herätä tosiasiaan, että jo niiden hengissä pysymisen kannalta lasten ja nuorten iltapäivien harrastustoimintaan kannattaa lähteä mukaan.

- Vähitellen seuraihmiset huomaavat, ettei tämä menekään ihan ”noin vaan”. Se on ihan omanlaisensa porukka, jota pitää ihan omalla tavallaan ohjata ja miettiä, jotta toiminta olisi mielekästä ja jokaisen lapsen tasolla kehittävää.

- Se ei voi olla sellaista, että sinne tulee aikuinen ja heittää pallon saliin ja sanoo: ”Pelatkaa!”. Tai että mennään polttopalloa koko vuosi.

Koordinaattorit Miina Mäkinen ja Juho Tukia ovat erittäin tyytyväisiä Tampereen kaupungin ja Tapparan yhteistyöhön Tamspirit-harrasteliikunnan tiimoilta.

Pari tuhatta osallistujaa viikoittain

Tamspirit-harrastetoimintaa on Tampereen lisäksi Ylöjärvellä, Pirkkalassa ja Vesilahdella. Seuran ja kuntien yhteistyö liittyy samaan valtakunnalliseen toimintaan eli Harrastamisen Suomen malliin, minkä lisäksi on joitakin yksittäisiä hankkeita.

Mukana olevien lasten ja nuorten määrät ovat pysyneet viime vuosina samoina, eli viikoittain on noin 2000 osallistujaa. Kaikkiaan Lupa harrastaa Lupa Liikkua -ryhmiä kokoontuu Tampereella viikoittain noin 400, pääasiassa iltapäivisin eri kouluilla.

Ohjattua välituntitoimintaa on puolellakymmenellä koululla, ja myös kaupungin 1–2-luokkalaisille järjestämien iltapäivätoiminnan sisälle on ”leivottu” liikunnalliset harrastusryhmät.

- Pyrimme katsomaan, että niissä ryhmissä olisivat mukana ne lapset, jotka eniten tarvitsevat ohjattua liikuntaa. Erityisluokille on myös ohjattu resursseja niin, että Tapparan ohjaajat menevät liikuntatunneille avuksi, Mäkinen sanoo.

Erityisluokissa opiskelee hyvin monenlaisia lapsia hyvin monenlaisista syistä. Heidän ei tarvitse olla liikuntarajoitteisia, vaan kyse voi olla esimerkiksi keskittymisvaikeuksista.

- Erityisluokkien ryhmiä ohjaavat sellaiset valmentajat, joilla on siihen riittävä koulutus, koska se on vaativampaa, ja siellä tarvitaan erityisosaamista. Jos tulee hankalia tilanteita, käymme niitä yhdessä läpi, jotta valmentaja saisi tukea työhönsä, Tukia vakuuttaa.

Lisäksi kolmella jäähallilla pyörii kahtena iltapäivänä ja kahtena iltana viikossa jääkiekkoilun matalan kynnyksen harrastusryhmät.

- Niissä on yhteensä 90–100 ilmoittautunutta. Lupa liikkua Lupa harrastaa -iltapäiväryhmästä on helppo hypätä Tapparan iltaryhmiin, jos täydellä varustuksella pelaaminen kiinnostaa, Tukia kertoo.

”Eivät aloittelevien ohjaajien ryhmiä”

Mäkinen ja Tukia ovat yhtä mieltä siitä, että tavallinen iltapäiväryhmäkin on keskimäärin vaativampi ohjattava kuin jääkiekkojoukkue.

- Joukkueeseen tullaan silloin, kun huoltaja tai lapsi on kiinnostunut lajista ja sitoutunut toimintaan, mutta iltapäivien harrastusryhmissä lasten kirjo on laaja. Siellä on monenlaista eläväistä, Mäkinen naurahtaa.

- Skaala on laaja; on paljon tasoeroja taidoissa ja sosiaalisessa puolessa ja rohkeudessa. Koska toiminnan on oltava kaikille innostavaa, se on yksi vaativimpia tehtäviä liikunnanohjaajalle, Tukia vahvistaa.

- Tässä Tappara on tosi paljon edellä. Nyt aletaan yleisesti ymmärtää, että nämä eivät ole aloittelevien nuorten ohjaajien ryhmiä, vaan niissä pitää olla kokemusta ja tajua ryhmän hallinnasta. Ei ole niin tärkeää, osaako ihan viimeisen päälle lajitaitoja, Mäkinen jatkaa.

Tukia kertoo Tapparan löytäneen hyviä ohjaajia ja pyrkivän sitouttamaan heidät pitkään yhteistyöhön

- Se on win-win-tilanne niin seuralle kuin kunnillekin. He ovat vuosi vuodelta parempia ohjaajia molemmissa ympäristöissä.

”Tuloksille tarvitaan yhteiset mittarit”

Lupa liikkua Lupa harrastaa -toiminta on vakituista toimintaa, johon haetaan opetus- ja kulttuuriministeriön rahoitusta joka vuodelle erikseen.

Koko potti on viime vuosina vakiintunut 14 miljoonan euron tietämiin. Tampereelle rahaa on tullut 600 000–700 000 euroa, jonka päälle kaupungilla on laittaa omaa rahaa niin, että koko harrastamisen budjetti nousee runsaaseen 800 000 euroon.

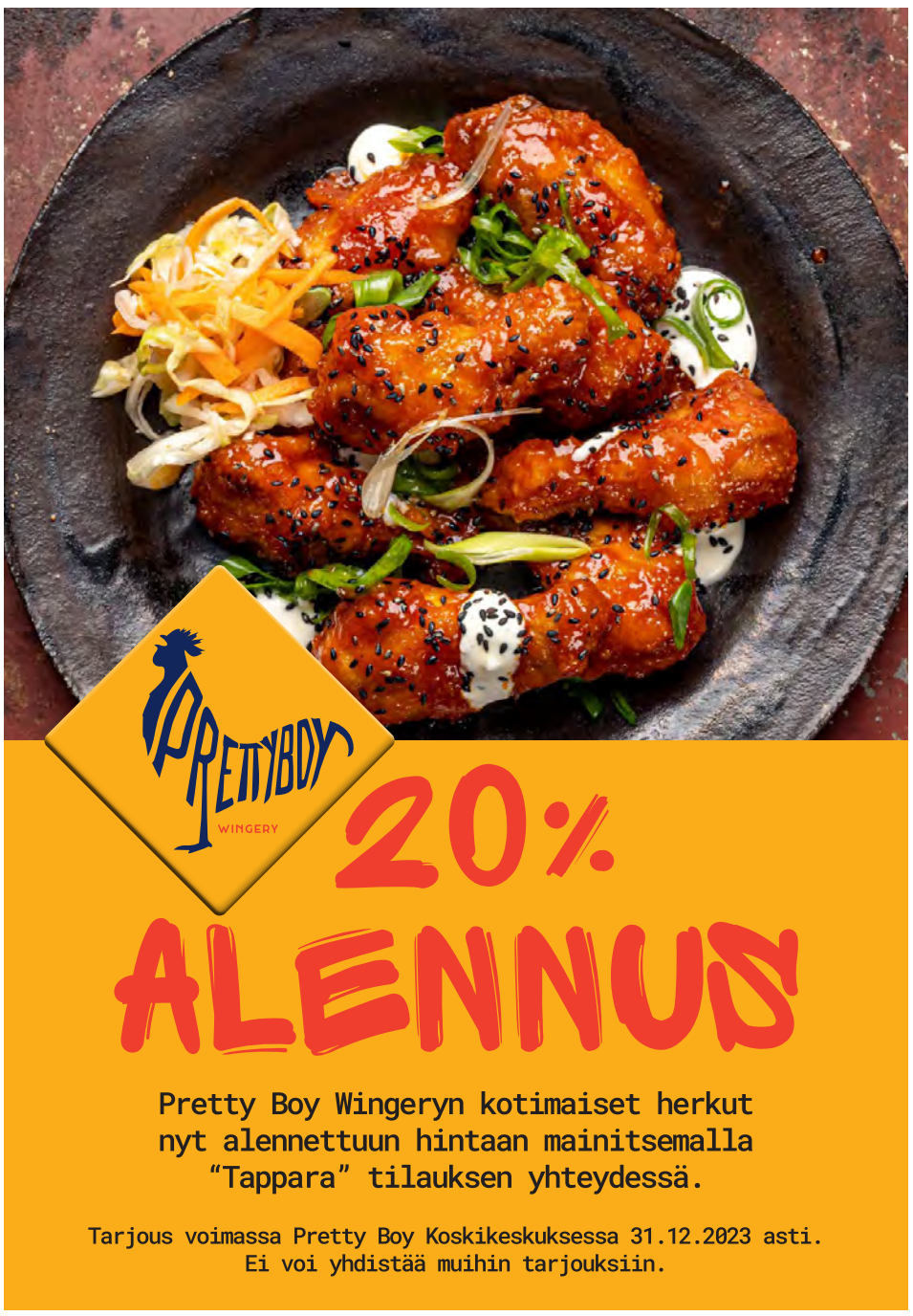
Toistaiseksi harrasteryhmillä saavutetuista tuloksista ei juuri ole käytettävissä dataa, mutta Tukia sanoo sen olevan yksi tulevaisuuden kehityskohteista. Se vaatii yhteiset mittarit ja sen, mitä tietoa halutaan.

- Olisi tärkeää tietää, mitä hyvinvointivaikutuksia harrastuksilla on, ja tavoitammeko niitä lapsia, joilla ei ole harrastusta tai joiden taustassa on riskitekijöitä.

- Meillä ei ole missään vaiheessa ollut tavoitteena saada seuraan lisää harrastajia, vaan haluamme tehdä iltapäivistä lapsille laadukkaita, Tukia korostaa.

Mäkinen sanoo ylipäänsä Lupa Liikkua Lupa harrastaa -ryhmistä tulevan positiivista palautetta, vaikka hiomisen ja miettimisen kohteita edelleen riittää:

- Huoltajat osaavat kyllä arvostaa laadukasta ja maksutonta toimintaa, jota on tarjolla aikamoinen kirjo. Lasten kokonaishyvinvointi näkyy varmasti myös opettajille koulupäivässä. ●

LIIKKUKAA LASTEN KANSSA YHDESSÄ MONIPUOLISESTI!

VALMENTAJA ELISA SUTELA ON HUOLESTUNUT ALLE KOULUIKÄISTEN PERUSLIIKUNTATAIDOISTA

Teksti ja kuva: Antti-Pekka Lehtonen

Taitoluisteluvalmentaja, kasvatustieteiden maisteri **Elisa Sutela** antaa helposti toteutettavan vinkin, jolla alle kouluikäisten lasten päivittäistä liikuntamäärää saadaan nostettua.

- Lähtekää liikkumaan lapsen kanssa yhdessä ja mahdollisimman monipuolisesti, sillä se luo pohjaa myös monipuolisille perusliikuntataidoille ja innostukselle liikuntaa kohtaan!

- Lähtekää pyöräilemään, hiihtämään, ulkojäille ja hyödyntäkää esimerkiksi kaikenlaisia liikuntapaikkoja, joita on pilvin pimein.

- Kaikki liikunta on kotiin päin. Yhdessä tekeminen on avainsana tässä asiassa, koska sitä kautta lapsi tuntee tulevansa kuulluksi ja nähdyksi, mikä sitten taas ruokkii hänen motivaatiotaan liikkumista kohtaan, Sutela painottaa.

Edes kännykkää ei tarvitse jättää kotiin, kunhan liikuntahetki ei mene tyystin sen tuijotteluksi.

- Ei ole hyväksi, jos vanhempi lukee koko ajan viestejään tai hoitaa asioitaan, mutta nykyään on paljon erilaisia liikuntasovelluksia, joita voi hyödyntää ulkona yhdessä lapsen kanssa. Esimerkiksi suunnistusappeja voi käyttää yhteiseen tekemiseen ulkona.

Sutelan mielestä yhtenä suurena uhkana liikuntamäärien laskuun on jyrkkä kahtiajako:

- On motorisesti taitavia ja liikuntataitoja monipuolisesti osaavia lapsia. Ero heidän ja niiden lasten välillä, joilla samoja taitoja ei ole, on suurentunut ja suurenee edelleen.

- Varsinkin päiväkodin puolella huomaa, että huonompitaitoisia lapsia on enemmän ja enemmän. Kaikki eivät välttämättä pysty perusmotorisiin taitoihin: esimerkiksi hyppyihin eri tavoin, juoksenteluihin, tasapainoa vaativiin liikkeisiin tai takaperin liikkumiseen, vaikka ikätaso sitä jo edellyttäisi, Sutela arvioi.

”Koteihin kaivataan myös rohkeutta”

Sutela harmittelee, ettei kaikilla lapsilla ei ole edes omasta takaa motivaatiota spontaaniin liikuntaan. Varhaiskasvatuksessa pystytään tekemään asialle jotain, mutta liikuntakipinän syttymiseen vaikuttaa todella paljon se, mitä kotona tehdään.

- Tutkimuksetkin kertovat, että mitä enemmän lasten kanssa tehdään ja liikutaan lapsuudessa, sitä enemmän se vaikuttaa tulevaisuuden liikunnalliseen elämäntapaan ja motivaatioon.

Myös liiallinen varominen ja suoranainen hyssyttely on liikunnallisuuden ja itseluottamuksen kannalta huono asia.

- Aina lapsen ei ehkä anneta kokeilla tarpeeksi ja oppia omista virheistä ja sattumuksista, vaan helposti kielletään hieman vaarallisetkin kokeilut tai liian vauhdikkaat leikit. Lapset oppivat muun muassa liikkumalla, kokeilemalla, tutkimalla ja havainnoimalla, joten kotona lapsia olisi kieltämisen sijasta rohkaistava kaikenlaiseen liikkumiseen ja kokeiluun, Sutela sanoo.

Onko tyttöjen ja poikien välillä eroja liikunnallisissa taipumuksissa?

- Poikien leikit ovat tutkitustikin usein olleet liikunnallisempia; tytöt valitsevat usein vaikkapa piirtämisen, kun taas pojat menevät mieluusti leikkimään hippaa tai pelaamaan pallopelejä. Se näkyy päiväkodeissakin.

Yhden liikuntaleikin tytöt tosin ovat omineet lähes yksinoikeudella: keppihevoset.

- Se on oikein hyvää liikuntaa, sillä siinä tulee paljon juoksemista, hyppimistä ja mutkittelua! Sutela vinkkaa.

Ensin on osattava perusliikuntataidot

Lasten liikunnalliset taidot ja valmiudet näkyvät tietenkin myös taitoluistelukouluissa ja alkeisryhmissä. Taitoluistelu on varhaisen erikoistumisen laji, joka on aloitettava nuorena, mikäli aikoo edetä kilpatasolle.

- Lapsella täytyy olla hyvät perusliikunnalliset ja -motoriset taidot, jotta hän pystyy edes alkaa harjoittelemaan taitoluistelun lajitaitoja. Ilman motoristen perustaitojen hallintaa ei lajitaidotkaan ala kehittyä hyvissä ajoin, Sutela sanoo.

- On vaikea alkaa hyppiä lajihyppyjä, jos ei pysty hyppäämään ylöspäin tai ympäri.

Pienimmillä luistelijoilla harjoitustunti suunnitellaan leikin kautta niin, että jokainen saa edetä omien taitojensa mukaan.

- Alkeisryhmissä opetusta pitää jo eriyttää paljon niin, että jokaiselle on oman tasonsa mukaisia harjoitteita ja tehtäviä. Liian vaikeat tehtävät sammuttaisivat motivaation kokonaan, sillä onnistumisia ei tulisi.

- Ei haittaa, jos ei ole vielä kovin hyvä jossakin asiassa. Innostamme ja kannustamme yrittämään, ja sitä kautta saamme jokaiselle onnistumisen kokemuksia.

Kun kerran onnistuu, se lisää itsevarmuutta ja kohta saman asian pystyy toistamaan jo useasti.

Oheisilla ei paikata kaikkea

Tapparan Pikkutinteillä eli 3–5-vuotiaiden alkeisryhmällä on yksi ja hieman vanhemmilla Tinteillä kaksi oheisharjoitusta viikossa. Jos yleisessä liikunnallisuudessa on aukkoja, oheisharjoittelulla pyritään paikkaamaan niitä.

- Koska oheiset ovat lyhyitä, eikä niitä ole tuon enempää viikossa, olisi tärkeää, että myös kotona huolehdittaisiin liikkumisesta. Sen tärkeyttä painotetaan vanhempainilloissa ja muissakin yhteyksissä, Sutela tähdentää.

Seurassa urheileminen ei takaa lapselle riittävää liikuntamäärää, varsinkaan jos hänet aina viedään autolla oven eteen ja haetaan siitä harjoitusten jälkeen kotiin.

Sutela muistelee itse taitoluistelua harrastaneena menneensä harjoituksiin kävellen, pyörällä tai bussilla. Siinä tuli jo vuoden mittaan melkoinen annos arkiliikuntaa.

- Luistelimme Espoossa vain yhdessä hallissa. Tampereella itse treeneihin meno voi toki olla vaikeampaa, kun halleja on ympäri kaupunkia.

Sutela, 28, taitoluisteli 14 vuotta, parhaimmillaan kansallisella tasolla, synnyinkaupunkinsa Espoon Jäätaitureissa. Valmennusuransa hän aloitti lukion toisella luokalla luistelukoulusta sekä alkeisryhmistä ja jatkoi sitä Tampereella opintojensa ohessa tuntivalmentajana.

Tampereelle Sutela muutti kahdeksan vuotta sitten valmennushommien perässä. Myöhemmin hän aloitti kasvatustieteiden opinnot yliopistossa erikoistuen varhaiskasvatukseen ja valmistui viime keväänä maisteriksi.

- Jäätaitureiden päävalmentaja tunsi hyvin Tapparan päävalmentajan **Susanna Haaralan**, ja ajattelin, että täällä olisi ajatusmaailma valmennuksesta saman tyyppistä kuin itselläni.

Pyysin suosituskirjettä tännepäin, ja sitten Tappara otti minut mukaan valmennustiimiin.

Päätoiminen aloittelijoiden valmentaja

Elisan maisterinpapereilla työpaikka löytyy yleensä päiväkodista tai esikoulusta, mutta Sutela aloittikin tänä syksynä Tapparassa päätoimisena valmentajana vastuualueenaan yksinluistelun alkeistyhmät eli Pikkutintit ja Tintit sekä Hippo-luistelukoulut.

Vaikka Elisa on koko ajan viihtynyt Tapparassa hyvin, hän myöntää yllättyneensä, kun seura pyysi häntä päätoimiseksi valmentajaksi. Hän kokee sen merkkinä hänen ja hänen ammattitaitonsa arvostamisesta.

- Valmennuskokemusta minulle on kertynyt kymmenkunta vuotta, joista noin seitsemän Tapparassa. Lisäksi olen yksinluistelutuomari, mitä kautta olen päässyt pureutumaan lajiin vielä syvemmälle sisään, Elisa kertoo.

- Lasten kanssa toimiminen joko päiväkodin tai koulun puolella on ollut minulle aina haave, joko opettajana tai sitten jotenkin muuten. Varhaiskasvatus ja valmentaminen tukevat hyvin toisiaan, ja olen ominut kummaltakin puolelta hurjan paljon asioita, joita työssäni voin hyödyntää.

Pienimpien ohjaamisessa Elisaa viehättää erityisesti se, että se tapahtuu paljolti leikinomaisesti yhdessä touhuten ja erilaisia välineitä hyväksi käyttäen.

- On kiva nähdä, kun lapset oikein innostuvat luistelusta. Se tuo itsellenikin hyvää fiilistä ja motivaatiota työhön.

- Mitä enemmän lapsen kanssa liikutaan, sitä enemmän se vaikuttaa hänen tulevaisuutensa liikunnalliseen elämäntapaan, valmentaja Elisa Sutela painottaa.

Tuomarointi kilpailuissa pitää Elisan ajan hermoilla esimerkiksi sääntömuutoksista ja muistakin lajin virtauksista. Hän on tuomaroinut eri ikäisten kilpailuja 3–6 kertaa kaudessa, mutta tuomarina hän ei nyt päätoimisuutensa vuoksi voi toimia ollenkaan.

- Tuomarointi on eri maailmansa, koska siinä arvostellaan luistelijoiden suorituksia. Siinä luistelua katsoo hieman eri näkökulmasta. Siltä puoleltakin olen oppinut tosi paljon ja pystynyt tuomaan ammattitaitoa omiin valmennuksiini.

NELLA PELKONEN LUISTELEE KOHTI TERÄVINTÄ HUIPPUA

Teksti ja kuvat: Antti-Pekka Lehtonen

Nella Pelkonen viihtyy mainiosti Tapparassa ja Susanna Haaralan valmennuksessa.

Taitoluistelija **Nella Pelkosen** ensimmäinen kilpailukausi Tapparan edustajana alkoi erinomaisesti neljännellä tilalla Espoon kansainvälisissä Finlandia Trophy -kilpailuissa.

Puhuttiin jopa sensaatiosta, eikä siinä välttämättä liioiteltu. Pelkonen, 18, oli vapaaohjelmassa koko joukon paras ja hävisi ennätyspisteillään 179,31 vain 0,30 pinnaa kolmossijasta ja georgialaisesta Euroopan mestarista **Anastasija Gubanovasta**.

- Aika lailla odotusten mukaan se meni. Pari parannuksen kohdetta siihen jäi, mutta toisaalta se on hyväkin, Nella puntaroi muutama päivä kilpailun jälkeen.

Viilattavaa jäi lyhytohjelman kolmois-kolmoisyhdistelmään ja vapaaohjelman piruetteihin sekä kaksoiseksi helpottuneeseen kolmoishyppyyn. Pinnoja on siis edelleen varastossa, ja Nella tietää pystyvänsä kaivamaan ne tuloslistalle.

Seuraava mahdollisuus sävähdyttää taitoluistelumaailmaa tarjoutuu GP-sarjan osakilpailussa 17.–19.11. - jälleen Espoossa, jonka Metro Areenassa Nella luistelee mielellään.

- Siellä on hyvä jääkin. Tykkään enemmän hieman pehmeästä kuin hyvin kovasta jäästä, hän sanoo.

Joulukuussa puolestaan taistellaan Helsingin SM-kilpailuissa paikoista Kaunasin tammikuisiin EM-kilpailuihin. Pelin henki on selvä; kaksi parasta lähtee niihin, ja Nellalla on juuri nyt etulyöntiasema 16-vuotiaaseen **Janna Jyrkiseen** ja 23-vuotiaaseen olympiakävijä **Emmi Peltoseen** nähden.

- EM-paikka on mielestäni nyt ihan realistinen saada.

Asioiden edelle ei kannata kiirehtiä, mutta Kaunasissa onnistuminen puolestaan avaisi tien Montrealin MM-jäälle maaliskuussa. Nella myöntää, että mielessä vilkkuvat jo myös vuoden 2026 olympiakisat Italiassa.

”Taidot olivat jo viime kaudella”

Kysymykseen, mistä tällainen rakettinousu kansainväliselle huipputasolle on taiottu, Nella ei itsekään osaa antaa täysin tyhjentävää vastausta.

- Kyllähän minulla viime kaudellakin jo nämä taidot olisivat olleet, mutta nyt on henkisestikin pysynyt paketti kasassa.

Tätä arviota puoltaa se, että Nella voitti jo viime kevättalvella **Minna Järvisen** valmentamana Pohjoismaiden mestaruuden pisteillään 176,81, siis vain 2,50 pinnaa Espoossa luistelemaansa noteerausta vähemmällä.

- Se tuli yllättäen, koska olin sairastellut aika paljon. Lähdin sinne sillä mielellä, etten tiennyt, mitä siitä tulisi, mutta ehkä se auttoikin vähän.

Kauden päätteeksi Nella vaihtoi kasvattajaseurastaan Kooveesta Tapparaan ja erittäin kokeneen **Susanna Haaralan** valmennukseen. Erinomaisen pohjan päälle on rakennettu uutta, mutta maltilla.

- Susannan valmennuksessa olen harjoitellut kovempaa, mutta olen osannut myös pyhittää levonkin, mikä on auttanut tosi paljon.

- Kemiamme ovat kohdanneet todella hyvin. Olemmehan pyörineet samoilla halleilla ja tunteneet toisemme jo pidempään, joten oletinkin, että tulemme hyvin toimeen, Nella kiittelee.

Hän kiittelee Tapparassa saamaansa vastaanottoa joka suhteessa hyväksi. Samassa 13 luistelijan ryhmässä treenaa toinenkin maajoukkueainen, pari vuotta nuorempi **Rosa Reponen**, joka on viime aikoina ollut loukkaantumisen takia sivussa.

- Meillä on tosi kiva ja hyvähenkinen ryhmä!

”Aina pitää pilkkua viilata”

Susanna Haarala tunnetaan vaativana valmentajana, mutta vaativa itseään kohtaan osaa olla Nellakin. Hän myöntää, että se piirre on näkynyt hänessä ihan pikkutytöstä asti:

- Aina on pitänyt olla pilkkua viilaamassa ja olla se paras. Koulussa se pätee vain niihin aineisiin, jotka oikeasti kiinnostavat, Nella nauraa.

- Psykologia kiinnostaa, ja olen suunnitellut pyrkiä sitä opiskelemaan, ja siitä voisi löytyä työkin. Olen huomannut, että hyödyn siitä urheilijana jo tässä lukiovaiheessa.

Nella opiskelee kolmatta vuottaan Sammon urheilulukiossa ja on jakanut ylioppilaskirjoitukset kolmeen satsiin niin, että lakkiaisia vietetään keväällä 2025.

- Lukiossa on ollut rankkojakin jaksoja, mutta olen saanut kevennettyä lukujärjestystä itse aika hyvin. Ei se ole liian raskaaksi käynyt.

Treenit vievät kuutena päivänä viikossa kolmesta neljään tuntia, joten liikoja vapaa-aikoja ei jää. Lepopäivän Nella pitää sunnuntaina, jolloin hän ehti olla kunnolla kavereittensa kanssa.

Nella arvioi ”ei niin hyvien” harjoituspäivien vähentyneen. Jos kaikki ei treeneissä mene nappiin, hän käy asiat heti läpi Haaralan kanssa, jotta ne eivät jää painamaan mieltä. Hän pyrkii myös tietoisesti lopettamaan jokaisen harjoituksen hyvään suoritukseen.

Nella säilytti viime kaudelta sekä lyhyt- että vapaaohjelmansa samoina, mutta niihin tehtiin viilauksia, jotta niistä voisi saada enemmän pisteitä.

- Elementtejä on vaikeutettu, lisätty siirtymiä ja kehitetty vauhtia sekä esittämistä, hän listaa.

Vapaaohjelman musiikki Indiran ”Tourner dans ja Vide” on Nellalle mieleistä eli voimakasta ja sellaista, johon saa sidottua kunnolla tunnetta. Ensi kaudeksi molemmat ohjelmat menevät uusiksi.

Aloitus ”vasta” viisivuotiaana

Nella aloitti taitoluistelun harrastamisen viisivuotiaana.

- Se kuulostaa tosi nuorelta, mutta viisivuotias on tässä lajissa jopa vanhimmasta päästä aloittajana.

Nellan äiti **Laura Päivistö** ei aluksi innostunut tyttärensä luisteluhalusta, vaan piti lajia raakana ja ammattitanssijana tiesi, mitä taitoluistelu vaatisi.

- Pitkään piti jankata, mutta sain tahtoni läpi, ja nyt äiti on sitä mieltä, että tämä oli ihan positiivinen valinta!

- Balettitunnit eivät ole aina olleet minulle hirveän mieluisia, mutta äiti on pitänyt huolta siitä, että treenaan tanssiakin. Minulla ei ole luontaisesti mikään loistava liikkuvuus, mutta ihan ok.

Nella arvelee, että harrastaisi yleisurheilua, jollei taitoluistelu olisi imaissut mukaansa.

- Isosiskoni on yleisurheillut, ja minäkin kokeilin sitä pienempänä. Olisin parhaimmillani ehkä 400 metrin juoksussa, joka on spurtti- ja kestävyyslajin väliltä.

Seiväshyppääjä **Wilma Murto** on Nellan suosikkiyleisurheilija, jonka menestyksellä on hänen mukaansa esikuvallista vaikutusta urheileville nuorille naisille yli lajirajojen.

- Ihan varmasti on koko Suomelle. Vaikka laji ei olisikaan sama, kaikki saavat siitä intoa.

Omasta lajistaan Nella nimeää esikuvikseen **Kiira Korven**, **Carolina Kostnerin** ja **Mao Asadan**. Erityisesti hän ihailee Kostnerin valtavan pitkää uraa huipulla.

Nella saa myös varautua julkisuudessa näkymiseen sekä itse nuorempiensa esikuvana olemiseen. Hänen tekemisiään on seurattu jo viime viikkoina huomattavasti tarkemmin kuin ennen, mutta hän vaikuttaa olevan sinut sen kanssa.

- Pitää vaan olla tarkka esimerkiksi siitä, mitä someen postailee.

Ensimmäiset televisiohaastattelutkin menivät sanavalmiilta ja selvästi itseään ilmaisevalta Nellalta isommin jännittämättä. ●

- Vuoden 2026 olympiakisat ovat jo nyt tavoitteenani, Nella Pelkonen myöntää.

VALMENTAJA SUSANNA HAARALA:

"NELLAA PITÄÄ JOSKUS TOPPUUTELLAKIN"

Nella Pelkosen valmentaja **Susanna Haarala** sanoo saaneensa viime keväänä edelleen kehitettäväkseen urheilullisen, perustaidoiltaan korkeatasoisen ja tekemisistään hyvin vastuuta ottavan luistelijan.

- En tuntenut entuudestaan Nellaa mitenkään hyvin, sillä olimme kuitenkin jäällä eri aikoina. Panin kyllä merkille hänet tasavahvan oloisena urheilijana.

Yhteistyön alku on sujunut Haaralan mielestä mutkattomasti, ja kokeneen valmentajan on ollut helppo ”ottaa koppia” siitä, millaista rinnalla kulkemista Nella tarvitsee.

- Nella kertoo avoimesti omista tuntemuksistaan ja halustaan kehittyä luistelijana. Siihen on ollut helppo reagoida. Joskus häntä täytyy toppuutellakin, sillä tunne ja suoritus ovat kaksi eri asiaa.

Haarala arvioi, että Nellalla oli valmiina laaja hyppyrepertuaari, mutta varsinkin hyppy-yhdistelmien kanssa on pitänyt – ja pitää edelleen – tehdä töitä.

- Niihinkin on alkanut löytyä toistovarmuutta, kun hyppyjen pituudet, vauhdit ja rytmitykset on saatu viilattua kuntoon. Kehitettävää riittää edelleen kaikilla osa-alueilla, esimerkiksi pirueteissa ja ilmaisussa.

- Fyysisiltä ominaisuuksiltaan Nella on jo vahva, ja niiden kehittämisessä auttaa se, että hän tykkää fyysisestä harjoittelusta.

Haarala muistuttaa, että vaikka Nella on jo aikuinen luistelija, hänen täytyy jatkossakin pystyä tarvittaessa muuttamaan harjoitusrutiinejaan. Haarala pyrkii siinä hyödyntämään vuosikymmenten varrella hankkimaansa kokemusta ja näkemystä.

Nella harjoittelee osan tunneista Tapparan nuorten maajoukkue- ja maajoukkueluistelijoiden pienryhmässä, jossa pystytään pureutumaan syvemmin tämän vaatimustason taitojen kehittämiseen.

- Muu osa harjoittelusta tapahtuu seuramme yksösryhmässä. On tärkeää, että urheilijalla on ympärillään ryhmä, jossa hän viihtyy, ja näin harjoittelusta ei tule liian yksinäistä puurtamista. ●

VALMENTAMINEN KOUKUTTI HETI KRISTIAN KUUSELAA

"HALUAN OPPIA JA OPETTAA, KUN VIELÄ PYSTYN TEKEMÄÄN ASIOITA JÄÄLLÄ"

Teksti ja kuvat: Antti-Pekka Lehtonen

Kristian Kuusela on vielä toistaiseksi esikoispoikaansa Maximiliania vahvempi, mutta mikähän lienee tilanne muutaman vuoden päästä?

Ennustukset mestarihyökkääjä **Kristian Kuuselan** luontevasta siirtymisestä valmentajaksi ovat toteutuneet. Uusi ura on ottanut ensimmäisiä askeleitaan Tapparan U14-ikäluokassa, jossa Kristianin **Maximilian**-poika pelaa.

- Peliaikanani moni sanoi, että valmentaisin jossakin vaiheessa, mutta itse olin sitä mieltä, että en halua valmentaa. Tiesin kuitenkin keväällä, että jos minua kysytään, lähden, Kristian naurahtaa.

- Jo ensimmäisen kuukauden aikana huomasin, että valmentaminen alkaa kiinnostaa koko ajan enemmän. Kuten pelaajanakin, otan asiat tosissani; haluan oppia ja opettaa, kun vielä pystyn jäällä näyttämään sekä tekemään asioita. En pystyisi vain istumaan katsomossa.

Seinäjoella kiekko-oppinsa saanut Kristian, 40, päätti viime keväänä Tapparassa sekä Suomen että CHL:n mestaruuteen valtavan pitkän uransa, joka sisälsi SM-liigassa 1107 runkosarja- ja 193 play off -ottelua.

Niillä hän on kaikkien aikojen ottelumäärissä kaksi ja yksi. Pudotuspelien tehot 47+74 oikeuttavat ykkös- ja runkosarjan pinnat 280+458 nelossijaan.

Liigamestaruuksia "Krisselle" osui viisi, joista neljä Tapparassa, ja Ruotsin mestaruuskin tililtä löytyy. Lisäksi hän teki keväällä 2019 historiaa voittaessaan maailmanmestaruuden 36-vuotiaana eli kaikkien aikojen vanhimpana MM-debytanttina.

Hänelle on kertynyt valtavasti niin sanottua hiljaista tietotaitoa, jota ei hankita parhaimmillakaan luennoilla.

- Valmennuspäällikkö **Jukka-Pekka Leppänen** sekä muut valmentajat hoitavat suuret linjat. Itse haluan opettaa pelin pieniä juttuja, joita olen nähnyt ja tehnyt kentällä – ennakoida, mitä pojille tulee eteen ja auttaa siinä.

Kahteen peliryhmään jaetun U14:n vastuuvalmentajana toimii **Pekka Mäkinen**. Kuuselan lisäksi apuvalmentajia ovat **Teemu Nurmi**, **Antti Mäkinen**, **Vesa Vartiainen**, **Ville Kuusinen** ja **Joonas Jokinen**.

- Katsotaan ensin tämä vuosi, miten kovasti homma rupeaa nappaamaan, Kristian vastaa kysymykseen valmentajakoulutuksesta.

Myös Kristiania valmensi oma isä

Maximilian Kuusela aloitti luistelun opettelemisen jo kaksivuotiaana. Itse hän ei tietysti muista siitä mitään, mutta isä-Kristianilla on asiasta mielikuva:

- Espoon-aikana se on ollut, kun olen häntä vapaille jäille kuljettanut, ja sitten kun Tappara-aikana on ollut Liigan vapaita jäitä, olen pystynyt kuljettamaan mukana. Kolmen-neljän vanhana hän aloitteli pelihommia.

- Kun nuoresta asti kopissa pyörii, sitä varmaan haluaa väännellä mailaa käteen ja luistimia jalkaan. Ehkä se tulee ihan automaattisesti, Kristian arvelee.

Maximilian pelaa laitahyökkääjänä eli paikalla, jolla hänen isänsäkin viihtyi. Erona on se, että Maximilian on leftin miehiä.

Maximilian ei osaa sanoa, missä vaiheessa olisi tajunnut isänsä olevan niin kovan tason huippupelaaja. Se ei yllätä, sillä Kristian tunnettiin jalat tiukasti maassa -tyyppisenä kiekkoilijana.

- Yritin pitää mahdollisimman paljon silloiset työni poissa kotoa. Kai sitä näkee isänsä vaan isänä, ja ehkä parempi niin,

- Enemmän esiin nousivat Tapparan niiden kausien joukkueista muut pelaajat. **"Sebu" Repo** oli jossakin vaiheessa kova juttu, ja oli heitä muutama muukin, Kristian muistelee.

Häneltä onnistui sekä syötteleminen että maalinteko, mutta millainen pelaaja junior on?

- Olen molempia, mutta ehkä enemmän maalintekijä, Maximilian vastaa.

Hän myöntää, että välillä oman isän valmentamassa ryhmässä treenaaminen vähän nostaa tunteita pintaan, mutta siinä on myös turvallista olla.

- Olen sanonut Maxille, etten ole tullut kyttäämään, vaan tiedän, mihin hän pystyy. Vaadin varmasti häneltä enemmän kuin muilta, Kristian vakuuttaa.

- Olin itse isäni valmennuksessa Seinäjoella koko ajan, ja minulta vaadittiin paljon, mutta rehellisesti. Pyrin samaan ja annan sekä negatiivista että positiivista palautetta silloin, kun sen paikka on.

"Kilpailunhaluinen ja hyvähenkinen joukkue"

Nyky-Tapparasta Maximilian nimeää ykkössuosikikseen **Kristian Tanuksen**. Omaa, Hämeen aluesarjaa pelaavaa joukkuettaan hän luonnehtii näin:

- Kilpailunhaluinen ja yhteishengeltään hyvä.

Maximilian toimii peliryhmänsä varakapteenina ja kertoo huolehtivansa joukkuehengestä tsemppaamalla muita.

Sarjan lisäksi kevätkauteen kuuluu turnaus Ruotsissa ennen paikallista lopputurnausta huhtikuussa. Jo ennen kautta pojat turnasivat Jyväskylässä ja Raumalla ja muutamilla Pelitälleillä. Kun kaikki tapahtumat lasketaan yhteen, kauden ottelumäärä nousee noin 60:een.

- Pelejä on muuten tarpeeksi, mutta lokakuussa kun oli kolmen viikon tauko, oli aika tylsää. Olin sinä aikana kavereitteni kanssa, Maximilian kommentoi.

U14:n jokaisen jääharjoituksen yhteyteen kuuluu oheisharjoitus Kaukajärven Tappara-salilla. Maximilian myöntää harjoittelevansa mieluummin jäällä, mutta ymmärtää toki oheisten tärkeyden.

- Itse huomasin oheisharjoittelun merkityksen vasta, kun olin pelannut liigaa kahdeksan vuotta. Sitten tajusin, että tässä pitää oikeasti tehdä hommia, että tässä pysyy, mutta mitä aikaisemmin sen ymmärtää, sen parempi, Kristian myöntää.

- Ei minulla ollut inhokkitreenejä, mutta jäällähän sitä aina mieluummin on kuin juoksupolulla.

Ei Kristian ole täysin jättänyt pelaamista vieläkään, vaan käy kahdesti viikossa Hakametsässä "höntsäämässä". Kuntoaan hän hoitaa myös salilla.

"Koulu hoidetaan aina ensin"

Maximilian pelasi vielä menneenä kesänä TaPa:ssa jalkapalloa ja on aiemmin harrastanut myös salibandya ja frisbeegolfia. Nyt lajinvalinta on tehty jääkiekkoilun hyväksi.

Kristiankin pelasi jalkapalloa 14-vuotiaaksi ja muistelee, että silloin kahden lajin yhdistäminen onnistui helpommin kuin nyt, kun jalkapallotreeneissä edellytetään talvisinkin olemaan paljon paikalla.

- Vedettiin pelkkä futiskausi, ja kun se loppui, vaihdettiin taas lätkään, eikä harjoittelu ollut niin spesifioitua. Maxin kiekkojoukkueen harjoitusmäärät nousevat taas tulevana kesänä, ja on ehkä hyvä, että on vain yksi laji.

Kuuseloilla on myös kaksi tytärtä, joista kymmenvuotias harrastaa tanssia ja balettia. Kaksi- ja puolivuotiaan kuopuksen kanssa Kristian on

jo käynyt muutaman kerran jäätuntumaa ottamassa.

Maximilian käy koulua Takahuhdin yläkoulun seiskaluokalla ja kertoo tekevänsä läksyt yleensä jo koulussa, joten ne eivät pyöri mielessä treeneissä. Joukkuekavereita ei ole hänen luokallaan, mutta samassa koulussa kylläkin.

- Yritän seurata Wilmasta läksyjä, mutta luotan Maxiin, ja jollei läksyjä ole tehty, ilmoitus tulee saman tien. Muita unohduksia saattaa joskus tulla, muttei läksyistä, Kristian kertoo.

Hän muistelee joutuneensa seinäjokisena 8- ja 9-luokkalaisena tekemään jonkin verran extraa, koska pelasi silloin jo Tapparassa. Järjestely onnistui, koska opettajat joustivat, ja Kristian oli itse tunnollinen.

- Olen Maxillekin korostanut, että koulu hoidetaan aina ensin, sitten tullaan treeneihin ja sitten tulee muu homma.

- Sen jälkeen on laji kokenut pari muutosta, ja muuttunut on koulumaailmakin. Silloin ei ollut kännyköitä itselläni, ja tavallinen juna Seinäjoelta Tampereelle meni kaksi ja puoli tuntia, kun nyt se vie tunnin ja vartin.

”Harjoittelu kehittynyt yksityiskohtaisemmaksi”

Jääkiekkoilun kokemilla muutoksilla Kristian tarkoittaa pelin kehittymistä voimakkaan mailahäirinnän ja kamppailupelaamisen aikakaudesta vauhtikiekkoiluksi.

- Kun nousin lähemmäs liigaporukoita, koko oli aika isokin tekijä siinä, mihin asti pelaajat pääsivät. Pienikokoiset joutuivat tekemään vähän enemmän hommia, eikä se välttämättä sittenkään riittänyt.

- Kun mailahäirinnät otettiin pois, pienikokoiset pääsivät esille enemmän. Nyt vauhti on lisääntynyt niin, että peli on yhdistelmää aiemmista, Kristian vertailee.

Entä miten nuorten harjoittelu on muuttunut 25 vuodessa?

- Yksityiskohtaisemmaksi; nyt mennään aika paljon detaljeilla, ja tietotaitoa on paljon enemmän. Silloin mentiin enemmän suurissa linjoissa, kun nyt valmentajat opettavat ja näyttävät pelin pieniä asioita.

Maximilian vahvistaa isänsä luonnehdinnan:

- Aika usein keskeytetään treeni ja katsotaan, miten se pitää tehdä.

Kristian opetteli pieniä asioita juniorina paljon yksinkin.

- Olin ulkojäillä 6–8 tuntia päivässä, kun talvet olivat erilaisia kuin nykyään. Usein siellä oli vain minä ja kiekko, mutta joittenkin kanssa ammuttiin ja pelattiinkin.

- Nyt, kun harjoituksia on enemmän, ja junnut katsovat mallia NHL:stä tai muualta yrittäen tehdä samaa. Käsitaito on ehkä parempaa kuin silloin, mutta pelitaito oli minun ikäluokallani jonkin verran parempaa, Kristian arvioi.

- Max on varmasti paljon taitavampi kuin minä nuorena, hän myöntää.

Ei ulkojää toki ole Maximilianillekaan vieras ympäristö:

- Käyn kavereiden kanssa Sorsapuiston ja Huunalanpuiston jäillä melkein joka päivä, jos ei ole reenejä. Kesällä pelataan futista tai säbää. ●

- Valmentaminen on ruvennut kiinnostamaan minua yhä enemmän, uransa viime keväänä päättänyt Kristian Kuusela myöntää.

SEURAYHTEISTYÖ LAAJENI VAHVASTI ETELÄ-POHJANMAALLE

Teksti ja kuva: Antti-Pekka Lehtonen

Tappara on laajentanut yhteistyöreviiriään merkittävästi Etelä-Pohjanmaan suuntaan, kun noin vuosi sitten seitsemän Etelä-Pohjamaan seuran kanssa tehtyä yhteistyösopimusta on ruvettu toteuttamaan käytännössä.

Yhteistyön piiriin kuuluvat **Seinäjoen S-Kiekko** ja heidän yhteistyöseurat **Järviseudun Pallokerho**, **Kauhavan Hela-Kiekko**, **Alavuden Peliveikot**, **Lapuan Virkiä**, **Soinin Tiikerit** ja **Ähtärin Kiekko-Haukat**.

- Tämä on koko alueemme jääkiekkoilulle iso asia, sillä pääsemme nyt näkemään, miten asiat tehdään yhdessä Suomen johtavista junioriseuroista, S-Kiekon valmennuspäällikkö **Tuomas Takala** kehuu.

Etelä-Pohjanmaa on Tapparalle hyvin luonteva suunta, sillä kirvesrintojen kannatus on ollut perinteisesti siellä erittäin vahvaa. Tappara mielletään yleisesti läheisemmäksi kuin maantieteellisesti lähempi liigaseura Vaasan Sport, jonka kanssa S-Kiekolla oli tätä ennen pitkäaikainen yhteistyösopimus.

- Sportin kanssa osa asioista toimi hyvin ja osa huonommin. Tappara takaa laajan näkyvyyden ja näkemyksen, Takala muotoilee.

Tapparan juniorivalmennuksen johtaja **Kimmo Vähä-Ruohola** luonnehtii S-Kiekkoa esimerkiksi itsenäistymään haluavasta seurasta, joka on osoitettu jonkin muun seuran kumppaniksi, mutta josta on tietyissä ikäluokissa tullut vahvempi kuin pääseura.

Pääpaino valmentajakoulutuksessa

Vähä-Ruohola on tyytyväinen Tapparan seurayhteisön levittäytymiseen luoteen suuntaan. Seurat eivät ole päivittäin tekemisissä toistensa kanssa, mutta säännöllisesti kuitenkin:

- Sapluunaksi on sovittu, että käymme pari kertaa vuodessa Seinäjoella ja he täällä. Päätoimiset työntekijämme kouluttavat ja kehittävät toimintaa. On myös paljon ikäluokkakohtaisia harjoituspelejä ja leiritapahtumia.

- Jaamme S-Kiekon valmentajille paljon sisältöjä, toimintamalleja ja tuotteita urheilutoimintamme sisällä ja vastaavasti pääsemme näkemään myös heidän hyvin toteutettuja toimintamalleja ja kehittämään sitä kautta Tapparan toimintaa, Vähä-Ruohola sanoo.

Tapparan U12–14-ikäluokkien valmennuspäällikkö, Tapparan seurayhteistyökontakteista vastaava **Jukka-Pekka Leppänen** kehuu yhteistyön alkua:

- Hyvin on lähtenyt liikkeelle. Kävimme viime keväänä vetämässä ensimmäisen valmentajakoulutuksen, ja toinen oli nyt lokakuussa ja varmaan seuraava taas keväällä.

Eteläpohjalaiset vierailivat Tampereella viime vuodenvaihteessa ja tulevat tänäkin talvena.

- Pyrimme sellaiseen luonnolliseen yhteistyöhön, ettei tehdä väkisin, ja aina kun olen soitellut sinne päin, on tullut fiilis, että he ovat saaneet juuri sellaista kuin haluavat ja odottavat innolla jatkoa, Leppänen sanoo.

- Samoja asioita siellä Tampereella tehdään kuin täälläkin, mutta varmasti saamme apua käytännön arjen kehittämisestä entistä laadukkaammaksi, Takala iloitsee.

Pelaajavaihtoa turnauksissa

Vuonna 1979 perustetun S-Kiekon miesten joukkue pelaa Suomi-sarjassa, mutta seuralla on erittäin mittava juniorityö.

- Viime kaudella seurassamme oli 711 pelipassin haltijaa, joista noin sata toimihenkilöä. Tällä kaudella isoin ikäluokkamme on U14, johon kuuluu yli 40 pelaajaa, Takala kertoo.

- Kyseessä on iso seura, jossa on paljon työntekijöitä. Heillä on linjattu urheilua aika samalla tavalla kuin meillä. He ovat saaneet meiltä esimerkiksi malleja siitä, miten me olemme jakaneet ryhmiämme pienemmiksi, Jukka-Pekka Leppänen kuvailee.

Seinäjoella on kolme jäähallia, joista pressumallinen avautui vasta syyskuun lopulla. Takala myöntää, että kahdella hallilla heidän junnutoimintaansa olisi erittäin hankala pyörittää.

Vaikka kyse ei ole varsinaisesta pelaajavaihdosta, sitäkin yhteistyössä tapahtuu.

- Joitakin kärkijunioreitamme pelaa turnauksia Tapparan joukkueissa. Se on heille hyvä tason mittari, Takala sanoo.

- He saavat sillä tavoin kovempia pelitapahtumia kuin omissa joukkueissaan. Etäisyys Tampereen ja Seinäjoen välillä on kuitenkin niin pitkä, ettei kannata yrittää rakentaa seuratasolla päivittäistä tai viikoittaista pelaajavaihtoa, Vähä-Ruohola perustelee.

- Pelien lisäksi pystymme tarjoamaan yksittäisille pelaajille sellaisia harjoituksia, joita he eivät välttämättä arjessaan saa. Siellä on, kuten meilläkin, ikäluokissa eroja kärjen tason osalta, Leppänen lisää.

”Keskisuurissa seuroissa potentiaalia

Vähä-Ruohola arvioi, että keskisuuret, vahvalla pohjalla toimivat seurat ovat Suomi-kiekon seuraava kasvupaikka:

- Liigaseuroilla ja isoilla organisaatioilla on paljon pääsääntöisesti toimisuutta sekä osaamista, ja nekin kehittyvät, mutta se on aika pientä suhteessa siihen, missä ne jo tällä hetkellä ovat.

- On hyvä, ettei meidänkään alueellamme pelata tietyissä ikäluokissa pelkästään Tappara ABC vastaan Ilves ABC, vaan maakunnista tulee joukkueita ja sitä kautta pelaajia. On realiteetti, että heitä tulee aika paljon.

- Pystymme tarjoamaan eteläpohjalaisille yhteistyöseuroillemme sellaisia harjoituksia, joita he eivät välttämättä arjessaan saa, Tapparan U12–U 14 -ikäluokkien valmennuspäällikkö Jukka-Pekka Leppänen sanoo.

- Meillä ei ole halua eikä tarvetta viedä heiltä pelaajia, vaan auttaa, että heistä tulisi itse vielä vahvempia. Jos heiltä sitten yksittäisiä maajoukkuetason junioreita tulee myöhemmässä vaiheessa meille, kiva juttu.

S-Kiekosta on tullut Tapparaan ennenkin erittäin kovia pelimiehiä, tunnetuimpina heistä maailman-, Euroopan ja Suomen mestari **Kristian Kuusela**, edelleen uraansa kirvesrinnoissa jatkava **Petri Kontiola** ja Kärppien liigajoukkueen apuvalmentajana nyt työskentelevä **Ville Mäntymaa**.

Tapparan tavoitteissa on laajentaa yhteistyöseuraverkostoa entisestään tulevaisuudessa.

- Rakennamme yhteistyöseurojemme kanssa mm. Nokia Arenaan pelitapahtumia ja yhdistämme niitä liigaotteluihin niin, että saisimme heidät aidosti osaksi Tappara -yhteisöä. Hienoa, että saamme Areenaan taas muutamia lapsia ja perheitä lisää! Leppänen iloitsee.

ALOITTELIJOIDEN MÄÄRÄ LÄHTI TAAS NOUSUUN

LUISTELU- JA KIEKKOKOULUISTA ODOTETAAN KASVUA MYÖS JOUKKUEIDEN PELAAJAMÄÄRIIN

Teksti ja kuva: Antti-Pekka Lehtonen

- Harrastustaan aloittavien määrä on kääntynyt koronan jälkeen taas nousuun, luistelu- ja kiekkokouluista vastaava valmennuspäällikkö Ville Nieminen iloitsee.

Tapparan juniorikiekkoilussa on päästy verrattain hyvin yli parin vuoden takaisesta koronapandemiasta, joka laski aloittavien harrastajien määrää hieman.

- Luistelu- ja kiekkokouluissa aloitti tänä syksynä yhteensä 162 lasta, kun viime syksyn vastaava lukema oli noin 130, valmennuspäällikkö **Ville Nieminen** kertoo.

Joulun jälkeen osa syksyn luistelukoululaisista siirtyy kiekkokouluun, josta puolestaan osa jatkaa joukkuetoimintaan. Uudet luistelu- ja kiekkokouluryhmätkin aloittavat vuodenvaihteessa.

- Tavoitteena on saada keväällä ainakin sama määrä uusia aloittajia kuin syksyllä, ja yleensä heitä on ollut keväällä jopa enemmän. Ihan hyvä määrä tämä on.

- Kokonaan toinen juttu on, kuinka moni lähtee mukaan joukkuetoimintaan, mutta saamme taas ensi vuonna normaalisti nuorimpien eli U7:n joukkuerungon kokoon, pikkujunnuista aina U11:een asti vastaavaa Nieminen vahvistaa.

Tämän syksyn U7-ryhmään kuuluu 48 ja U8:aan 40 pelaajaa, eli noususuunta näkyy siinäkin, vaikka suurten ikäluokkien 70 lapsen ryhmistä ollaan vielä kaukana.

- Paljon töitä pitää tehdä, ja teemmekin, jotta saisimme mukaan lisää lapsia, Nieminen lupaa.

Hänen mukaansa siirtymistä kiekkokoulusta joukkuetoimintaan ei kannata ujostella, mikäli lapsen luistelutaito riittää ja pelaaminen kiinnostaa.

- Se siirtymä ei ole iso, eivätkä viikoittaiset harjoituskerratkaan nouse kahdesta. Sen päälle U7:llä tulee syys- ja kevätkaudella puolenkymmentä pelitapahtumaa ja yksi turnaus.

Myöskään harrastuksen hinnan ei pitäisi olla esteenä.

- Kiekkoharrastuksen aloittaminen on meillä tosi halpaa, sillä emme ole nostaneet hintoja, vaan pikemminkin alentaneet niitä.

Samaan hintaan lapsi saa U7:stä lähtien osallistua monipuoliseen oheisharjoitteluun aluksi kerran viikossa ja U11:stä alkaen jokaisen jääharjoituskerran yhteydessä.

- Lasten luontainen liikunnallisuus on heikentynyt niin, että meidän pitää täällä pystyä osaksi luomaan niitä pohjia, jotka tähän asti ovat tulleet kotoa. Muuten heidän harjoitettavuutensa voi olla hankalaa, Nieminen muistuttaa.

Leijonaliigaa 3 vs. 3-peleinä

Kaksi nuorinta ikäluokkaa pelaa Tappara–Ilves-sarjaa puolen kaukalon kentällä. Tapparalla hoitaa käytännön järjestelyt syys- ja Ilves kevätkaudella. Otteluita kertyy sekä syys- että kevätkaudella kullekin joukkueelle 8–10, minkä lisäksi pelataan muutama turnaus.

U9:ssä ja U10:ssä kokeillaan mielenkiintoista uutuutta, sillä Leijona-liiga pelataan poikittaiskentillä kolmella kolmea vastaan. Samaan aikaan on käynnissä peräti kolme eri ottelua.

- Se on hyvä pelimuoto, sillä lapset ovat aktiivisempia, kiekkokosketuksia, kaksinkamppailuja ja maalintekotilanteita tulee enemmän kuin puolen kaukalon leveällä kentällä, Ville Nieminen vertailee.

- Peliminuutteja tulee jokaiselle paljon, sillä jokainen joukkue koostuu maalivahdista sekä kuudesta kenttäpelaajasta, jotka pelaavat siis joka toisen vaihdon.

Kukin pelitapahtuma on myös pienoisturnaus, sillä vastustajia vaihdetaan niin, että samana päivänä jokainen joukkue pelaa vastustajan kaikkia joukkueita vastaan, eli otteluita tulee jokaiselle kerralla kolme.

- Esimerkiksi U9:ään teemme kuusi peliryhmää, joista kolme pelaa samaan aikaan jossakin muualla tai sitten seuraavana viikonloppuna Leijona-liigaa.

Kokeilu tehostaa luonnollisesti myös otteluille varatun jäävuoron hyödyntämistä. Se ei ole lainkaan merkityksetön asia nyt, kun Hervannan jäähallin remontti on vienyt kaksi pikkujunnujen otteluissa paljon käytettyä kaukaloa tilapäisesti pois käytöstä.

- Hervannan tilanne on vaikuttanut sikäli, että meillä on nykyään tunnin sijasta 50 minuutin jäävuorot ihan pienistä isoihin asti. Se hankaloittaa harjoittelua ja pelitoimintaa, Nieminen myöntää.

U9:ään kuuluu 55 ja U10:een 50 pelaajaa, kun U11:ssä heitä on 56. U11 opettelee jo ison kaukalon peliä, mutta senkin otteluista puolet pelataan poikittaiskentillä kolmella kolmea vastaan.

Niemisen mukaan pienoispelit tukevat nykykiekkoilun suuntausta, jossa kaikki osallistuvat aktiivisesti sekä puolustus- että hyökkäyspeliin.

- Kolmella kolmea vastaan kukaan ei pysty jäämään piiloon. Siellä pitää pystyä hyökkäämään ja puolustamaan sekä reagoimaan vaihtuviin tilanteisiin.

- Se kehittää lajitaitojen lisäksi myös pelinäkemystä, koska kentällä on vähemmän pelaajia, joille kiekko voi tulla. On liikuttava hyvin ja havainnoitava, missä vaiheessa voi syöttää.

- Vetojakin tulee maalivahdeille enemmän, samoin maaleja, mutta yökkäys- ja maalintekopeliähän halutaankin kehittää, Nieminen arvioi.

Valmentajatilanne erittäin hyvä

Valmennuspäällikkö Nieminen iloitsee erittäin hyvästä valmentajatilanteesta, sillä jokaisessa hänen vastuualueensa ikäluokassa valmentajia on 10–15. Yhtenä uusista on liigajoukkueen legendaarinen kapteeni **Jukka Peltola**, joka toimii U9:n toisena vastuuvalmentajana.

- Olemme saaneet tosi hyviä ja aktiivisia tyyppejä mukaan U7:stä lähtien. Kiekko- ja luistelukouluissa meillä on vetäjinä viisi päätoimista valmentajaa, ja apuvalmentajana jäällä nähdään esimerkiksi **Tuukka Mäntylä**.

- Entiset liigapelaajat varmaan kokevat, että heillä on omasta urastaan paljon annettavaa lapsille ja nuorille. Varmasti he pystyvätkin siihen, Nieminen sanoo.

MUODOSTELMALUISTELU ON MONEN AMMATTILAISEN TIIMITYÖTÄ

Teksti ja kuva: Antti-Pekka Lehtonen

Muodostelmaluistelu on joukkuelaji sanan varsinaisessa merkityksessä. Paitsi että jäällä taitojaan esittelee 16 urheilijan joukkue, myös heidän valmennuksensa on tarkkaan suunniteltua tiimityötä.

Tapparan SM-juniorijoukkueen **FireBladesin** taustalta löytyy kuusihenkinen tiimi. Lajivalmentajina palettia johtavat Tapparan Taitoluistelijoiden muodostelmaluistelun päävalmentaja **Jenna Orreveteläinen** ja päätoiminen valmentaja **Julia Teiksala**.

Taustatiimiin kuuluvat fysiikkavalmentaja **Jutta Lind**, tanssinopettaja **Mikaela Nokelainen**, psyykkinen valmentaja **Henna Hukkanen** ja fysioterapeutti **Valentina Saljapina**.

Teiksala luonnehtii muodostelmaluistelijan harjoittelun muutosta ikävuosien karttuessa monimuotoisuuden syvenemiseksi:

- Totta kai sitäkin viedään toiselle tasolle aina, kun noustaan joukkueesta toiseen, mutta jo lapsille opetetaan monipuolisuutta. Lasten joukkuetta valmentaa samoja huippuosaajia, jotka työskentelevät SM-sarjajoukkueiden kanssa, ja he pystyvät toteuttamaan jatkuvuutta niin, ettei kokonaisuus ole rikkonainen.

- Lajissamme vaaditaan voimistelun kaltaisia liikkuvuusominaisuuksia, eli pelkästään nopeus-, voima- ja kestävyysharjoittelu eivät riitä. Liikkuvuus on varmasti yksi tämän lajin spesifivaatimuksista verrattuna muihin lajeihin, ja sitä täytyy kehittää pienestä pitäen, Teiksala sanoo.

Muodostelmaluistelu mielletään keholle hieman armollisemmaksi kuin yksinluistelu, mutta onko mielikuva oikea?

- Muodostelmaluistelussa tehdään osittain samoja elementtejä, kuin yksinluistelussakin. Yritämme kuitenkin välttää sellaisia asentoja, jotka voisivat johtaa esimerkiksi rasitusperäisiin loukkaantumisiin, Orreveteläinen luonnehtii.

- Armollisuutta on, että valmentajat voivat rakentaa ohjelmia ja kokonaisuuksia niin, että liikkeitä muovataan sen mukaan.

Fysiikkaharjoittelulla estetään vammoja

Fysiikkavalmentaja Jutta Lindin mukaan runsasta lihaskuntoharjoittelua tarvitaan paitsi taitoelementtien asettamien vaatimusten vuoksi, myös vammojen ehkäisemiseksi.

- Lajia tehdään kovalla pinnalla, joten varsinkin jalat ja alaselkä joutuvat erittäin koville. Hyvällä lihaskunnolla on iso merkitys niiden vammojen estämisessä, Lind muistuttaa.

Nilkka-, polvi- ja lonkkanivelet rasittuvat jatkuvasti, mutta mitä paremmassa kunnossa niiden ympäristön tukilihakset ovat, sitä pienempi loukkaantumisriski on. Samalla lajissa vaadittava voimantuotto kehittyy.

Hankalampia tapauksia ovat murtumien esiasteet selän alueella. Ne vaativat kuukausien levon ja kevennetyn harjoittelun, mutta Tapparassa niistä ei ole ollut isoa riesaa.

- Sinä aikana, kun olen työskennellyt muodostelmaluistelijoiden kanssa, tapauksia on ollut vain kaksi, Lind kertoo.

Myös Orreveteläinen näkee monipuolisuuden hyvin pitkälti vammojen estämisenä.

- Meillä on useampi ammattilainen tekemässä kokonaisuutta, ja pystymme tarkemmin ottamaan huomioon kokonaiskuormituksen ja palautuksen suhdetta.

- Viime kausina olemme ottaneet harjoitussyklissä käyttöön myös kolmen vapaapäivän putken. Olemme halunneet testata, mikä oikeasti palauttaa urheilijoita, ja huomanneet, että hermostollinen palautuminen toimii ainakin meidän joukkueessamme parhaiten, kun olemme katkaisseet harjoittelua näin.

- Viime vuonna oli myös eka kertaa viikon joululoma, joka tulee tänä vuonnakin, Julia Teiksala lisää.

Säännöt määrittelevät harjoitteluakin

Nuoren lajin kansainvälisiä sääntöjä fiksaillaan joka kausi ainakin hieman, ja samalla myös luistelijoilta vaaditaan hieman enemmän jonkin ominaisuuden kohdalla.

- Nyt SM-junioreihinkin tuli nostoja, mikä vaatii entistä enemmän ylävartalovoimaa. Tietysti keskivartalonkin on oltava todella hyvässä kunnossa, Jutta Lind sanoo.

Julia Teiksala muistuttaa, että muodostelmaluistelun vaatimukset ovat menneet koko ajan lähemmäs yksinluistelua:

- On hyppyjä ja piruetteja, joita ei ollut silloin, kun laji rantautui Suomeen. Yksilötaitoja vaaditaan koko ajan enemmän, koska lajista halutaan tehdä katsojalle mahdollisimman mielenkiintoinen.

Onko kehitykselle nähtävissä takaseinää lähitulevaisuudessa?

- Muodostelmaluistelussa voidaan tulevaisuudessa nähdä vaikka mitä suuntaan tai toiseen. Muista taitoluistelun alalajeista haetaan koko ajan inspiraatiota, Orreveteläinen uskoo.

- Säännöt ovat mielestäni kohdallaan. Tämän päivän 16 luistelijan muodostelmista tunnistaa alkuperäisen muodostelmaluistelun. Lajin jännä piirre on, että sääntöihin saattaa tulla nyanssimuutoksia kesken kaudenkin, eikä kukaan oikein tunnu tietävän niistä, päävalmentaja pohtii.

”Ei tarvitse yksin miettiä”

Vaikka joukkuelaji onkin kyseessä, luistelijat ovat yksilöitä, ja sitä myötä heidän fysiikkaharjoitteluaankin on räätälöitävä yksilöllisesti.

- Painojen lisäksi teemme paljon koordinaatioharjoitteita oman kehon painolla, Jutta Lind kertoo.

Myös puhdasta aerobista kestävyyttä vaaditaan, kestävähän kilpailuohjelmat useita minuutteja. Juoksulenkit kuuluvat ennen muuta kesäkauden ohjelmaan, mutta pitkät jääharjoituksetkin ylläpitävät lajinomaista kestävyyttä tehokkaasti.

Kun kovaa harjoitellaan, kapteeneiden mielestä joukkueen tuki auttaa vaikeinakin hetkinä eteenpäin. Myös mahdollisuus psyykkisen valmentajan apuun otetaan mielihyvin vastaan.

- On kiva, että se tuodaan esille. Jos on esimerkiksi jännittämistä, ei tarvitse yksin sitä miettiä, vaan valmentajalta saa vinkkejä sen helpottamiseksi, **Ellen Kotikoski** sanoo.

- Hyvä, että se on mukana koko kauden, mutta sen merkitys korostuu kilpailukauden lähestyessä, **Julia Leinonen** jatkaa.

Jokaisessa eteen tulevassa tilanteessa ei tietenkään varata keskusteluaikaa psyykkiselle valmentajalle. Moni asia ratkeaa parhaiten, kun se käsitellään heti.

- Jenna ja minä hoidamme paitsi lajivalmennusta, totta kai myös arjen psyykkistä valmennusta, Teiksala täsmentää.

Noviisina suurin lisäys harjoitteluun

Julia Leinosella on meneillään jo kahdestoista kausi muodostelmissa, mutta yksinluistelijana aloittaneella Ellen Kotikoskella vasta neljäs.

- Yksinluistelupuolella oheisharjoittelu koostui enimmäkseen voimaharjoittelusta, jonka piti aina lajivalmentaja, Kotikoski kertoo.

Leinonen muistelee harjoitusmääriensä nousseen varsinkin noviisi-iässä eli 10–15-vuotiaana. Ihan ensimmäisinä vuosina ne jäivät muutamaan kertaan viikossa ja ovat nyt juniorijoukkueella jo maksimissaan.

- FireBladesin viikko-ohjelma sisältää kuusi yhteistä jääharjoitusta ja yhdet vapaaehtoiset aamujäät, joilla voi keskittyä enemmän yksilötaitojen kehittämiseen. Joka jäätreeniin kuuluu myös oheisharjoitus, Leinonen kertoo.

Onko paketti tuntunut missään vaiheessa tosi raskaalta?

- Ehkä minoreista noviiseihin siirryttäessä tuli suurin hyppy. Jouduin pohtimaan koulun kanssa aika paljon ajankäyttöä ja omia arvojanikin, hän muistelee.

Kotikoskikin kertoo joutuneensa miettimään, missä välissä lukee läksyt ja tekee kotitehtävät, mutta viikkoon jää kaksi vapaapäivää, jotka hän hyödyntää tehokkaasti koulunkäyntiin.

Palautumisesta pidetään tarkkaan huolta

Palautuminen on kehittymisen edellytys, ja FireBladesissakin se otetaan tarkasti huomioon yhtenä olennaisena osana harjoittelua.

- Valmentajat suunnittelevat meille hyvin sopivan rasituksen. Tulee tarvittaessa kevyempiä treenejä, ja sitten on selvästi vaativampia treenejä. Jos vapaapäivät käyttää palautumiseen, tämä toimii hyvin, Ellen Kotikoski kiittelee.

- Hyvään palautumiseen kuuluu kunnollinen syöminen, ja valmentajat muistuttavat siitä, että kun on ollut tiukka treenisetti, pitää oikeasti syödä kunnolla, jotta palautuminen lähtee käyntiin.

Orreveteläinen korostaa, urheilijalle tärkeintä olevan, että hänen kehonsa toimii, Erityisen tärkeää naisurheilijoille on, että hormonitoiminta on tasapainossa. Se vaatii riittävää ja laadukasta ravintoa.

Julia Leinonen jatkaa listaa sekä fyysisen että henkisen lepäämisen keinoilla:

- Nukkuminen sekä ajatusten kääntäminen treenin ulkopuolelle niin, että näkee kavereita tai keskittyy koulujuttuihin.

Palautumisen ja rasituksen on täytynyt olla kohdallaan, sillä Ellen on säästynyt vammoilta kokonaan, eivätkä Julian muutamat polvivaivat ole liittyneet liikarasitukseen.

- Minullakaan ei ole ollut sairastelun takia pidempiä poissaolojaksoja, Ellen sanoo.

Suomi on harjoittelulunkin edelläkävijä

Onko Suomeen muodostunut oma harjoittelukulttuurinsa – tai Tapparaan kotimaan sisällä muista seuroista poikkeava tapa tehdä asioita?

- Suomi on edelläkävijä, ja meillä on moni asia selvästi paremmin kuin missään muussa maassa: resursseissa ja tiloissa, Orreveteläinen vastaa.

- Olemme olleet monena vuonna maailman parhaita, vaikka teemme tätä harrastuspohjalta, kun esimerkiksi Venäjällä ollaan ammattilaisia. Meilläkin huiput treenaavat kuin ammattilaiset, mutta amatööristatuksella, Teiksala jatkaa.

- Kotimaassa seurat ovat rakenteeltaan aika samanlaisia, vaikka jokaisella onkin omaa tyyliä ja tapaa tehdä, Orreveteläinen pohtii.

- Tapparalaista kulttuuria on paljon pyrittykin luomaan. Totta kai päävalmentajan vaihtuminen muuttaa asioita, eikä se tapahdu muutamassa kuukaudessa tai vuodessakaan, Teiksala sanoo.

Orreveteläisellä on nyt menossa pestinsä kolmas kausi. Hän arvioi harjoitusmäärien ja muiden perusraamien pysyneen suunnilleen entisellään, mutta muokanneensa Teiksalan kanssa kulttuuripuolta paljonkin.

Orreveteläisen ja Teiksalan toivomus on, että luistelijat hyödyntäisivät mahdollisuuden käydä lukion kevennetyssä tahdissa eli neljässä vuodessa.

- Moni lopettaa luistelun sen takia, että haluaa puristaa lukion tiiviinä ja hyvillä arvosanoilla. On tapahtunut hienoa kasvua sen ymmärtämisessä, että se voidaan suorittaa hyvin, mutta samalla olla kilpaurheilija ja käyttää paljon aikaa jäähallielämään, Orreveteläinen sanoo.

- Lukio varmasti menee vielä jotenkin, mutta luulen, että korkeakouluopinnot ja työelämään siirtyminen ovat arvovalintoja monelle, Teiksala myöntää.

Julia Leinonen (vas.) ja Ellen Kotikoski pitävät FireBladesin monipuolisesta harjoittelusta.

TEIKSALA KIITTELEE TAMPEREEN HARJOITUSOLOJA

Teksti ja kuva: Antti-Pekka Lehtonen

Kirkkonummelta lähtöisin oleva **Julia Teiksala** on valmentanut taitoluistelijoita ammatikseen vuodesta 2013, mutta ensimmäiset luistelutuntinsa hän ohjasi jo puolenkymmentä vuotta aiemmin.

- Vastuullani on nyt Tapparan minorijoukkue, ja valmennan **Jenna Orreveteläisen** apuna noviisien ja junioreiden SM-joukkueita.

Ammattivalmentajatutkinnon suorittanut Teiksala luisteli oman uransa Espoon Taitoluisteluklubissa. Sen jälkeen hän siirtyi Kirkkonummen Taitoluisteluklubiin toimien päävalmentajana vuodesta 2013 ja sen ohella myös seuran toiminnanjohtajana.

- Tapparan harjoitusolosuhteisiin on tullut hurja parannus. Olemme päässeet uusiin tiloihin Naulakadun salille ja myös Nokia Arenan harjoitushalliin, Teiksala kiittelee.

- Areenan harjoitushallissa on erittäin hyvä äänentoisto, ja muutenkin rauhallista harjoitella, sillä muita käyttäjiä hallissa ei ole samanaikaisesti.

Haastatteluhetkellä, lokakuun puolessavälissä, takana olivat taas yhdet hyvät jäätreenit harjoitushallista, josta on vain sadan metrin siirtymä Naulakadun salille. Keskiviikkoillan ohjelmassa oli vielä voimaharjoitus, johon flunssaa kotonaan potenut fysiikkavalmentaja Jutta Lind veti etäyhteyden kautta yhdessä lajivalmentajien kanssa.

Edessä olivat SM-valintakilpailut marras- ja joulukuussa. Niissä tavoitellaan paikkaa helmikuun lopulla luisteltaviin Turun SM-mittelöihin.

Viime talven SM-kilpailuissa FireBlades sijoittui 11:nneksi, mutta mikäli joukkueen kapteenien fiiliksistä voidaan ennustaa tulevaa, sijoitus kohenee.

- Meillä on hyvä joukkue ja tosi hauskaa yhdessä, **Ellen Kotikoski** luonnehtii.

- Yhtenäisyys tulee minullekin päällimmäiseksi mieleen meistä, **Julia Leinonen** vahvistaa.

Päävalmentaja Jenna Orreveteläinen (oik.) ja valmentaja Julia Teiksala johtavat FireBladesin kuuden valmentajan tiimiä.

Entä kilpailulliset tavoitteet?

- Meillä on mahdollisuudet mihin vain, kunhan kilpailukausi lähtee kunnolla käyntiin. Olemme tehneet tosi kovasti töitä alkukauden, mutta ehkä emme lähde asettamaan tiettyä tavoitetta, vaan lähdemme tekemään omaa parastamme, Ellen ja Julia suunnittelevat.

- SM-junioreiden taso on tosi kova, mutta ykköspriroiteettimme on, että SM-kilpailuihin mennään ja sitten katsotaan, mitkä ne meidän vielä kovemmat tavoitteemme ovat, päävalmentaja Jenna Orreveteläinen täsmentää. ●

TAITOLUISTELUVALMENTAJA CHRISTINA WENDELIN

"VALMENNUS ON PALJON MUUTAKIN KUIN JÄÄLLÄ OLOA"

Teksti ja kuva: Antti-Pekka Lehtonen

- Taitoluisteluvalmentajan työ ei ole "ovenkahvapedagokiikkaa", Christina Wendelin sanoo.

Päätoimisen taitoluisteluvalmentajan työ sisältää hyvin paljon muutakin kuin se, minkä lapsiaan harjoituksiin tuovat vanhemmat näkevät.

- Tämä ei todellakaan ole "ovenkahvapedagokiikkaa" ajatuksella, että avaan hallin oven harjoituksiin mennessäni ja suljen sen takanani niiden jälkeen, Tapparassa ensimmäistä vuottaan valmentava **Christina Wendelin** kiteyttää.

- Suunnittelen ammattimaisesti viikko-, päivä- ja tuntiohjelmat, ja mitä korkeammalla tasolla luistelevista valmennettavista on kysymys, sitä yksilöllisempää suunnittelua tarvitaan.

Wendelin työskentelee vastuuvalmentajana Tapparan kilparyhmä 4:lle ja SM-noviisien ryhmä 2:lle, mutta auttaa viikoittain myös kilparyhmä 1:n sekä aloittelijoiden ryhmien valmennuksessa. Oheis- ja taustatyötä riittää niin paljon, ettei sitä voisi hoitaa oto-periaatteella.

On tärkeää, että jäällä on useampi valmentaja samaan aikaan, koska toinen voi nähdä jonkin asian hieman eri tavalla kuin toinen ja antaa myös erilaista palautetta.

Wendelin arvioi taitoluisteluväen osaavan kyllä arvostaa päätoimisia valmentajia ja tietävän, mitä se pitää sisällään. Suuri yleisö tuskin osaa ajatella, että mikäli luistelija haluaa SM-tasollekin, hänen on saatava ammattitaitoista valmennusta lapsesta saakka.

Hän on käynyt syventävän kolmannen tason valmentajakoulutuksen, eli on ammattinimikkeeltään huippu-urheiluvalmentaja, sekä Kansainvälisen Luisteluliiton Olympic Development Project seminaarin 2018–2021.

"Tämä on se minun juttuni"

Christina Wendelinillä on myös luokanopettajan koulutus, ja hän on tehnytkin sitä työtä jonkin verran, mutta juuri nyt hän tuntee olevansa unelmatyössään.

- Koskaan ei saisi sanoa ei, mutta tämä on se minun juttuni. Ehdottomasti opettajataustasta on hyötyä lasten ja nuorten kanssa työskentelyssä.

Christina, 35, taitoluisteli Kooveessä SM-junioritasolle eli 17–18-vuotiaaksi asti. Lopetettuaan hän siirtyi heti tuntivalmentajaksi aloittaen luistelukoulusta sekä ja alkeis- ja harrasteryhmistä.

Hän on siis valmentanut puolet iästään, päätoimisena vuodesta 2015 saakka. Koovee vaihtui viime keväänä Tapparaan, jossa Wendelin on viihtynyt alusta pitäen mainiosti.

- Pidän tätä urallani askeleena eteenpäin. Tapparan organisaatio on todella ammattimainen ja yksinluistelun valmennustiimi erittäin kunnianhimoinen sekä määrätietoinen

- Tapparan seuratoimintaa ja -rakennetta leimaa yleinen selkeys, Wendelin kiittelee.

Hän luonnehtii itsensäkin vahvuuksiksi tavoitteellisuuden, suunnitelmallisuuden ja voimakkaan halun kehittää luistelijoita sekä itseään.

- Haluan jättää oman kädenjälkeni valmentamiini luistelijoihin. Pidän itseäni joustavana sekä urheilijakeskeisenä valmentajana ja haluan oppia tuntemaan valmentamani urheilijat hyvin.

Perspektiiviä lasten maailmana Christina saa joka päivä kotonaankin kahden tyttärensä kanssa. Jälkikasvulla on ikää kolme ja puoli sekä kaksi vuotta, joten kaukana ei ole heidänkään mahdollinen luistelun aloittamishetkensä.

- He saavat itse päättää, haluavatko luistella, mutta toivon heidän harrastavan jotain urheilua.

"Jokaisella on oma polkunsa"

Samaan aikana Christina Wendelinin kanssa Kooveestä Tapparaan siirtyi 18-vuotias suurlupaus **Nella Pelkonen**, jonka kanssa Wendelin on tehnyt vuosien varrella paljon yhteistyötä, joka jatkuu kilparyhmä 1:ssä.

Kooveessä Wendelin oli osa tiimiä, joka valmensi myös muun muassa arvokilpailukävijä **Jenni Saarista** sekä **Anni Järvenpäätä**, joka voitti vuonna 2015 naisten Suomen mestaruuden vain 15-vuotiaana.

- Valmentajan tehtävänä on auttaa luistelijan kehitystä oikeaan suuntaan, mutta jokaisella on kuitenkin oma polkunsa, Wendelin miettii.

Voiko ryhmässä harjoittelu panna luistelijan vertailemaan itseään ja osaamistaan väärällä tavalla toisiin luistelijoihin?

- On myös tervettä vertailua, ja tavoitteellisesti harjoittelevalle urheilijalle vertailu on kehittymisen kannalta tärkeää: kunkin tason mukaan lähiympäristössä, valtakunnallisesti ja kansainvälisesti, Wendelin sanoo.

Hän arvioi kokevansa samoja tunteita kuin valmennettavansa, kun tämä esimerkiksi jotain hyppyä tuhansia kertoja jauhettuaan vihdoin onnistuu siinä:

- Olen silloin vähintään yhtä iloinen kuin urheilija.

Entä jos joku luistelija kerta kaikkiaan ei tunnu pääsevän jossakin asiassa eteenpäin?

- Silloin voi kollegiaalinen keskustelu muiden valmentajien kanssa auttaa. ●

U20:N MESTARUUS OLI TAPPARALLE ISO ASIA

PÄÄVALMENTAJA JUSSI TAIPALEEN PITKÄ TYÖ SAI KULTAISEN PALKINNON

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuvat: Antti-Pekka Lehtonen ja Aki Vänninen

- Mestaruuden varmistuttua tuntui, etten ole tehnyt tätä työtä yli kymmentä vuotta, U20:n Suomen mestariksi viime keväänä valmentanut Jussi Taipale myöntää.

Kun Tapparan A-nuoret voittivat viime keväänä 19 vuoden tauon jälkeen alle 20-vuotiaiden Suomen mestaruuden, joukkueen päävalmentaja **Jussi Taipaleen** pitkä työrupeama sai ansaitun palkintonsa.

Taipale oli aloittanut valmentajauransa jo kaudella 2010–11 Tapparan U16-joukkueessa ja saanut neljä vuotta myöhemmin samasta ikäluokasta ensimmäisen päävalmentajapestinsä. Ura oli edennyt määrätietoisesti U18:n kautta U20:een, jossa täysosuma tuli kolmannella yrittämällä.

- Matkan varrella olen minäkin kokenut pettymyksiä, mutta mestaruuden varmistuttua tuntui, etten ihan turhaan ole tehnyt tätä työtä näitä yli kymmentä vuotta.

- Koko staffistamme kukaan ei ollut voittanut yhtään mitään ennen viime kevättä, Kyllä se hyvältä tuntui, koska voittaminen on kuitenkin Se Juttu, aikanaan uransa leipomotyön ohessa aloittanut Taipale muistelee.

Tappara keikkui viime kaudella U20-liigan runkosarjan kärjessä käytännössä koko kauden ja odotukset olivat korkealla ennen pudotuspelejä.

Puolivälierissä Tappara pudotti KalPan voitoin 3–0, mutta välierissä Ässät pakotti kirvesnuoret viitospeliin. Siitä otettu 4–0-kotivoitto merkitsi Taipaleen mukaan enemmän kuin pelkkää finaalipaikkaa.

- Jouduimme laittamaan Ässiä vastaan jo ihan kaikki peliin, ja se valmisti meitä finaaleihin.

Kultataistossa kumpikin voitti ensimmäisen kotiottelunsa 5–1 ja Tappara kolmannen kohtaamisen 2–0. Keskiviikkona 5. huhtikuuta Pirkkolan jäähallissa mestaruus ratkesi maalein 6–2, ja nuoria sankareita oli Hakametsässä yöllä vastaanottamassa joukko innokkaimpia kannattajia.

- Kaikesta aisti, että mestaruutemme oli koko seuralle iso asia. Kevään edetessä huomasin, että kiinnostus meitä kohtaan lisääntyi koko ajan. Olimme yrittäneetkin nostaa profiiliamme 3–4 vuoden ajan, Taipale muistelee.

Seuran panostukset näkyvät urheilullisuutena

Kun vielä Tapparan U16-joukkue voitti mestaruuden, kävi selväksi, etteivät seuran panostukset juniorivalmennukseen olleet menneet hukkaan.

Kaksikymppisissä pelasi oikeastaan ensimmäinen pelaajasukupolvi, joka oli saanut täyden hyödyn Kaukajärven Tappara-salista ja siellä tehdystä laadukkaasta fysiikkaharjoittelusta osaavien valmentajien johdolla.

- Kyllä pelaajien harjoittelutausta näkyy yleisessä liikunnallisuudessa ja sitä myötä fyysisessä pelaamisessa. Olemme siinä varsinkin pääkaupunkiseudun joukkueita edellä, Taipale sanoo.

U20-joukkue pääsi suorastaan luksustiloihin, kun Liigaa siirryttiin pelaamaan Hakametsästä Nokia Arenaan joulukuussa 2021. Nuoret perivät hulppeat pukukoppi- sekä oheistilat- ja kun legendaarisen hallin käytäville saatiin juoksusuora sekä voimaharjoittelutilat, ulkoiset olot oli saatu priimakuntoon.

- Tässä ikäluokassa fysiikan on oltava korkealla tasolla, sillä seuraava steppi onkin jo miesten peleihin siirtyminen. Toivottavasti Hakametsän tulevaisuutta suunniteltaessa otetaan huippu-urheilunkin vaatimukset huomioon, Taipale viestittää.

”Valmennus on itseluottamuslaji”

Nuoret mestarit juhlivat yhdessä ja kävi muun muassa seuraamassa miesten Liigan ratkaisupelejä. Nekin päättyivät riemukkaisiin tunnelmiin, mutta Taipaleen ja kumppaneiden edessä häämötti jo seuraava työmaa: kausi 2023–24 voimakkaasti uusiutuneella joukkueella.

- Kieltämättä tuntui melko vaikealta aloittaa uuteen kauteen valmistautuminen, mutta siitä se lähti aika lailla itsestään ensimmäisten reenien jälkeen, Taipale myöntää.

Joukkueen valmennusjohdossa jatkavat Taipaleen lisäksi **Teemu Vikstedt** ja **Juha Selin**, maalivahteja opastava **Jaakko Simola** ja fysiikasta huolehtii **Waltteri Viitanen**. Yhtään sarjapistettä ei saada mukaan viime kaudesta mutta henkistä tukea varmasti paljon:

- Valmennus on pitkälti myös itseluottamuslaji, Taipale myöntää, mutta jatkaa jalat maassa -tyylinsä mukaisesti:

- Keskitymme siihen, että teemme joka päivä hyvän harjoituksen.

Pelaajisto uudistui voimakkaasti; vain puolenkymmentä viime kevään mestaria kuuluu lähtökohtaisesti U20:n kokoonpanoon. Toki Liigassa läpimurtoaan tekevät puolustaja **Kasperi Kulonummi** ja keskushyökkääjä **Oiva Keskinen** voivat tarvittaessa tulla vahvistamaan kokoonpanoa.

Taipale arvioi, että nuorten liigasta tulee tällä kaudella tasaisempi kuin viime talvena, jolloin eri ”kastit” erottuivat sarjataulukossa selvästi.

- Jokerit ja TPS vaikuttavat vahvoilta, mutta myös JYP saattaa olla erittäin kova.

Ahvenlammille tarjolla iso rooli

Hyökkääjä **Miro Ahvenlammille** avautuu nyt tilaisuus nousta vielä näkyvämpään osaan kuin viime kaudella, joka jo sujui häneltä mainiosti: runkosarjassa tehot 14+24 ja play offeissa 2+4.

- Urani Kärpissä oli mennyt vähän eestaas ja halusin kokeilla jotain uutta. Täällä roolini oli alkukaudesta aika pieni, mutta siitä se kasvoi, ja pystyin tekemään lopulta aika paljon pisteitä, Miro kertaa.

Hän sai kiekko-oppinsa oululaisessa Kiekko-Laserissa, mutta siirtyi kesällä 2019 Kärppiin, isänsä **Marko Ahvenlammin** valmentamaan U17-joukkueeseen. Pohjat olivat kunnossa, kun Miro saapui Tampereelle näyttämään taitonsa try outilla.

- Seurasimme, mitä Miro osasi ja miten reagoisi tapparalaiseen kulttuuriin. Viikon harjoitusten jälkeen olimme nähneet, ettei hän jätä työntekoa kesken ja toivotimme hänet tervetulleeksi joukkueeseen, Jussi Taipale sanoo.

- Olen omasta mielestänikin tunnollinen ja teen mahdollisimman tarkasti, mitä valmentajat haluavat. Heti ensimmäisestä päivästä huomasin, että Tapparan harjoituksissa tehdään jotkut asiat eri tavalla kuin Kärpissä; kovaa mentiin! Miro muistelee.

Oululaislähtöinen Miro Ahvenlammi on yksi Tapparan U20-joukkueen kulmakivistä tällä kaudella.

- Niemisen Viljamista oli paljon apua tutustuessani Tapparaan ja Tampereeseen, samoin henkisestä valmennuksesta vastanneesta **Tiina Keinosesta**, hän kiittelee.

Hän pitää vahvuutenaan monipuolisuutta ja pelinlukutaitoa. Kehitettävää löytyy ennen kaikkea ylävartalon lihasvoimasta, jota Miro treenaa määrätietoisesti omalla ajallaankin.

Miro on hyvä esimerkki työntekoon luottavasta pelaajasta, joka kehittyy nuorisomaajoukkueiden ulkopuolellakin. Tie on hyvin saman tyyppinen kuin **Waltteri Merelällä**, joka nyt yrittää läpilyöntiä NHL:ssä.

- Panostan nyt täysillä jääkiekkoiluun, enkä tällä hetkellä opiskele mitään. Armeijaan menonikin on vielä auki.

SUPER
NOVIUM
TAPPARAN VIRALLINEN
KUMPPANI VARUSTE-JA
TEKSTIILIHANKINNOISSA:
TEAM SPORTIA®
10
WARRIOR®

Hyödynnä OP Goldin hintaetu

Omistaja-asiakkaana saat OP Gold -kortin muita edullisemmin. OP Gold sisältää vakuutuksen korttiostoksille vuodeksi, kaksi maksutonta käyntiä lentokenttäloungeen, matkavakuutuksen ja paljon muuta.

op.fi/gold

OP Tampere

Kortin myöntää OP Vähittäisasiakkaat Oyj. Tuoteturvan myöntää Pohjola Vakuutus Oy. LoungeKey-palvelun tarjoaa Visa. Matkavakuutuksen myöntää vakuutusyhtiö Inter Partner Assistance SA / AXA.

Pihlajalinna Kelloportti

Pihlajalinna Kelloportin päivystyksissä kokeneet yleislääkärit auttavat äkillisen sairauden yllättäessä. Päivystykseen voi tulla ajanvarauksella tai ilman.

Tapaturmapäivystyksessämme hoidetaan äkillisiä vammoja. Tarjoamme tapaturmien ja erilaisten liikuntaelinvammojen ja -sairauksien hoidon huippuosaamista, sekä huolehdimme siitä, että asiakas saa oikeanlaista hoitoa, oikeaan aikaan. Tapaturmapäivystyksemme palvelee aukioloaikoinamme myös ilman ajanvarausta.

Kelloportissa kuvantamisen laajat palveluajat ovat aina saatavilla osana yleis- ja tapaturmapäivystystoimintaamme.

PIHLAJALINNA KELLOPORTTI
Kelloportinkatu 1 D, 33100 Tampere

AVOINNA
ma–pe klo 8–22
la–su klo 10–18

Lääkärikeskus ja kuvantaminen avoinna joka päivä

AJANVARAUS
010 312 010
pihlajalinna.fi
Puhelun hinta 8,4 snt/min.

Pihlajalinna

TAPPARAN YHTEISTYÖSEURAT

- HC Nokia
- Uplakers Ylöjärvi
- Hokkarit Hämeenkyrö
- Kiekko-Ahma Valkeakoski
- S-Kiekko Seinäjoki
- Peli-Veikot Alavus
- Järviseudun Pallokerho Alajärvi
- Hela-Kiekko Kauhava
- Kiekko-Haukat Ähtäri
- Soinin Tiikerit
- Lapuan Virkiä
- VAPS Hockey Sastamala
- FOPS Forssa

TAPPARAN VALINTA
FINLUX 2024

Finlux 2024 TV mallisto on nyt julkaistu!

Finlux QLED-4K G10 televisioissa on Google TV ja markkinoiden laajin sovellustarjonta **Google Play storesta.**

Lue lisää ja löydä lähimmät jälleenmyyjät osoitteesta www.finlux.fi

SEURAA MEITÄ SOMESSA: @FINLUX_SUOMI FINLUXSUOMI

OTTO RAUHALAN MATKA LOUKKAANTUMISISTA TAKAISIN TERÄÄN

TAPPARAN LIIGAJOUKKUEEN HYÖKKÄÄJÄLLÄ OTTO RAUHALALLA ON TAKANAAN TERVEYDELLISESTI HAASTAVA VUOSI. KENTILLÄ SATTUU JA TAPAHTUU – LOUKKAANTUMISTEN MYÖTÄ, KAHDEN PELIKAUDEN AIKANA, HÄNELLÄ ON OLLUT KOLME LEIKKAUSHOITOA VAATINUTTA OPERAATIOTA. KUNTOUTUMISESSA ON HYVÄ MUISTAA EDETÄ VAROVAISESTI, OMAA KROPPAA JA TERVEYDENHUOLLON AMMATTILAISIA KUUNNELLEN.

Teksti: Anni Toiva, Kuva: Saara Kemppainen

Otto Rauhalalla on mennyt kaksi peräkkäistä kesää kuntoutuksessa, eikä hän ole päässyt joukkueharjoituksiin. Miltä kapteenista mahtaa tuntua olla erossa omasta joukkueestaan?

- Ei tunnu kovin mieltä ylentävältä olla yksin tai kaksin vain valmentajan kanssa harjoituksissa. Joukkueen arjessa pysyminen on onnistunut kuitenkin ajoittamalla käynnit heidän kanssaan samaan aikaan hallille. Heidän näkemisensä ja juttujen kuunteleminen piristää aina. Heistä, ja kotoa, olen saanutkin ison voimanvaran toipumiseen", Rauhala kiittelee.

Myös muu tukiverkosto on ollut korvaamaton apu Rauhalalle. Hänen matkassaan on ollut mukana terveydenhuollon ammattilaisia kuten Pihlajalinnan joukkuelääkärit, ortopedit, kirurgit, joukkueen omat fysioterapeutit, hierojat ja psykologi. Rauhalan mukaan kaikki terveydenhuoltoverkostoon kuuluvat konsultoivat saumattomasti toisiaan ja apu on aina lähellä.

Tampereen Kelloportin tapaturmapäivystys tuli tutuksi

Pihlajalinnan Kelloportin lääkäriasemalla toimii tapaturmapäivystys, joka on erikoistunut erilaisiin tuki- ja liikuntaelinvammojen ja -sairauksien hoitamiseen. Erikoisosaamista on erikseen polven, käden, kyynärpään, olkapään, lonkan, nilkan, jalkaterän ja selän tapaturmien hoitamiseen. Kelloportin tapaturmapäivystys toimii kaikkina päivinä ja lääkäriasemalle voi tulla ilman ajanvarausta, vaikka suoraan pelikentältä.

- Itselläni on ollut vähän isompia kolhuja, jotka ovat vaatineet leikkaushoitoa. Joukkuelääkäreiden kautta on kätevästi pystynyt hoitamaan Kelloporttiin esimerkiksi kuvausaikoja, ja koko ajan on luottavainen tunne, että asiat etenevät", Rauhala muistelee.

Pihlajalinna Kelloportissa kokeneet ja ammattitaitoiset yleislääkärit auttavat potilaita myös äkillisen sairauden yllättäessä. Päivystykseen voi tulla ajanvarauksella tai ilman.

Vaivojen kanssa ei tarvitse jäädä yksin

Vuoden 2023 loppupuoli näyttää valoisalta. Rauhala pääsee vihdoin pitkän tauon jälkeen pelaamaan. Hän kuitenkin toteaa, että matka on ollut pitkä ja takapakkiakin tullut. Jos mieli onkin välillä ollut synkkä, yksin ei ole tarvinnut jäädä.

- Jos joku kiristää tai tuntuu oudolta, kannattaa asiasta mainita valmentajalle tai joukkueenjohtajalle – joku löytää heti ratkaisun, että asiassa pääsee eteenpäin."

Sekä juniori- että huippu-urheilussa terveydentilaan liittyvä tieto tarvitaan nopeasti, jotta pelaamisessa ei otettaisi tarpeettomia terveysriskejä. Junioripelaajia Rauhala muistuttaa loukkaantumistilanteissa pitämään pään kylmänä.

- Tämä on kuitenkin vain urheilua, ei koko elämä. Tee niitä asioita mitkä tuottavat sinulle iloa, niistä saa voimaa. Jos jokin terveyteen liittyvä huolettaa, kysy asiasta. Voit silti nähdä joukkuekavereita, vaikket pystyisi pelaamaan."

Rauhalan mukaan kovat ajat alkavat olla takanapäin, turhat kuormittavat riskit on väistetty ja nyt on aika ottaa järkevä startti. Hänellä itsellään on vahva tunne, että kisakunto ja voittamisen nälkä ovat kohdillaan.

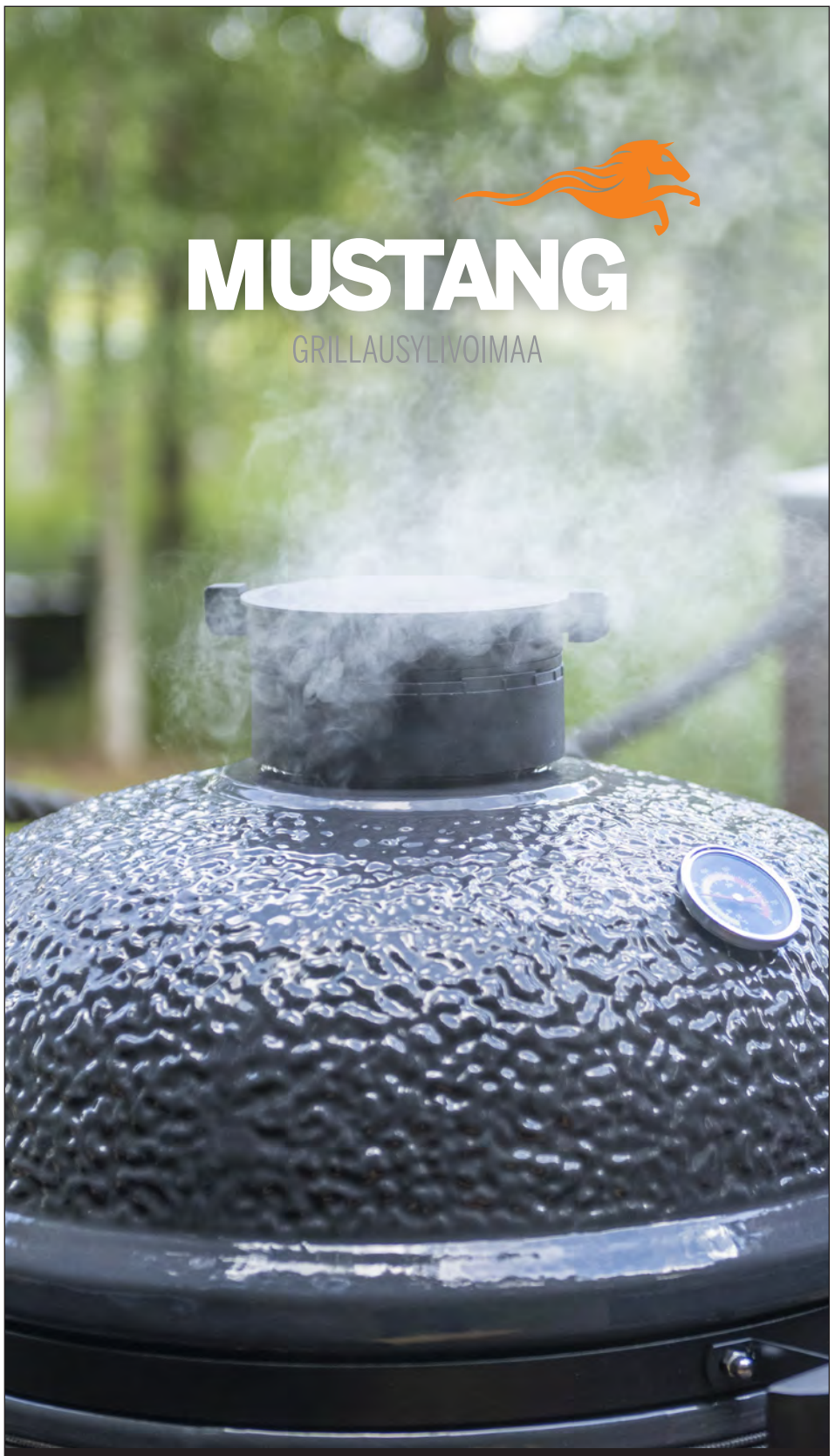
- Siitä on vierähtänyt pitkä aika, kun olen ollut terässä. Toisaalta olen hyvin luottavaisin mielin, kun kropassa tuntuu paremmalta kuin pitkään aikaan." ●

- Otto Rauhala
- 28 vuotta
- Kotoisin Ylöjärveltä
- SM-liigajoukkue Tapparan hyökkääjä
- Kolmas vuosi joukkueen kapteenina
- Loukkaantumisten jälkeen paluu pelikentille 14.10.2023

Pihlajalinna toimii Tapparan terveyspalveluiden luottopakkina. Tapparan kapteenin Otto Rauhalan ja joukkueen lääkärin, ortopedi Raine Sihvosen keskinäinen dynamiikka pelaa hyvin.

mustang-grill.com

@mustanggrill

Maku
KITCHEN LIFE

Makuna menossa.

@makukitchenlife @makukitchenlife makukitchen.com

TIEDÄ TAI ARVAA TAPPARASTA!

Tämä Tappara-aiheinen tietokilpailu on siitä hyvä, että siinä voi menestyä kolmella eri tavalla: a) tietämällä, b) arvaamalla, c) loogisesti päättelemällä. Ei muuta kuin älynystyrät kuumiksi ja koko perhe visailemaan!

1. Kenen entisen Tapparan ulkomaalaispelaajan täyskaima on pelannut HIFK:ssa, Kärpissä ja Jokereissa?
a) Geoff Platt
b) Chris Connolly
c) Tim Thomas
d) Leigh Bannister

2. Mikä olikaan Marcus Davidssonin Pelicansin verkkoon laukoman viime kevään mestaruusmaalin syntyaika?
a) 67.57
b) 65.22
c) 68.56
d) 68.57

3. Entä ketkä syöttivät Davidssonin mestaruusmaalin?
a) Casimir Jürgens ja Niko Ojamäki
b) Jonathan Johansson ja Anton Levtchi
c) Valtteri Kemiläinen ja Kristian Tanus
d) Veli-Matti Vittasmäki ja Joni Tuulola

4. Kuka pelasi Luleå Hockeyn maalivahtina Tapparan voittamassa CHL-finaalissa viime talvena?
a) Matteus Ward
b) Joel Lassinantti
c) Erik Gustafsson
d) Christoffer Rifalk

5. Mikä sveitsiläisseura pelasi Tapparan kanssa samassa CHL-alkulohkossa viime kaudella?
a) Zürich Lions
b) SC Rapperswil-Jona
c) HC Fribourg-Gotteron
d) HC Davos

6. Mitä joukkuetta vastaan Timo Susi teki ensimmäisen SM-liigamaalinsa 5.10.1978?
a) Ilvestä
b) TPS:ää
c) HIFK:ta
d) Kooveetä

7. Kuka pelasi Tapparan liigajoukkueessa numerolla 10 ennen Timo Sutta?
a) Keijo Männistö
b) Pertti Ansakorpi
c) Tero Käpynen
d) Mikko Leinonen

8. Kuka oli Tapparan tehokkain puolustaja mestaruuden tuoneissa pudotuspeleissä keväällä 2003?
a) Jiří Marušák
b) Pasi Puistola
c) Jyrki Välivaara
d) Mikko Luoma

9. Kuinka monen Tapparaa miesten SM-liigaa tai -sarjaa edustaneen pelaajan sukunimi alkaa Ö-kirjaimella?
a) Ei kenenkään
b) Kahden
c) Yhden
d) Viiden

10. Kuka tshekkihyökkääjä merkkautti Tapparassa pelaamissaan 60 runkosarjaottelussa tehot 30+30=60?
a) Roman Meluzín
b) Tomáš Chlubna
c) Tomáš Plihal
d) David Dvořáček

11. Kuka oli Tapparan A-junioreiden SM-kultajoukkueen kapteeni kaudella 2003–04?
a) Pekka Saravo
b) Mikko Jortikka
c) Anssi Salmela
d) Matti Hietakangas

12. Kuka Tappara-hyökkääjä teki SM-sarjan debyyttikaudellaan 36 ottelussa 22 maalia ja antoi 19 maalisyöttöä 1972–73?
A) Antero Lehtonen
B) Juha Silvennoinen
C) Martti Jarkko
D) Jukka Alkula

13. Kuka Tapparassa pelannut maalivahti on onnistunut maalinteossa NHL:ssä?
a) Markus Mattsson
b) Mika Noronen
c) Niklas Bäckström
d) Andrew Raycroft

14. Kuka istui Tapparassa pelaamissaan 312 runkosarjaottelussa 631 jäähyminuuttia?
a) Markus Kankaanperä
b) Ville Nieminen
c) Jari Grönstrand
d) Aleksi Elorinne

15. Kuinka monta Liigan runkosarjaottelua viime keväänä lopettaneen Kristian Kuuselan olisi vielä pitänyt pelata noustakseen kaikkien aikojen ykköseksi ohi Jan Latvalan?
a) 88
b) 101
c) 115
d) 124

16. Kuka pelaaja on toiminut pisimpään Tapparan SM-liiga/-sarjajoukkueen kapteenina?
a) Janne Ojanen
b) Timo Jutila
c) Kalevi Numminen
d) Pertti Koivulahti

17. Kun Tapparan A-juniorit voittivat SM-kultaa 1986, kuka oli runkosarjassa joukkueen paras maalintekijä?
a) Tero Toivola
b) Jyrki Silius
c) Jukka Marttila
d) Pauli Järvinen

18. Kuka on ainut jouluaattona syntynyt Tapparan SM-liiga/-sarjapelaaja kautta aikain?
a) Pekka Marjamäki
b) Valtteri Kemiläinen
c) Kari Kanervo
d) Timo Jutila

19. Kuka näistä Tapparan liigajoukkueessa pelanneista ennätti ensimmäisenä syntyä vuonna 2000?
a) Toni Utunen
b) Miska Kukkonen
c) Kristian Tanus
d) Petteri Puhakka

20. Kenen Tapparan tämän kauden liigajoukkueen pelaajan syntymäpaikka on sama kuin Tapparassa liigamestaruuden voittaneen pelaajan sukunimi?
a) Philip Granath
b) Nicholas Halloran
c) Luke Witkowski
d) Anton Levtchi

Oikeat vastaukset:
1. c) Tim Thomas. Tappara pelannut oli puolustaja ja se toinen Stanley cupinkin voittanut maalivahti. 2. d) 68.57. 3. a) Casimir Jürgens ja Niko Ojamäki. 4. a) Matteus Ward. Lassinantti istui luukkuvahtina, Gustafsson oli puolustaja ja Rifalk edusti Rögle BK:ta. 5. b) SC Rapperswil-Jona. Tappara voitti vieraissa 3–1, mutta hävisi kotona jatkoajalla 2–3. 6. d) Kooveetä: 44.20 Susi (Jukka Hirsimäki, Oiva Ojiennus) 2–2. 7. b) Pertti "Mussu" Ansakorpi, joka lopetti uransa kauteen 1977–78. 8. a) Jiří Marušák: 15 ottelussa 3+3. 9. c) yhden: Stefan Öhman. 10. a) Melužín, joka lisäksi teki pudotuspeleissä tehot 4+0. 11. d) Matti Hietakangas, joka oli myös joukkueensa paras pistemies 19+25 ja 4+7. Miesten liigassa otteluita kertyi kuusi. 12. d) Martti Jarkko. 13. b) Mika Noronen 14.4.2004 Toronto – Buffalo -ottelusa, jossa Norosen torjunnan jälkeen tosin Toronton Robert Reichelin syötöstä iiri läpi kentän Toronton tyhjään maaliin. 14. Ville Nieminenhän se oli. 15. d) 124: Kuuselalle kertyi 1107 ja Latvalalle 1230 ottelua. 16. a) Janne Ojanen: 2000–2010 eli 10 kautta, kaikkosena Pertti Koivulahti 8 kaudellaan. 17. c) Jukka Marttila 15 maalillaan, Silius ja Järvinen tekivät 14. 18. d) Timo Jutila, syntynyt 24.12.1963, eli tänä jouluna tulee 60 vuotta täyteen. Onneä! 19. a) Toni Utunen, 27.4.2000, eli hän sai viime keväänä 23-vuotispäiväänsä SM-hopeamitalin. 20. b) Nicholas Halloran, Draper, Utah. Maalivahti Tom Draper torjui mestaruuden 1988.

Taratest

LAJIEN KEHITYS

Älkää otsikon perusteella säikähtäkö; en todellakaan siteeraa tässä kirjoituksessa Charles Darwinia, koska en ole evolutionisti sanan perinteisessä merkityksessä, vaan tunnustaudun kreationistiksi.

Yritän sen sijaan pohtia, voivatko Tapparan lajivalikoimaan kuuluvat jääkiekkoilu ja taitoluistelu kehittyä vielä paljonkin nykyisestä. Ja jos voivat, mihin suuntaan.

Jääkiekko tuskin kehittyy, sillä sehän tarkoittaa sitä pientä kumista pylpyrää, jota yritetään jääkiekkoilemalla saada vastustajan maaliin. Sen koko, muoto ja paino lienevät niin hyviksi havaitut, että eiköhän jatketa samalla välineellä.

En ole taitoluistelun enkä -luistimien asiantuntija, mutta tuskinpa siinäkään on odotettavissa radikaaleja muutoksia materiaaleihin ja mittoihin.

**

Molemmat lajit ovat nopeutuneet melkoisesti viimeksi kuluneiden 50 vuoden aikana. Asia lävähtää tietoisuuteen lyhyelläkin youtube-otannalla.

Esimerkiksi vuoden 1976 Kanada-cupin ottelu pohjoisamerikkalaisten välillä näyttää nykypäivän U12-ikäisten jouluaatonaaton isät vastaan pojat -höntsäilyltä. Varmaan puolet pelaajista on unohtanut kypäränkin hotellille.

Kun Bobby Hull yhtäkkiä ottaa pari kunnon luistelupotkua, hän kiertää oman maalin ja etenee toiseen päähän maalintekotilanteeseen. Jenkkipakit Bill Nyrop ja Gary Sargent seuraavat katseella yhtä ihmeissään kuin Hullin ketjukaverit Gilbert Perrault ja Danny Gare: ”Mikä sille nyt tuli?”

DDR:n Anette Pötsch sijoittuu samana vuonna Innsbruckin olympiakisojen taitoluistelussa neljänneksi. Hänen torvimusiikin säestämä vapaaohjelmansa sisältää kaksi onnistunutta kolmois- ja viisi kaksoishyppyä. Yhden kakkosen hän konttaa ja kolmosen kaatuu ahterilleen.

Lake Placidissa 1980 Pötsch tekee jo neljä kolmosta ja viisi kakkosta eikä kaadu. Musiikki on vaihtunut Broadway-tyyppiseksi, ja Pötschin olemuksesta huokuu atleettisuus. Palkintona olympiavoitto.

USA:n yliopistopojat pitävät Placidin kiekkokaukalossa sellaista vauhtia, että ylimielinen Neuvostoliiton punakonekin rupeaa nikottelemaan. Enää ei riitäkään, että Boris Mihailov hiipii takatolpalle odottamaan syöttöä Vladimir Petrovilta

**

Vertailua voisi tehdä vaikka vuosikymmenittäin, mutta tämäkin riittänee. Jos 70-luvulla olisi näytetty nykyvideoita valmentajille, ensikommenteissa olisi todennäköisesti vilahtanut rakkaiden lajien pilalle paneminen.

Niinhän osa näiden lajien seuraajista nytkin narisee. ”Sohlaamista, kouhottamista, hakkaamista…” ja ”konemaista hyppäämistä ja suorittamista”.

Makuasioista ei kannata ruveta kiistelemään, mutta eihän ihan joka asiassa ole menty metsäänkään.

Jääkiekkoliigojen ottelumääriä on nostettu Euroopassakin niin hurjasti, että lajin urheilullinen vaade on samalla noussut ihan uusiin ulottuvuuksiin.

Edelleen joukkoon mahtuu jokunen elämäntapaintiaani, mutta uskallan väittää lähes kaikkien huippupelaajien elävän nykyään pääsääntöisesti erittäin terveellisesti. Heidän on pakko, sillä kausi voi käsittää jopa yli sata ottelua, jos keväällä vielä MM-kutsu napsahtaa.

Kun pelaajien harjoittelu ja arki on muuttunut tähän suuntaan, miksi ihmeessä he tyytyisivät pelaamaan menneiden vuosikymmenten intensiteetillä, kun kerran fyysiset ominaisuudet mahdollistavat kaasun polkemisen?

Mitähän Areenan fanikatsomo tuumaisi, jos Rikard Grönborgin Tappara rupeaisi yhtäkkiä vetelemään 70-luvun malliin? Ainakin nauraisi, viheltäisi ja lopulta buuaisi. Limunaatiaitioistakin voisi ruveta kuulumaan nasevia kommentteja.

Paradoksaalista on, että samat jäärät, jotka ovat naljailleet kiekkoilijoiden epäurheilullisuudesta, kritisoivat nyt urheilullisuutta.

Vauhdin raja tulee ihan varmasti pian vastaan, mutta toivottavasti jääkiekkoilua ei tapeta hölmöillä sääntöuudistuksilla. Jos minä saisin päättää, kolmella kolmea vastaan ei pelattaisi edes jatkoajalla, ja ottelu voisi ihan hyvin päättyä tasankin.

**

Taitoluistelussa on jouduttu etsimään kultaista keskitietä taiteellisuuden ja urheilullisuuden välillä.

Sporttisuuden ihannointi johti siihen, että konemainen hyppääminen uhkasi tulla pääasiaksi, mutta kymmenkunta vuotta sitten tehty sääntöuudistus tepsi. Ohjelman tulee sisältää korkeintaan tietty määrä tiettyjä komponentteja, jotka arvioidaan erikseen.

Tämä tasoitti koulukuntaeroja ja vähensi pärstäkerrointuomaroinnin riskiä, vaikkei siitä missään arvostelulajissa täysin eroon päästäkään.

Ukrainan Oksana Baiul voitti Lillehammerissa 1994 olympiakultaa aika vähällä hyppäämisellä, mutta ne hypyt, jotka hänen vapaaohjelmansa sisälsi, hivelevät maallikon silmää. Arvelen, että hänessä olisi voittaja-ainesta nykysäännöilläkin.

Miesten luistelussa atleettisuuden korostuminen ei aiheuttanut jupinaa yhtä paljon kuin naisissa. Osasyy lienee siinä, että huippumiesten keski-ikä on selvästi korkeampi.

Pariluistelu ja jäätanssi ovat eläneet omaa evoluutiotaan lööppiotsikoiden ulkopuolella, eikä muodostelmaluistelun perimmäisestä olemuksesta ole iso yleisö käynyt debattia.

Niin pitkään kuin muodostelmaluistelu joutuu odottelemaan olympiastatusta, joukkueiden luistelijamäärä on puheenaiheena. Toivottavasti sitä ei ainakaan paljoa pudoteta, sillä se veisi todennäköisesti lajia liikaa akrobaattisen suorittamisen suuntaan.

Muodostelmien suosio Tapparassakin osoittaa, että sen tyyppisen taituruuden mittaamiselle on vahva tilaus. Eläköön se pieni – tai oikeastaan aika suurikin – ero yksinluisteluun!

ANTTI-PEKKA LEHTONEN

TAPPARAN JUNIORIKIEKKO- JA TAITOLUISTELUTOIMINTAA, KASVUA JA KEHITTYMISTÄ TUKEMASSA

OP TAMPERE
PIHLAJALINNA
K-CITYMARKET TURTOLA
SILJA LINE
WARRIOR HOCKEY
TEAM SPORTIA 10
TILAUSLIIKENNE ARE
KASIPAINO
PANCHO VILLA
MAINOSTOIMISTO BNW
NEKAPAINO
LÄHISIIVOUS

LYYTI
AAMULEHTI
AUTOKESKUS
KARTANON SIIVOUSPALVELUT
MAINOSTOIMISTO SEMIO
KIAKKORADIO
TARATEST
VOITELUKESKUS
JANICOL
INSTA GROUP
YIT
MODULIGHT

KE 19.4 KLO 18.30
ARENA
KAUSI
JULKAISU
2023-2024

PÄÄKIRJOITUS

MENESTYSTÄ JA MUUTOKSEN TUULIA

Viime kausi oli Tapparalle ennätyksellisen menestyksellinen. Edustusjoukkue saavutti sekä Liigan että Euroopan mestaruuden, ja koko junioripuolemme toimi erittäin laadukkaasti, kirkkaimpina palkintoina U20- ja U16-ikäluokkien Suomen mestaruudet.

Menestyksen lähtökohdat on luonut urheilustrategiamme, jota on neljän vuoden jaksoissa päivitetty. Strategiaa, jonka keskiössä on urheilijan kehittymistä kokonaisvaltaisesti tukeva pelaajapolku, on jalkautettu käytäntöön käytettävissä olevien resurssien mukaan.

Sen tulosten näkyminen on vienyt aikansa, mutta nyt voimme sanoa olevamme oikealla tiellä, jolla myös haluamme jatkaa.

Edustusjoukkueemme on seuramme näkyvin osa mutta haluamme olla myös paljon laajemmin kansaa liikuttava tekijä sekä jääkiekkoilussa että taitoluistelussa.

***

Kahta viime kautta on leimannut liigakiekkoilun muuttaminen Hakametsästä Nokia Arenaan, mutta nyt siirtymävaihe alkaa olla ohi. Tiedämme Areenan mahdollisuudet, sekä taloudelliset realiteetit, joiden puitteissa siellä toimimme.

Henkilöstömme on joutunut puolentoista viime vuoden aikana poikkeuksellisen koville, mutta on selvinnyt siitä hyvin ja katsoo tehokkaaksi trimmaantuneena tulevaisuuteen.

Areenaan siirtyminen on tuonut menestystä myös paikalliskilpailijallemme, ja Tampere onkin palannut asemaansa suomalaisen jääkiekkoilun keskuksena. Täällä sattuu ja tapahtuu!

Myös fanikulttuurimme on Areena-aikana entisestään vahvistunut. Fan Clubiimme tulee jatkuvasti uusia jäseniä, samoin äänekkäitä kannustajia fanikatsomoon.

Tapparalaiseen fanikulttuuriin kuuluvat hyvä käytös ja ilmapiiri, mistä olemme saaneet kiitosta ympäri Suomen. On tärkeää, että siitä pidetään kiinni niin, että kannustamme omiamme emmekä provosoi muita. Kaikkien fanien tulisi saada olla omia persooniaan; ketään ei jätetä yksin.

***

Kyky muuttua on yksi menestyksen edellytyksistä, ja juuri nyt Tapparan liigakiekkoilussa puhaltaa muutoksen tuuli.

Rikard Grönborg, yksi Euroopan menestyksekkäimmistä valmentajista, halusi tulla nimenomaan Tapparaan paitsi johtamaan sitä uusiin menestyksiin, myös oppimaan itse uutta ammatistaan ja seurasta organisaationa.

Kirjasimme vuonna 2008 kansainvälistymisen tärkeäksi tavoitteeksemme. CHL:ssä jatkuvasti pelaaminen ja siinä kahtena viime kautena hienosti menestyminen on johdonmukaista tulosta tehdystä työstä.

Nyt toteutettu iso valmentajavaihdos avaa koko organisaatiollemme uusia näköaloja maamme rajojen ulkopuolelle. Saimme rautaisen ammattilaisen ja ”hyvän tyypin” vahvistamaan monimuotoisuuttamme.

Emme saa sortua siihen virheeseen, ettemme uskaltaisi lähteä katsomaan, mitä muualla maailmassa tehdään.

***

Tavoitteenamme on tälläkin liigakaudella kuulua Top 4-joukkueisiin eli pelata mitaleista sekä edelleen kehittää taloudellista vakauttamme.

Pidämme erittäin tärkeänä myös sitä, että pystymme nostamaan uusia pelaajia huipputasolle. Olemmekin onnistuneet viime vuosina auttamaan sekä omia kasvatteja että muista seuroista Tapparaan kehittymään tulleita kehittymään jopa NHL-pelaajiksi.

Koska Tapparalla ei ole Mestiksessä yhteistyöseuraa, joissakin tapauksissa on pelaajan kannalta järkevintä siirtyä joksikin aikaa muuhun liigaseuraan saamaan isompia peliminuutteja.

Tällaisista täsmälainoistakin on saatu hyviä kokemuksia. Se vaatii aina kahden osapuolen toimivaa yhteistyötä, ja haluamme säilyttää sen menestyksekkään pelaajapolun luomisen yhtenä työvälineenä.

Toivotan kaikille tapparalaisille menestyksekästä kautta 2023–24!

Mikko Leinonen
Tamhockey Oy:n hallituksen puheenjohtaja

KAUSI-JULKAISU 2023–24

Julkaisija:
Tamhockey Oy
Kansikatu 1 T 3 krs. 2
Puh. 0207 457 500

Päätoimittaja:
Antti-Pekka Lehtonen

Ulkoasu ja taitto:
Mainostoimisto
Brand New Way
puh. 0400 548 491
Kansi: Tappara

Paino:
Sanoma Manu Oy

Painosmäärä:
75 000 kpl

Tapparan internetsivut:
www.tappara.fi

Jakelu:
Tappara Shop
Kansikatu 1 LT3
33100 Tampere

Lippujen ennakkomyyntipisteet:
lippu.fi

TERÄSTIIMI

Agripolku Oy
Auditus Tilintarkastus Oy
Autoilija M. Heikkilä
Autola Orivesi Oy
Automyynti A. Nieminen Oy
Falck Tampere - Hinausautot K.Sulinko Oy
FireMaint Oy
Firstbyte Oy
FM-Rakennus Oy
Good Practicies Oy
Hans Company Oy
HT Sähköasennus Oy
Hämeen Rakennuspelti Oy
Katsastus Sastamala Oy
Kiinteistö Oy Finmarkiisi
Killin Kaivin Oy
Kuljetus Pasi Heino
Kumi-Aitta Oy
Laatukumppani Oy
Laurila Tero Heikki
LVI-Heiska Ky
Maalausliike Partanen Oy
Maanrakennus Mikko Sallinen Oy
Mainosparatiisi Oy
Mainostoimisto Ard In
Metallisorvaamo Lehto
Metsätyö Havanka Oy
ML-Urakat Oy
Muovitekniikka Veikko Riittinen & Co
Niemen Automyynti Oy
Nippon Verkko Oy
Ojares Oy
Otoplug Oy
Paveno Oy
Pekka Lahdenmäki Oy
Pepexel Oy
Pirkanmaan Kuljetuspalvelu Oy
Pirkanmaan Pesupalvelut Oy
Pirkanmaan Purkupalvelut Oy
ProFinnTec Oy
PuristePutkari Oy
Rakennusliike Skarak Oy
Rautasoini Oy
Ravintola Purebite
REIM Group Oy Ltd
Sawings Oy
Seulax Oy
Siipiweikot / Hot Wings Oy
Siivousmix Oy
Suodatinmestarit Oy
Suomen Timanttiporaus Oy
Sähkö-Iskelä om. Heikki Mustila
Säätö-Kipinä Oy
Tampereen Maalaamo Oy
Tarvike Friman Oy
Tasolaiset Tampere Oy
Terinen Oy
Timanttiurakointi J.Virtanen Oy
Top-Osa Oy
Viialan Vesi ja Lämpö Oy
Yhtymä-Tahlo Oy

TAPPARA 23 24

CLIQUE
REG. TRADEMARK

CUTTER & BUCK

CRAFT

BE YOUR BRAND

NEW WAVE PROFILE

Laadukkaat seura- ja yritysvaatteet **paikalliselta palvelevalta ammattilaiselta!**

JMC

www.jmc.fi

MONTA EHDOKASTA KAIKKIEN AIKOJEN TAPPARAKSI

EHDOTONTA TOTUUTTA EI OLE, MUTTA VIIME KAUDEN MESTARISIKERMÄ ON HYVÄ VAIHTOEHTO

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuvat: Tappara

Moni jääkiekkoilua seurannut innostui viime kaudella spekuloimaan, oliko koossa peräti kaikkien aikojen paras Tappara.

Absoluuttista totuutta on mahdotonta julistaa, mutta CHL-mestaruus ja toinen perättäinen runkosarjan voitto sekä Suomen mestaruus tekevät pohdinnan oikeutetuksi.

Tappara on kaikkien aikojen menestynein suomalainen jääkiekkoseura, tehtiinpä vertailua millaisin kriteerein hyvänsä. Laji on vuosikymmenten varrella kehittynyt niin, että raja on hyvä vetää SM-sarjan ja SM-liigan välille.

SM-sarjan viimeisen mestaruuden 1975 voitti **Kalevi Nummisen** päävalmentama Tappara niin näytöstyyliin, että sen aikakauden paras kirvesrintajoukkue löytynee siitä.

Numeroita väitteen tueksi: 36 ottelua, 26 voittoa, 7 tasapeliä ja kolme tappiota, maaliero 200–98 keskiarvolla 5,56–2,72 ja lopputaulukossa 11 pisteen kaula hopeajoukkue HIFK:hon. Voittoprosentti oli 72,22, ja Tappara kahmi käsittämättömät 91,67 prosenttia otteluissaan jaossa olleista pisteistä!

Murskaavaa jälkeä pitikin syntyä sellaisilla miehillä kuin **Antti Leppänen, Pekka Marjamäki, Martti Jarkko, Mikko Leinonen, Pertti Ansakorpi, Jukka Alkula, Jukka Porvari, Pertti Koivulahti, Lasse Litma, Hannu Haapalainen, Pertti Valkeapää** ja niin edelleen.

Lähdetäänpä kuitenkin selvittämään SM-liigan aikakautta ja tehdään se numerolliselta kannalta näin.*

Kevään 1977 mestaruus heltisi Tapparalle murskaavalla ylivoimalla.

Hyökkäys jyräsi 1977 ja 1979

Ensimmäisen liigamestaruuden vei Turun Palloseura, mutta kaudella 1976–77 Numminen palautti Tapparan valtaan vastaansanomattomasti. Joukkue oli muuttunut kahdessa vuodessa hyvin vähän. Maajoukkuemiehistä vain **Lehtonen** oli lähtenyt, ja **Juha Silvennoisen** sekä **Oiva Oijenla**, tämän pikkuveljellä **Erkki Lehtosella** ja Kouvolasta tulleella **Timo Sudella** vahvistuneena, voitti Nummiselle vielä mestaruuden kaudella 1978–79.

Runkosarjan vei Porin Ässät viiden pinnan erolla Tapparaan, ja finaaleissa Tappara otti revanssin edelliskevään tappiolleen voitoin 3–2. Kaikkien aikojen Tappara-joukkueeksi kevään 1979 kultanipusta ei kuitenkaan ole.

Maalivahti **Antti Leppäsen** lopettaminen näkyi armotta tuloksissa, sillä Tapparalle tehtin poikkeuksellisen paljon maaleja. Joukkue halusi vielä kerran voittaa Kanada-maljan Kallu Nummiselle.

Uusi sukupolvi 1982 ja 1984

Rauno Korpi johti Tapparan neljään mestaruuteen, joista ensimmäinen tuli kaudella 1981–82 ilman isompaa loistoa.

Runkosarjasta heltisi kolmossija kolme pinnaa TPS:n ja yksi HIFK:n perässä. Välierissä HIFK vei ensimmäiset kaksi peliä, mutta uusi tähtihyökkääjä **Jari Lindgren** porhalsi seuraavassa jäähyaitiosta jatkoaikamaalin tekoon, ja lopuista seitsemästä ottelustaan Tappara voittikin kuusi, kun finaalissa kaatui TPS 3–1.

Joukkue pelasi kurinalaista puolustuspeliä maalivahti **Hannu Kamppurin** loistaessa. Nuorista hyökkääjistä esiin nousivat väkevästi Lindgren**, Sevon,** Susi ja ”Ekku” Lehtonen, mutta kokeneiden Koivulahden sekä **Seppo Ahokaisen** panosta ei sovi vähätellä. Teini-ikäinen **Timo Jutila** oli puolustajista runkosarjan yllättäjä.

Korven tilalle tuli **Olli Hietanen**, joka valmensi Tapparan mestariksi kaudella 1983–84. Se joukkue oli käytännössä suoraa jatkumoa kaksi vuotta aiemmalle, mutta myös hyökkääjäveljeksillä **Petri** ja **Harri Niukkasella** oli vahvasti sormensa pelissä.

Runkosarjan kärkiviisikko mahtui kolmen pisteen sisälle, ja Tappara sai nykäistyä kahden pinnan eron Ässiin, joka kukistui finaaleissa 4–1. Sitä ennen Tappara oli toistanut välierissä kevään 1982 tempun: ensin kahdesti kuonoon TPS:ltä ja eloon vasta kolmannen pelin jatkoerävoitolla.

Ässien terävin kalusto alkoi olla iäkästä, ja lopulta mestaruuden ratkaisi Tapparan nuorten taito sekä liikkuvuus sekä Kamppurin erinomainen maalivahtipeli. Lehtonen teki mestaruusmaalin Porissa jatkoerässä.

Tripla päätti yhden aikakauden

Loput Korven aikakauden mestaruudet tulivat 1986–88, ja vertailuun on lähes mahdotonta nostaa mitään vuotta yli muiden.

Joukkueen runko pysyi koko ajan suurin piirtein samana, mutta ulkomaalaispelaajat nousivat aika näkyvään osaan. Etenkin kanadalaisvahti **Thomas Draper** oli yksi kevään 1988 suurista sankareista.

Ennen Draperia torjuntavastuuta kantoi NHL:stä Tampereelle palannut **Markus Mattsson**, joten jälleen kerran maalivahtipeli oli viimeisen päälle kunnossa.

Moni 70-luvun ja 80-luvun alun tähtipelaaja oli lopettanut, mutta Erkki Lehtonen, Timo Susi, **Kari Heikkinen**, Jorma Sevon ja Timo Jutila naputtelivat pisteitä tasaiseen tahtiin. Uusista nimistä **Pekka Laksola**, **Reijo Mikkolainen** ja **Pauli Järvinen** nousivat esiin ensin, ja pian olikin **Janne Ojasen** ja **Teppo Nummisen** vuoro aloittaa historian teko.

Peli oli muuttunut fyysisemmäksi ja pelimäärätkin lisääntyneet. Siksi on vaikeaa vertailla triplamestareita edellisen vuosikymmenen tähtiin. Edelleen Tappara tunnettiin armottomasta työmoraalistaan sekä onnistuneesta kunnonajoituksestaan, jolle pohjan loi urheilullinen kunto.

Muuallakin osattiin harjoitella, eikä yksikään näistä kolmesta mestaruudesta tullut läpihuutojuttuna, vaikka jokainen finaalisarja päättyi Tapparalle voitoin 4–1. Tiukimmalle otti keväällä 1988, kun HIFK kukistui välieräsarjan viidennen ottelun jatkoerässä.

Kaudella 1985–86 nuoria oli auttamassa sentterivelho **Hannu ”Häpä” Oksanen** yhdessä kapteeni Seppo Ahokaisen kanssa. Runkosarjassa tuli ykkössija pisteen erolla HIFK:hon, joka kukistui finaaleissa.

Kauden 1986–87 nuori komeetta oli hyökkääjä **Tommi Pohja**. Runkosarjassa, jossa pelattiin ensimmäisen kerran 44 kierrosta, Kärpät jäi edelle kahden pisteen erolla, mutta finaaleissa Tappara oli lähes koko ajan selvästi parempi.

Kausi 1987–88 nosti olympiahopeajoukkueessa Calgaryssa hehkuneet sankarit näyttävästi esille, mutta runkosarjassa Tappara sijoittui kolmanneksi peräti yhdeksän pinnaa sen voittanutta Ilvestä perässä. Lukko vesitti välierissä paikallisfinaalin, mutta oli lopulta tähtivahdistaan **Jarmo Myllyksestä** huolimatta vailla mahdollisuuksia.

Pudotuspelien maalilukemia ihmetellessä on huomattava neljännen välierän päättyneen 15–3, mutta puolustushan oli keväällä betonia.

Kriisin partaalta kultaan 2003

Seuraavaa mestaruutta saatiin tuulettaa vasta 2003, kun **Jukka Rautakorpi** puristi joukkueestaan kahden hopean ja vain viitossijan tuoneen runkosarjan jälkeen kaiken mahdollisen irti.

Pelin luonne oli muuttunut paljon 1980-luvusta. Kaukalossa käytettiin mailaa sangen ronskisti, eikä aikaa ja tilaa juuri ollut. **Esa Pirneksen,** Janne Ojasen, **Aleksandr Barkovin** ja **Jussi Tarvaisen** kaltaisille taitohyökkääjille ratkaisijan rooli kuitenkin lankesi, mutta myös **Tom Bissetin** ja **Marko Mäkisen** kaltaisia puskutraktoreita tarvittiin.

Rautakorpi perusti taktiikkaansa tiukkaan puolustukseen. **Janne Grönvall** ja **Mis-**

* KAIKKIEN AIKOJEN TAPPARAN JOUKKUE TILASTOJEN VALOSSA

VUOSI	RUNKOSARJAN SIJOITUS	PISTEITÄ % MAKSIMISTA	PISTE %	MAALIERO	KESKIMÄÄRÄINEN MAALIERO/OTTELU	PLAY OFFIEN VOITTO %	MAALIERO	KESKIMÄÄRÄINEN MAALIERO/OTTELU
2023:	rs 1	64,44	65,00	187–140	3,12–2,33	po 85,71	48–2	3,42–1,64
2022:	rs 1	63,89	66,67	188–120	3,13–2,00	po 80,00	46–15	3,07–1,00
2017:	rs 1	70,56	73,33	185–129	3,08–2,15	po 66,67	46–32	2,56–1,78
2016:	rs 3	61,11	63,33	177–136	2,95–2,27	po 66,67	39–35	2,17–1,94
2003:	rs 5	58,04	51,78	156–119	2,79–2,13	po 66,67	39–30	2,60–2,00
1988:	rs 3	61,36	54,54	195–147	4,15–3,34	po 70,00	46–25	4,60–2,50
1987:	rs 2	59,09	54,54	203–149	4,61–3,36	po 77,78	41–27	4,56–3,00
1986:	rs 1	66,67	58,33	179–125	4,98–3,47	po 87,50	36–17	4,00–2,13
1984:	rs 1	68,92	64,86	175–117	4,73–3,16	po 66,67	32–25	2,56–2,78
1982:	rs 3	68,06	61,11	187–121	5,19–3,36	po 72,73	41–35	3,73–3,18
1979:	rs 2	62,50	55,55	208–156	5,78–4,25	po 60,00	47–43	4,70–4,30
1977:	rs 1	76,39	69,44	216–110	6,00–3,06	po:100,00	48– 9	8,00–1,50

pata ässä

HELSINKI • TAMPERE
JYVÄSKYLÄ • OULU
LAHTI • KOTKA • VAASA

Juhani Jasu laukoi mestaruusmaalin kauden 2016–17 kivikovalle joukkueelle.

ka Kangasniemi eivät armoa pyydelleet, mutta pakistossa riitti myös taitoa **Pasi Puistolan** sekä **Mikko Luoman** johdolla, ja **Mika Lehto** torjui loistavat pudotuspelit.

Ennen Kärppien nujertamista finaaleissa 3–0 piti nousta pahasta ahdigosta Bluesin yli puolivälierissä. Kevään täsmähankinta **Lasse Jämsen** varmisti sen seiskapelin jatkoerämaalillaan. HPK:ta vastaan väännettiin täydet viisi erää, ja finaalit olivat mestaruusmaalin kolmannessa jatkoerässä laukoneen **Pirneksen** näytöstä.

Vanhat möröt selästä 2016 ja 2017

Sitkeydeltään mestarijoukkue vuosimallia 2003 voitaneen nimetä kaikkien aikojen Tapparaksi.

Lähelle toki pääsee kauden 2015–16 **Jussi Tapolan** valmentama ryhmä, joka selätti paitsi kolmen perättäisen hopean mörön, myös finaalisarjan alun, kun HIFK voitti kotiottelunsa 4–0 ja 6–0. Sitä ennen oli pitänyt kukistaa Kärpät Oulussa seitsemännessä välierässä ja kuitata kaksi jatkoerätappiota Hakametsässä. Finaaleissa HIFK kaatui voitoin 4–2.

Joukkueiden vaihtuvuus on kasvanut koko 2000-luvun ajan, mutta mestarijoukkueessa oli monta pitkän matkan Tapparassa jo tehnyttä: kapteeni **Jukka Peltola, Otto Rauhala, Jan-Mikael Järvinen** ja **Tuukka Mäntylä** muun muassa.

Muualtakin oli tullut rouhijatyyppisiä voittajatyyppejä: **Jani Lajunen, Veli-Matti Savinainen, Markus Kankaanperä**. Kauden sensaatio oli 18-vuotias maalitykki **Patrik Laine,** jota **Kristian Kuusela** ja **Henrik Haapala** säestivät. hienosti. Kärpistä tullut maalivahti **Tomi Karhunen** täytti kaikki odotukset.

Runkosarjan 60 kierroksella tuli pitkiäkin voittoputkia, mutta kolmossijalta jäi ykköseen, HIFK:hon matkaa peräti 17 pistettä

Laine lähti NHL:ään, mutta mestaruuden uusinut kauden 2016–17 joukkue oli rungoltaan ja valmennusjohdoltaan lähes sama. Vahvistuksia olivat pakit **Valtteri Kemiläinen**, **Otso Rantakari** ja **Blake Parlett** sekä hyökkääjät **Sebastian Repo** ja **Teemu Nurmi.**

Puolustajien vahva panos myös pistetehtailussa heijasti lajin kehitystä; hyökätään ja puolustetaan viisikkona. Tshekkivahti **Dominik Hrachovina**, joka torjui jäätävän kylmäpäisesti, niin velmu kuin luonteeltaan onkin.

Runkosarjassa Tappara hävisi vain kerran kahdesti peräkkäin, ja ykköstila heltisi 13 pisteen erolla TPS:ään. Ilves pani puolivälierissä kaikkensa likoon, mutta Parlettin jatkoerämaali kuutospelissä vapautti Tapparan seiskapelin suvereeniin esitykseen. KalPa:kin säikytteli finaalien alussa, mutta Tappara käänsi 0–2:n 4–2:ksi.

Kaikki tunnusluvut antavat tällä joukkueelle oikeutuksen olla vahvasti ehdolla kaikkien aikojen parhaaksi Tapparaksi.

Areenan kuumat kevät 2022 ja 2023

Kahden viime kauden joukkueissa oli paljon samaa lähtien Jussi Tapolan johtamasta valmennustiimistä, tiukoissa paikoissa parhaimmilleen yltäneestä maalivahdista **Christian Heljangosta**, asennehirmuista Veli-Matti Savinaisesta, Otto Rauhalasta ja **Waltteri Merelästä**, uransa loppumetrit luistelleesta Kristian Kuuselasta sekä huippupuolustajista **Mikael Seppälän** johdolla.

Taustalla oli kummassakin porukassa nuoria, jonkin verran peliaikaa saaneita, joiden merkitys rotaatioapuna kovissa peliruuhkissa ansaitsee tulla muistetuksi.

Kaudella 2021–22 pakkaa sekoittivat korona ja Venäjän hyökkäys Ukrainaan, ja Savinaisen lisäksi Tapparaan tuli Jokereista huippupakki **Otto Leskinen**. Silloin Pohjois-Amerikasta palasi **Joona Luoto**, kaudella 2022–23 **Anton Levtchi**.

Ulkomaalaispelaajien hankinnat onnistuivat paria poikkeusta lukuun ottamatta. Toissa kaudella hehkuivat **Brady Austin** ja **Tyler Morley**, viimeksi **Marcus** ja **Jonathan Davidsson** -esimerkillisiä joukkuepelaajia kaikki.

Kummallakin kaudella runkosarjavoitto varmistui viimeisellä kierroksella, eikä missään play off -ottelusarjasta kärsitty yhtä useampaa tappiota.

Puolustuksellisesti toissa kausi oli hieman ehyempi, mutta hyökkäyksellisesti viime kaudella nähtiin parhaimmillaan aivan huikeaa Tapparaa. Kun kone hörähti pyörimään, vastustajat joutuivat myös CHL:ssä hurjatehoiseen linkousohjelmaan.

Kärsivällisyys, sitkeys, urheilullisuus ja loppuun asti pelaaminen–siinä määreitä, jotka luonnehtivat näitä mestareita. Juuri tuon paremmin ei voisi perinteisiä Tapparan arvoja kunnioittaa.

Lieneekö edes tarpeen julistaa kumpaakaan kaikkien aikojen Tappara-joukkueeksi? Jos joku on sitä mieltä, että on, se hänelle sallittakoon vaikkapa vain CHL-mestaruuden kunniaksi. ●

Viime kauden Tappara sai riemuita historiallista CHL-mestaruutta Luulajassa 18. helmikuuta.

RIKARD GRÖNBORG:

"ALLSVENSKANIN TASO ON SUURIN ERO SUOMEEN"

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuvat: Tappara

Rikard Grönborg keskustelee paljon muiden Tapparan valmentajien, tässä Pasi Puistolan, kanssa.

Tapparan liigajoukkuen päävalmentaja **Rikard Grönborg** on tutustunut nyt runsaan puolen vuoden ajan suomalaiseen jääkiekkokulttuuriin ja arvioi sen monelta osin hyvin samanlaiseksi kuin kotimaassaan Ruotsissa. Merkittäviä erojakin toki löytyy.

- Minusta suurin ero on se, että Ruotsissa on täysin ammattimainen toiseksi ylin sarjataso Allsvenskan. Sillä on hyvä televisiointisopimus ja se on muutenkin erittäin kaupallinen sarja.

- Myös Allsvenskankin pelillinen taso on korkeampi kuin Suomen Mestiksen. Siinä pelaa perinteisiä suurseurojakin, kuten Djurgården ja AIK, joilla on paksu lompakko ostaa hyviä ulkomaalaisia pelaajia, jopa NHL:n kynnyksellä olevia nuoria, Grönborg vertailee.

Hän muistuttaa lähikontaktinsa Suomi-kiekkoiluun olevan kovin lyhyt, mutta uskaltaa arvioida, että siirtyminen Allsvenskaniin tarjoaa nuorille pelaajille urallaan sellaisen askeleen eteenpäin, joka Suomessa puuttuu.

- Täällä askel U20:tä Liigaan tuntuu kovin pitkältä. Olen nähnyt Mestistä parikymmentä peliä televisiosta, ja siellä kin on taitavia pelaajia ja hyviä luistelijoita, mutta Allsvenskan on kokonaisuutena parempi sarja kuin se.

Allsvenskan-seurat satsaavat paljon

Grönborgin mukaan se, että SHL:stä pudotaan ja sinne noustaan, nostaa Allsvenskaninkin tasoa.

- Mahdollisuus nousta panee jotkut seurat panemaan rahaa likoon oikein kunnolla, ja huippuseurat maksavat pelaajille aika hyvin. Toisaalta myös vaara pudota tuntuu kiinnostavan television katsojia, koska seurat putoamista välttääkseen satsaavat hyviin pelaajiin ja halleihin.

- Onhan Ruotsin systeemissä isot riskitkin. Karlskrona on hyvä esimerkki konkurssiin ajautuneesta SHL-seurasta, joka hakee nyt vauhtia Ettanista.

Ruotsissa ei ole nähty dynastioita sitten 60–70-lukujen Djurgårdenin ja Brynäsin. Grönborg ei tiedä syytä siihen, mutta sanoo senkin korostavan, miten erikoislaatuisesta ilmiöstä Tapparan menestyksessä on kysymys.

- Viime aikoina Rögle on tehnyt erittäin hyvää työtä ja menestynyt vaikeiden vuosiensa jälkeen riippumatta siitä, kuka sen päävalmentajana on ollut, koska seuraan on syntynyt jatkuvuutta. Luulaja on toinen samantyyppinen esimerkki, Grönborg vertailee.

Ruotsin junnujärjestelmä toimii

Ruotsin seurojen tapa rakentaa nuorten joukkueita poikkeaa jonkin verran suomalaisesta. Siellä isot seurat haravoivat jo lähialueensa parhaat 15-vuotiaat pelaajat omiin joukkueisiinsa ja samalla opiskelemaan jääkiekkolukioissa.

- Se on ensimmäinen askel suuressa järjestelmässä, joka toimii hyvin. Kullakin seuralla on ammattilainen vastaamassa nuorten pelaajien rekrytoinnista ja opiskelusta.

- Koulu toimii hyvin läheisessä yhteistyössä sekä seuran että Ruotsin jääkiekkoliiton kanssa. Nuorten jo siihen mennessä pitänyt hoitaa koulunsa hyvin, että he pääsevät kiekkolukioihin.

- Liitossa on työskennellyt kymmenkunta vuotta päätoiminen henkilö, joka vastaa siitä, että systeemiin päässeet nuoret saavat kunnollisen koulutuksen sekä riittävästi yksilöllistäkin valmennusta – tarvittaessa myös joukkuevalmennuksen lisäksi, Grönborg selvittää.

Grönborg valmensi ennen Tampereelle tuloaan Sveitsissä, jossa juniorityön perusta on samantyylinen kuin Pohjoismaissa. Eroa tulee lukioiässä.

- Seurojen kykyjenetsijät eivät toimi vain Sveitsissä, vaan haravoivat esimerkiksi Itävallan junnujoukkueita. Juniorivalmennus U16:sta eteenpäin ei ole ihan yhtä laadukasta kuin Suomessa tai Ruotsissa, joten moni lahjakas pelaaja hakeutuu Pohjois-Amerikkaan.

- Moni palaa vielä joksikin aikaa Sveitsiin, mutta moni myös jää Amerikkaan yrittämään NHL:ään. Pohjoismaissa tie NHL:ään on suorempi.

Nuorten kilpailullisuus miellyttää

Grönborgin ensimmäisellä kaudella Tapparan liigajoukkueessa on pelannut useitakin viime kevään U20:n mestarijoukkueen tähtiä.

Puolustaja **Kasperi Kulonummi** on ottanut jämäkästi paikkansa kärkipareissa, ja keskushyökkääjä **Oiva Keskinen** on hurmannut katsojat taidon ja vauhdin yhdistelmällään.

Grönborg myhäilee tyytyväisenä kuvaillessaan nuorten esiinmarssia.

- He yrittävät koko ajan parhaansa ja näyttävät kilpailullisen luonteensa jokaisissa treeneissä. Pakkohan sen on näkyä peleissäkin.

- Tarvitsemme nuoria jo senkin takia, että melkein aina joku runkopelaaja puuttuu kokoonpanosta syystä tai toisesta.

Keskistä Grönborg innostuu kuvailemaan ammattiinsa erittäin suurella huolellisuudella suhtautuvaksi nuorukaiseksi, joka kuitenkin osaa pitää jäällä hauskaa.

- Se näkyi hänestä heti viime kevään ensimmäisissä harjoituksissa. Totta kai hänen tarvitsee vielä kehittyä esimerkiksi 1–1-tilanteissa, mutta hän on niin voitontahtoinen kiekollisena sekä kiekottomana, että niin käy.

- Annamme hänelle peliminuutteja riittävästi hänen kehittymisensä kannalta, mutta emme niin paljon, ettei hän selviytyisi vastuustaan.

Seuran ammattimaisuus teki vaikutuksen

Grönborg kertoi keväällä yhdeksi Tapparaan hakeutumisensa syyksi sen, että hän on utelias selvittämään, mitä kirvesrintojen huimien vuosien salaisuus on.

Joko Pandoran lipas on auennut tai edes raottunut?

- Opin joka päivä uutta, mutta ennen kaikkea olen vaikuttunut ammattimaisuudesta, joka uhkuu sekä viime kaudellakin täällä pelanneista että muualta tulleista. He pitävät jokaista peliä ja harjoitusta mahdollisuutena kilpailla.

- Vaikuttavaa on myös tapa, jolla jään ulkopuolisista asioista huolehditaan seurassa. Koko henkilökunta antaa pelaajille signaalin ”olemme valmiit tekemään mitä tahansa puolestanne”, ja jätkät ymmärtävät sen. Ei heidän tarvitse kuin treenata ja pelata kovaa.

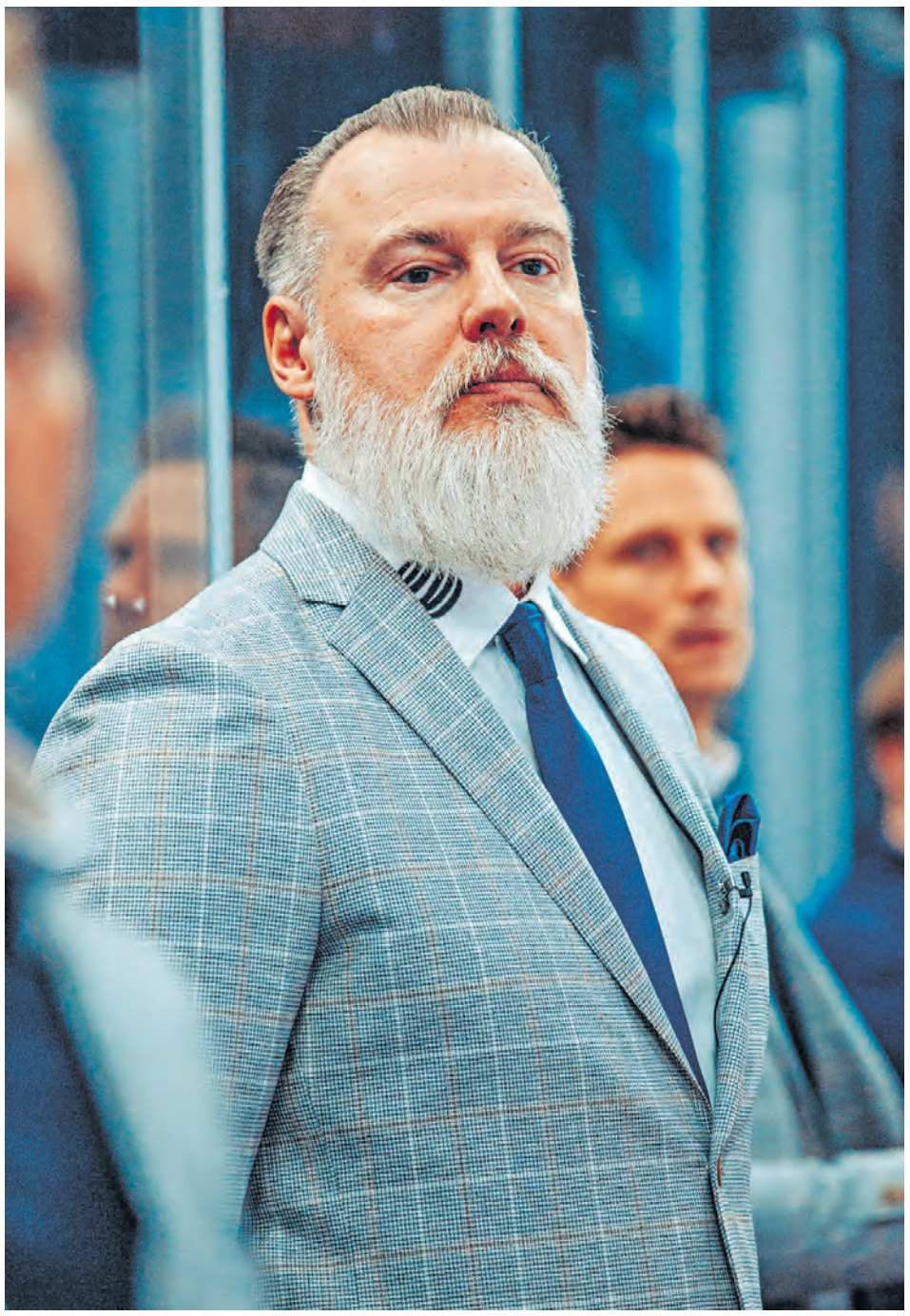
Grönborg pitää arvokkaana, että hänen apulaisvalmentajillaan **Juha Juujärvellä**, **Pasi Puistolalla**, **Aki Näykillä** ja **Konsta Karjalaisella** on taustansakin puolesta hieman erilainen lähestymistapa tiettyihin asioihin.

- Nautin kovasti joka-aamuisista keskusteluistamme, jotka välillä vähän lämpenevätkin. Haluan niillä varmistaa, että olemme valmiit ottamaan vastaan kysymyksiä ja palautetta pelaajilta ilman, että hukkaamme yhtään heidän aikaamme. Hyvin on yhteistyömme toiminut!

Seurajohdolle kiitos luottamuksesta

Tapparan johtoporrasta Grönborg kiittelee kärsivällisyydestä silloinkin, kun peli ei ole mennyt ihan putkeen.

- Se merkitsee minulle valtavasti. Esimerkiksi **”Mikki” Leinonen** on aina yhtä rauhallinen, voitimmepa tai hävisimme, koska hänellä on visio. Myös muut seuran johdossa tietävät, mitä

- Tappara palkkasi minut uudistamaan pelillistä ilmettään, ja teen parhaani, että sillä menestytään, päävalmentaja Rikard Grönborg sanoo.

menestys tarkoittaa, ja tunnen, että minulla on seurajohdon täysi luottamus takanani.

Liigassa alku oli loistava, mutta syksyyn mahtui myös pettymys, kun Tappara jäi puolustavana mestarina CHL:n pudotuspeleistä ulos. Grönborg myöntää sen kouraisseen, mutta muistuttaa kaiken jääneen pienestä kiinni.

- Ålborgille ja Mannheimille menetetyt pisteet olivat turhia, mutta voitimme kolme ottelua kuudesta. Kaksi Sveitsissä häviämäämme otteluakin pelasimme erikoistilanteita lukuun ottamatta hyvin.

- CHL on niin lyhyt sarja, jossa jokainen ottelu merkitsee paljon. Ei auta kuin ottaa opiksi ja hoitaa avainotteluiden avainhetket paremmin.

- CHL antaa kauteen lisäkipinää ja kovia otteluita maittensa parhaita joukkueita vastaan. Nyt keskitymme vain ja ainoastaan olemaan parhaimmillamme Liigan ratkaisuhetkinä keväällä.

Hymyilevät fanit lämmittävät mieltä

Grönborg kehuu myös Tapparan kannattajia saamastaan lämpimästä vastaanotosta, joka antaa hänelle ekstramotivaatiota.

- Erityisesti minua lämmittää nähdä näin paljon lapsia ja nuoria hallilla. Heillä on aidosti hauskaa, ja he levittävät samaa ilmapiiriä ympärilleen.

- Tervehdin mielelläni fania, joka tunnistaa minut kadulla, sillä se on minusta pelkästään mukavaa. Otan työni vakavasti, mutta samalla iloitsen hymyilevistä lapsista ja vanhemmista ihmisistä, joista näkee, miten paljon tämä seura merkitsee heille.

Grönborgin sosiaalisuudesta hyvä osoitus oli, että hän osti heti viime keväänä omakotitalon Koivistonkylästä, johon hän on kotiutunut mainiosti vaimonsa sekä 11- ja 5-vuotiaiden tyttäriensä kanssa.

- Mukava talo, naapurit ja luonto lähellä. Kaikki on lähellä; ajan Areenaankin seitsemässä minuutissa.

Vanhempi tyttäristä liittyi Tapparan U12-joukkueeseen, ja nuorempi käy luistelukoulussa.

- Tytärten kuskaaminen pitää meidät kiireisinä, mutta hauskaahan se on! Kun suljen kotioven ja koiramme sekä lapsemme juoksevat minua vastaan, muutun puolessa sekunnissa valmentajasta isäksi.

JUUJÄRVI NAUTTII YHTEISTYÖSTÄ

- Olen nauttinut suunnattomasti yhteistyöstä Rikardin kanssa! Hän on loistotyyppi: rehellinen, avoin sekä erittäin hyvä keskustelija, johtaja ja pelin kehittäjä.

Näin kuvailee valmentaja **Juha Juujärvi** päävalmentaja **Rikard Grönborgia** työkaverina. Juujärvi on 25 vuoden valmentajauransa aikana nähnyt monenlaista ja tuo Tapparan valmennustiimiin omaa näkökulmaansa, kuten kaikki muutkin jäsenet.

- Rikardin kansainvälinen kokemus Euroopasta ja Pohjois-Amerikasta antaa laajaa perspektiiviä. Aloitimme koko valmennus-staffin aamupalaverit heti keväällä, ja niissä käydään asiat läpi niin, että meillä on tarjota pelaajille faktoihin perustuvaa palautetta.

Juujärvi kertoo keskustelleensa Grönborgin kanssa ensimmäisen kerran viime vuoden joulukuussa ja päässeensä nopeasti samalle aaltopituudelle. Samaa ovat erilaisissa haastatteluissa sanoneet pelaajatkin, jotka käyttävät Grönborgista termiä ”pelaajien valmentaja”.

- Pelaajatkin ovat olleet tyytyväisiä uudistuneeseen, hyökkäysvoittoiseen peli-ilmeeseemme, jonka raikkauden huomaa siitäkin, että olemme tehneet aika paljon maaleja.

- Totta kai meidän on kehitettävä peliämme koko ajan ja reagoitava erilaisiin tilanteisiin. Puolustaminenkin on meille tärkeä arvo, Juujärvi pohtii.

Juujärvellä on Grönborgin kanssa muitakin yhteisiä intohimoja kuin jääkiekkoilu: molemmat ovat kovia kalamiehiä.

- Hävisin kesän kalahommissa Rikardille. Hän oli nostanut Alaskassa niin paljon lohia, että toiseksi jäin Lapin vesillä...

Valmentaja Juha Juujärvi kehuu Rikard Grönborgia loistotyypiksi.

Kangasalan SÄHKÖPALVELU

K Supermarket RATINA

NYKYURHEILIJA YMMÄRTÄÄ ITSETUNTEMUKSEN KEHITTÄMISEN MERKITYKSEN

TAPPARAN PITKÄAIKAINEN HENKINEN VALMENTAJA NIILO KONTTINEN MUISTUTTAA KOKONAISUUDEN RATKAISEVAN TULOKSEN

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuva: Harri Kapustamäki

- Urheilijan itsetuntemus ja itseluottamus kulkevat käsi kädessä, eikä oikoteitä ole, henkinen valmentaja Niilo Konttinen muistuttaa.

Tapparan liigajoukkueen pitkäaikainen henkinen valmentaja **Niilo Konttinen** on pannut merkille selvän muutoksen urheilijoiden asennoitumisessa hänen spesiaalialaansa kohtaan.

- Viiden viime vuoden aikana on, yli lajirajojen, tapahtunut paljon. Psyykkinen puoli nähdään entistä selvemmin osana urheilijana olemisen kokonaisuutta ja kynnys hakea siihen ammattiapua on selvästi madaltunut, Konttinen luonnehtii.

Liigajääkiekkoilijoiden henkistä kanttia koettelevat monenlaiset asiat. Kilpailu pelipaikoista on etenkin nuorilla pelaajilla kovaa, ja otteluruuhkan keskellä pitäisi ehtiä levätäkin. Voi tulla loukkaantumisiakin, ja laji on erittäin näkyvästi esillä sekä julkisuudessa että sosiaalisessa mediassa.

- Pelaajille kausi on erittäin kiireistä aikaa, kun pelataan kolmen pelin viikkotahdilla. Välttämättä en ehdi edes keskustella heistä kaikkien kanssa, Konttinen myöntää

Osan pelaajista kanssa Konttinen on tiiviistikin tekemisissä. Heidän kanssaan työskentelyn avainsanana on itsetuntemuksen rakentaminen ja sitä kautta esimerkiksi paineiden käsittely ja niiden kääntäminen voimavaraksi.

- Itsetuntemus ja itseluottamus kulkevat käsi kädessä. Kuitenkin kokonaisuus ratkaisee, ja siinä ovat esimerkiksi joukkueen ilmapiiri sekä tunneilmasto tärkeitä tekijöitä.

Itseluottamuksen kanssa joudutaan monesti työskentelemään tavallista enemmän, kun urheilija kuntoutuu vammasta. Jääkiekkoilijalle voi tulla epävarma tunne pelitilanteesta, jossa loukkaantuminen tapahtui.

- Tärkeä osa mielen kuntoutusta on, että pelaaja kykenee kohtaamaan tapahtuneen. Oikotietä ei ole, vaan hänen on hyväksyttävä se ja ymmärrettävä, että mukana oli huonoa tuuriakin, Konttinen sanoo.

Julkisuuden ja sosiaalisen median hallinnasta Konttinen toivoo ennen kaikkea sitä, että urheilijat pitäisivät mielen suodattimen kunnossa seuratessaan, mitä heistä puhutaan ja kirjoitetaan.

- Suurin osa kommenteista ei perustu olennaiseen tietoon; varsinkin suurelle yleisölle avautuu valmennusprosessista ehkä 10 prosenttia, mutta loput 90 prosenttia ratkaisee tuloksen.

Yhteistyötä kymmenien lajien parissa

Niilo Konttinen, 61, työskenteli ensimmäistä kertaa Tapparassa kaudella 2009–10, jolloin päävalmentajana oli **Mikko Saarinen**. Paljasjalkaisella jyväskyläläisellä ei ollut vaikeuksia sopeutua maineikkaaseen tamperelaisseuraan.

- Lääkäri **Michel Tanus** ehdotti yhteistyötä minulle, ja pidin sitä hienona mahdollisuutena.

Jo siihen mennessä Konttinen oli työskennellyt monen urheilulajin parissa. Hän oli väitellyt psykologian tohtoriksi Jyväskylän yliopistossa ja tehnyt tutkimustoimintaa Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskuksessa.

Työ KIHU:ssa ja eri lajien parissa jatkuu edelleen. Lisäksi Konttinen on Jyväskylän yliopiston liikuntatieteiden tiedekunnan dosentti.

- Olen laskenut työskennelleeni noin 40 lajin urheilijoiden kanssa. Se on valtava rikkaus, koska jokaisessa lajissa on omat erityispiirteensä; esimerkiksi purjehtija kokee joka hetki muuttuvan tuulen ja veden virtauksen ympärillään, mutta ampujalla on edessään vain taulu, johon pitäisi osua mahdollisimman keskelle, Konttinen miettii.

Päävalmentajat vaihtuivat Tapparassa Saarisen jälkeen tiheään, kunnes kaudeksi 2012–13 ruoriin palasi **Jukka Rautakorpi**, ja tiimiin liittyi myös **Jussi Tapola**. Siitä alkoi Konttisenkin mukaan suomalaisessa huippukiekkoilussa ainutlaatuinen menestystarina.

ikimuistettava esimerkki, kun Tappara nousi Pelicansia vastaan tasoihin ajassa 59.59 ja ratkaisi jatkoerässä mestaruuden.

- Ei se ollut sattuma, vaan joukkueella oli halu ja usko mestaruuteen. Jos maalia ei olisi tullut, sitten olisi vain menty eteenpäin, Konttinen sanoo.

Yksilökeskeinen lähestymistapa

Kevään 2016 mestaruuden jälkeen Konttinen jättäytyi kahdeksi kaudeksi Tapparasta muiden työprojektiensa takia, mutta pysytteli huippukiekkoilun hermoilla työskennellen JYP:n liigajoukkueen henkisenä valmentajana.

Kahden viime kauden joukkueiden virittämisessä mestareiksi hän on taas ollut mukana omalla työpanoksellaan. Täksi kaudeksi vaihtui osa niin pelaajista kuin valmentajistakin, mutta Konttisen työn perusteet pysyvät samana.

- Minulla on työssäni yksilökeskeinen lähestymistapa. Tietysti teen tiivistä yhteistyötä erityisesti valmentajien kanssa, jotta tiedän, mitä kukin pelaaja on käynyt läpi.

- Ajelen Tampereelle 1–3 kertaa viikossa, mutta olen tavoitettavissa periaatteella 24/7.

Kauden mittaan Konttinen arvioi näkevänsä noin 30 Tapparan ottelua. Niissä hän ei seuraa niinkään peliä, vaan yksilöitä ja heidän tapaansa toimia.

- Tässä työssä näkee paljon urheilijana kasvamisia. Vaikeitakin hetkiä tulee, mutta tehtäväni on auttaa pelaajaa löytämään keinoja päästä niistä eteenpäin.

Itsellään Konttisella ei ole taustaa huippu-urheilijana, mutta hän sanoo olleensa aina urheilun ja liikunnan kanssa tekemisissä.

Moneen lähtöön.
Jakopalvelu.com

HIRVIMIES

TERVETULOA SYÖMÄÄN HYVIN.
PANCHO VILLA
TAPPARABURGER
Pirkanmaan Pancho Villoista, rajoitetun ajan!
TAPPARA JR. 15,50€
Naudan täyslihapihvi, rapeaa pekonia, sipulirengas, juustokastiketta, BBQ-kastiketta, jalapenoja, jääsalaattia
TAPPARA 19,50€
Kaksi naudan täyslihapihviä, rapeaa pekonia, sipulirengas, juustokastiketta, BBQ-kastiketta, jalapenoja, jääsalaattia
TAPPARA XXL 22,90€
Kolme naudan täyslihapihviä, rapeaa pekonia, sipulirengas, juustokastiketta, BBQ-kastiketta, jalapenoja, jääsalaattia
Annokset sisältävät valintasi mukaisen lisukkeen.
#Aika Panchoo!
PANCHOVILLA.FI

HALLORAN OTTI URALLAAN ASKELEEN YLÖSPÄIN

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuva: Tappara

Nicholas Halloran on nauttinut myös CHL-peleistä Tapparassa, sillä ennen hän ei ollut niitä pelannut.

Moni asia on yhdysvaltalaishyökkääjä **Nicholas Halloranin** uran toisella Liiga-kaudella eri tavalla kuin ensimmäisellä.

Halloran aloitti kauden 2021–22 Lappeenrannassa, mutta kun SaiPa aloitti sopeuttamistoimet realiteettiensa kohtaamana, Halloran siirtyi 25 runkosarjapelin jälkeen Ruotsiin ja SHL:n Örebrohon.

Silloin Halloran pelasi ensimmäistä kauttaan Euroopassa ja pysyi vanhalla mantereella myös viime kauden. Ensin hän hyökkäsi 27 ottelun verran Timrássa, josta matka jatkui loppukaueksi Örnsköldsvikin ylpeyteen MoDo:hon.

- Ajattelimme asioista eri tavalla Timrån päävalmentajan kanssa, ja kun MoDo:ssa pelasi pari tuttua kaveria, halusin sinne.

MoDo nousi SHL:ään, ja Halloranilla oli siihen iso osuus: 17 karsintapelissä 6 maalia ja 7 syöttöä.

- Tänne tulo merkitsi askelta eteen- ja ylöspäin urallani. Pääsin näin kovaan joukkueeseen ja erittäin menestyksekkääseen seuraan.

CHL oli hänelle uusi, nopeasti mieluisaksi osoittautunut kokemus:

- Olen nauttinut, kun vastaan on tullut eri lailla pelaavia joukkueita. Jo eri maihin matkustaminen tuo vaihteluae.

Heti Tapparaan tultuaan Halloran tajusi siirtyneensä astetta Lappeenrantaa isompiin ympyröihin.

- Lappeenranta on pienempi paikka ja SaiPa pienemmän budjetin seura, mutta viihdyin hyvin sielläkin. Minulle sopii, ettei Tampere ole Helsingin kokoinen, ja ihmisethän täällä ovat ystävällisiä sekä auttavaisia.

Grönborgin valmennustyyli miellyttää

Halloran on poikamies, mutta hänellä tyttöystävä Ruotsissa. Tampereella asunto löytyi Hatanpäältä, mikä sopi utahilaisen Draperin pikkukaupungin kasvatille oikein hyvin.

- Sopeutumistani helpottaa, kun joukkueen työkielenä on englanti. Välillä joudumme hakemaan yhteisiä sanoja, kun suomalainen valmentaja piirtää kuviota fläppitaululle tai sovimme kentällisemme kesken, miten pelaamme.

Halloran on myös pitänyt päävalmentaja **Rikard Grönborgin** tavasta työskennellä pelaajiensa kanssa.

- Hän on erittäin analyyttinen mutta pelaajista huolehtiva valmentaja, joka on äärimmäisen kiinnostunut pelin kehittämisestä.

Halloran tunnustaa seuranneensa nuorena pelaajana tarkasti maanmiestään **Patrick Kanea**, jonka nopeus ja taituruus kiekon kanssa ihastuttivat.

Halloran on nopea ja 178-senttiseksi patukaksi ahtaissa tilanteissakin kiekon kanssa hyvin pärjäävä pelaaja.

- Kiinnostuin jääkiekkoilusta, kun kuusi vuotta vanhempi isoveljeni **Alex** pelasi sitä. Yliopistoaikoina kokeilin myös lacrossea ja lumilautailua.

Hän ei ole ollut tolkuton pistelinko, mutta yli piste per peli -kausiakin tuli niin Colorado Rampagen alle 16-vuotiaiden joukkueessa kuin Colorado Collegen yliopistoporukassakin.

Rampagessa kaksi kautta pelatessaan Nicholas asui äitinsä **Cherylin** kanssa, mutta kausi 2015–16 meni jo yksin Kanadan Brittiläisen Columbian puolella Trail Smoke Eatersissa.

Korona pilasi AHL-kauden Coloradossa

Neljän Colorado College Tigersissa pelaamansa yliopistosesongin jälkeen Nicholas sai kaudeksi 2020–21 ammattilaissopimuksen AHL:n Ontario Reigniin. Korona jylläsi, ja kausi jäi 15 ottelun mittaiseksi.

- Kun NHL-uran avautumisesta ei ollut tietoa, päätin lähteä Eurooppaan. Se on osoittautunut oikeaksi ratkaisuksi.

- Tartun mahdollisuuteen, jos NHL:ssä pelaaminen vielä näyttää mahdolliselta. On se edelleen unelmanani, mutta keskityn pelaamaan kauden kerrallaan.

Halloran paljastaa, missä eurooppalaisessa liigassa hän haluaisi vielä pelata:

- Saksassa tai Sveitsissä. Niissä pelaa ystäviäni, jotka kehuvat sikäläisiä oloja, mutta eipä ole täälläkään valittamista; yksi Euroopan hienoimmista areenoista.

Olisiko mukavampi nostella CHL:n voittopokaalia vai Kanada-maljaa, jos vain toisen saisi valita?

- Kanada-maljaa. Lähes kaikki CHL-pelit ovat erittäin kovia, mutta Liigan voittamiseen tarvitaan kolmen play off-sarjan selvittäminen.

- Tunnemme paineet niskassamme, mutta kuten tennislegenda **Billie Jean King** sanoi: tässäkin tapauksessa paine on etuoikeus. ●

CARTER CAMPER: "OLISINPA LÄHTENYT AIEMMIN EUROOPPAAN"

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuva: Tappara

– Olisi pitänyt lähteä aikaisemmin Eurooppaan, mutta näinpähän kaikenlaista Pohjois-Amerikassa ja sain paljon hyviä ystäviä.

Tapparan yhdysvaltalainen hyökkääjä **Carter Camper** menee mietteliääksi kerratessaan pitkää uraansa, jonka varrelle on mahtunut muun muassa yhdeksän kautta ja yhtä monta seuraa AHL:ssä.

Camperin kolme edellistä kautta kuluivat Ruotsissa, SHL-seura Leksands IF:ssä, josta lähtö oli hieman haikeaa.

- Oli rauhoittavaa asua kolme talvea samassa paikassa. Poikamme oppivat ruotsia ja ystävystyivät paikallisten kanssa. Minun piti keskustella paljon vaimoni kanssa, tarjoaisiko Tampere lapsillemme hyvät koulupaikat ja meille kaikille sopivaa tekemistä, Camper tunnustaa.

- Vaaka kallistui Tapparan puolelle, kun olin keskustellut päävalmentajamme **Rikard Grönborgin** kanssa. Rikardin joukkue pelaa mestaruutta tavoittelevaa kiekkoa, jossa olisin parhaimmillani.

Muutto Tampereelle merkitsi Campereille myös suurta elinympäristön muutosta. Leksand on vajaan 6000 asukkaan taalainmaalaiskunta, josta hyppy yli 250000 asukkaan kaupunkiin mietitytti. Camper on kotoisin ohiolaisesta 20000 hengen pikkukaupungista Rocky Riveristä.

- Meistä pidettiin alusta alkaen hyvää huolta, ja koko organisaatio osoitti ammattimaisuutensa.

- Sopeutumisemme jatkuu, koska kieli ja ympäristö ovat niin erilaisia kuin Leksandissa, jossa kaikki tuntevat toisensa.

Campereille löytyi asunto keskustasta, eikä Carter tarvitse autoa päästäkseen Nokia Arenaan. Sille on käyttöä, kun hän tai vaimonsa **Erika** kuskaa **Braydenia** ja **Wyattia** Tapparan U10- ja U7-joukkueiden tapahtumiin.

- Olin kaksi- ja puolivuotias, kun innostuin lajista neljä vuotta vanhemman veljeni jalanjäljissä. Nyt Wyatt matkii samalla tavalla Braydenia, baseballiakin nuorena pelannut Carter naurahtaa.

Hän tutustui Erikaansa vuonna 2009 ja meni tämän kanssa naimisiin 2012. Nyt pariskunnalla on neljä poikaa.

- Erika on taistelija ja saan häneltä tarvitsemani tuen kotiasioissa.

Kolme NHL-peliä ja yksi -maali

Vaikka Camperin aikuisura Pohjois-Amerikassa sujui enimmäkseen AHL:ssä, hän toteutti NHL-unelmansa kevättalvella 2012. Pesti Boston Bruinsissa kesti vain kolme ottelua, mutta 25.2. Camper merkittiin maalintekijäksi Bruinsin voitettua Ottawa Senatorsin 5–3.

Bruinsista hänen oikeutensa siirtyivät Columbus Blue Jacketsille vaihtokaupassa, jonka toinen osapuoli oli puolustaja **Blake Parlett**.

Kesällä 2015 Camper solmi sopimuksen Washington Capitalsin kanssa, mutta koko sesonki kului Hershey Bearsissa. Karhulauma eteni finaaleihin, joissa Lake Erie Monsters nappasi Calder Cupin voitoin 4–0.

Camper tehtaili 21 pudotuspelissä tehot 6+11=17. Kun AHL-runkosarjatkin tuottivat tasaiseen tahtiin tehopinnoja, enimmillään 61 talvella 2017–18, pelikäsityksellään ja mailatekniikallaan erottuvalle miehelle olisi luullut löytyvän näyttöpaikkoja NHL:ssä.

- Minusta tuntuu, että olisin voinut pelata siellä etenkin 2012, mutta jotakin jäi puuttumaan. Euroopassa olen päässyt isoon rooliin, ja tiedän, että minulta odotetaan tulosta täälläkin.

SHL:ssä tuloksekkain oli keskimmäinen kausi, jonka runkosarjassa Camper nakutti 11 maalia ja 37 syöttöä. Viime keväänä hän kävi Sveitsin liigan Zugissa kahdeksan runkosarjaottelun ja seitsemän pudotuspelin ajan ja onnistui sielläkin.

Camper luonnehtii Tapparaa joukkueeksi, jossa on sopivassa suhteessa nuoruutta ja kokemusta.

- Osa on voittanut useita mestaruuksia, mutta esimerkiksi minä en vielä mitään. Nyt siihen tarjoutuu tilaisuus, ja haluan antaa kaikkeni, jotta pitäisimme mestaruuden täällä.

On poikkeuksellista, että Liigaan siirtyvä ulkomaalaispelaaja valitaan heti kapteenistoon, mutta Camperin pelipaitaan ommeltiin A-kirjain.

- Ei se tosiaan ole tavallinen käytäntö, joten olen hyvin otettu siitä. **Grönborg** varmaankin halusi niin.

- Valmentaminen uran jälkeen kiinnostaa. Toivottavasti tilaisuus avautuu, mutta minun pitää ajatella perhettämme, joka on joutunut reissaamaan paljon. ●

Carter Camperista tuli nopeasti yksi Tappara-fanien suosikeista, ja hän kiittääkin Areenan fanikatsomoa hienosta tunnelmasta.

Energiset Pirkanmaa Oy

TAMPEREEN PARHAAT LÄMPÖPUMPUT, ENERGISET PIRKANMAA

Thermia lämpöpumput
heti varastosta.

LÄMMITÄ KOTIA - ÄLÄ MAAPALLOA

PYYDÄ ILMAINEN TARJOUS!

ENERGISET PIRKANMAA
Kolmenkulmantie 10,
37150 Nokia
Puh. 040 6803970
info@energisetpirkanmaa.fi

in
ISÄNNÖINTI

Koipitaipaleenkatu 9
33870 Tampere
www.inisannointi.fi

VIIME KAUSI OLI TÄYSOSUMA JESPER AHLROTHILLE

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuva: Tappara

Yksi viime kauden yllättäjistä Tapparan liigajoukkueessa oli vapunaattona 21 vuotta täyttänyt puolustaja **Jesper Ahlroth**, joka otti ison kehitysaskeleen ja oli melkoinen talismanni joukkueelleen.

- Kolme mestaruutta tuli, ja olen myös omaan suorittamiseeni tyytyväinen, Jesper myhäilee.

Keväällä hän sai ihastella kolmea mestaruusmitalia, sillä Tapparan edustusjoukkue otti Suomen mestaruuden sekä CHL-tittelin, ja U20:kin SM-kullan.

- Lähdin kauteen sillä mielellä, että pelaan sen kaksikymppisissä hyvin, mutta loppukesästä minut nostettiin miesten rinkiin, ja koko ajan nostin itseäni sieltä. Pääsin sitten loukkaantumisten kautta pelaamaankin, Jesper kertaa.

Hän ei vain paikannut sivuun joutuneita, vaan otti vakuuttavasti paikkansa miehistössä. Sen hän teki kypsällä pelaamisella, joka ei sisältänyt high lighteja, muttei myöskään kardinaalivirheitä.

- Ei siinä ehtinyt miettiä, kun koko ajan tuli uusia juttuja. Olin kyllä mielestäni valmis, eikä minusta tuntunut, että olisin ollut pahassa paikassa.

- Lähdin pelaamaan vahvuuksillani mahdollisimman simppeliä peliä, puolustaminen edellä. Yllättävän paljon tuli peliaikaa.

”CHL-välierä oli ikimuistoinen peli”

Liigakasteensa Jesper sai syyskuun puolivälin kotiottelussa HIFK:ta vastaan. Ensimmäistä tehopistettään hän sai odottaa helmikuun 8. päivään asti, jolloin napsahti Ässiä vastaan Nokia Arenassa.

Muita tehopinnoja ei hänelle kertynyt, mutta pääasia eli oman pään varjeleminen toimi, ja tilille kertyi 34 runkosarjaottelua. Kevään pelipaikaksi tuli U20, jossa Jesper muodosti toisen liigadebytantin, **Kasperi Kulonummen** kanssa yköspakkiparin.

Jokerit kaatui finaaleissa voitoin 3–1, ja Jesperin tilille ropisi tehopinnoja kiitettävästi.

CHL tarjosi arvokasta kansainvälistä kokemusta kuuden ottelun verran. Niistä Jesper löytääkin kauden mieleenpainuvimman pelin:

- Ensimmäinen välierä Zugia vastaan oli ikimuistoinen. Minun ei pitänyt pelata, mutta pääsin mukaan, kun yksi pakki loukkaantui.

- Oli se fyysinen peli, jossa luisteltiin vähän enemmän, mutta ei se loppujen lopuksi eronnut niin hirveästi liigasta. Nuorelle pelaajalle on iso asia, että pääsee mittaamaan itseään ihan kunnolla.

”Tavoitteena pelata Pohjois-Amerikassa”

Vaikka Jesper suhtautuu jääkiekkoiluun luistimet jään pinnalla pysyen, hän uskaltaa lausua uralleen selvän päämäärän:

- Tavoitteenani on pelata ammatikseni Pohjois-Amerikassa. Se on mahdollista ehkä viiden vuoden kuluttua.

Jesperillä on pituutta 190 senttiä ja painoa noin 80 kiloa. Raamit ovat siis kunnossa.

- Haluan kehittyä kahden suunnan puolustajaksi, mutta isoin asia on, että pystyn omassa päässä pelaamaan kovaa ja käyttämään kokoani hyväkseni.

- Liigassa on vahvempia jätkiä. mutta ei se vajaaksi jää siltäkään puolelta, vaikka voimaa minulta vaaditaan vielä lisää.

Jesperillä on myös Saksan kansalaisuus. Vaikka hänen syntymäpaikakseen on merkitty Kokkola, Ahlrothit asuivat vuonna 2002 Saksassa, jossa Jesperin isä **Kai** pelasi peräti yhdeksän kautta sarjatasoilla 2–4.

”Joskus teen Saksan-kierroksen”

Jesperiä vuoden vanhempi **Alec**-veli pelaa yhä Saksan kakkosliigaa EC Kassel Huskiesissa, mutta Jesper ei ole sinne haikaillut.

- Tässä vaiheessa on parempi pysyä Suomessa ja kehittyä. Varmaan jossakin vaiheessa teen Saksan-kierroksenkin.

Ensimmäisen kerran Jesper pelasi SM-sarjaa Vaasan

- Pyrin pelaamaan mahdollisimman simpppeliä peliä vahvuuksiani käyttäen, Jesper Ahroth kuvailee tyyliään.

Sportissa, jossa hänen isänsä toimi U16- ja U17-ikäluokkien valmentajana. Alec suuntasi Kanadaan 2018, mutta Jesper jatkoi Sportissa kauteen 2019–20, jolloin hänelle merkittiin 33 A-nuorten eli nykytermillä U20-ikäluokan liigapeliä.

Sitten Ahlrothit, Alecia lukuun ottamatta, muuttivat Tampereelle ja Tapparaan. Jesper vakiinnutti paikkansa U20:ssä, ja Kai aloitti valmentamisen U16:ssa.

- Siinä vaiheessa rupesin ajattelemaan, että kiekkoilusta voisi tulla ammattini. Muutin omaan asuntoon, ja odotinkin, että pääsen itsenäistymään.

Väheksyä ei sovi isä-Kain neuvoja, joita ei joukkuetoiminnassa saatu:

- Vuosien varrella on tullut paljon tietoa siitä, mitä hän on kokenut ja muitakin vinkkejä.

Ovatko vinkit uponneet vastaanottavaan maaperään?

- Ehkä nyt vanhempana, mutta nuorempana saattoi olla vähän vaikeaa, Jesper nauraa.

KAHDEN SUUNNAN TAITAVA SENTTERI OTTO SOMPPI

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuva: Tappara

Otto Somppi (oik.) sai tutustua tapparalaiseen harjoittelukulttuuriin heti alkukesästä Naulakadun Tappara-salilla.

Tapparassa on lopullisen läpimurtonsa tehnyt moni pelaaja. Nyt ounastellaan, että Lukosta siirtynyt 25-vuotias keskushyökkääjä **Otto Somppi** olisi seuraava.

Sompin uran tehopisteet painottuvat syöttöjen puolelle. Hän kuitenkin pitää itseään ennen kaikkea kahden suunnan sentterinä.

- Varsinkin viimeisen syötön antaminen on yleensä ollut vahvuuteni, Otto luonnehtii.

Hän pitää myös aloitustaitoaan hyvänä. Pelatessaan Pohjois-Amerikassa hän sai harjoitella sitä todella paljon.

- Junnusarjassa oli joskus 40 aloitustakin jossakin pelissä! Harjoituksissakin niihin panostettiin; oli aika usein aloituksia reenien jälkeen, niin kuin on täälläkin.

Nykyisin on harvinaista, että liigapelaajan ura on lähtenyt ulkokaukaloista, mutta Sipoon Wolfin luistelukoulusta kipinän saaneella Otolla se lähti.

- Ei ollut hallia Sipoossa, joten pelasimme tekojäällä, ja sitten joukkue hajosi. Menimme Itä-Helsingin Kiekkoon, mutta ei meillä ollut hirveästi harjoituksia, ja pelasin pari talvea pelkästään salibandya ÅIF:ssä.

Jokereista Kanadan junnuliigaan

Oton isä oli pelannut jalkapalloa, ja sitä Ottokin harrasti salibandyn tavoin 15-vuotiaaksi asti, kunnes valinta osui jääkiekkoiluun. Kiekkopuolelta hänen esikuviaan olivat Jokereiden **Valtteri Filppula** ja **Sami Lepistö**. Jokereissa myös Oton kiekkoura lähti vauhtiin. Kausi 2012–13 sujui narripaitojen U16:ssa hyvin, ja seuraavan kauden piste per peli -tahti U18:ssa takasi ensimmäiset nuorten maajoukkuepelit.

Otto pelasi vielä kauden 2014–15 Jokereiden U20:ssä, kunnes otti suunnaksi Kanadan QMJHL-junnuliigan Halifax Mooseheadsin, jonka kolmesta kaudesta viimeinen tuotti 59 runkosarjapelissä hurjat pinnat 28+55=83.

- Jokerit oli mennyt KHL:ään, ja ajattelin, että minun pitäisi ehkä Suomessa vaihtaa seuraa. Päätin kesällä aika nopeasti mennä Halifaxiin.

Otto ei opiskellut itäisessä Kanadassa sijaitsevassa Halifaxissa, vaan keskittyi kiekkoiluun.

- Olin aika nuori ja kotona aina asunut, mutta aika nopeasti pääsin porukoihin sisään, vaikka englanti ei todellakaan ollut hallussa. Koulussa osasin englantia, mutten puhua siellä sitä yhtään!

- Aika nopeasti opin puhumaan pakotetusti, kun oli joukkuekavereita ympärillä, ja asuin perheessä.

Ensimmäisen Halifax-kautensa keväällä Otto pääsi alle 18-vuotiaiden MM-joukkueeseen ja sai kunnian laukoa Pikkuleijonille kultaa tuoneen maalin, kun Suomi murjoi finaalissa Ruotsin 6–1.

AHL:ssä kului neljä kautta

Pistetahti Halifaxissa herätti Tampa Bay Lightningin huomion, ja Otto teki sen kanssa sopimuksen. Kaudet 2018–22 kuluivat kuitenkin Syracuse Crunchissa, josta Otto piipahti syksyllä 2020 Pelicansissa pelaamassa yhdeksän liigapeliä, kun Amerikassa pidettiin koronataukoa.

Viimeinen Oton neljästä AHL-sesongista oli myös tehokkain: 50 runkosarjaottelussa 5+18 pistettä. Hän ei kokenut AHL:ää kliseen mukaisesti bussiliigana:

- Aika monta jengiä oli puolentoista tunnin ajomatkan sisällä.

Tärkeimpänä oppinaan AHL:ssä Otto pitää kokonaisvaltaista ammattilaiseksi oppimista.

- Meillä oli aika kova kuri joukkueessa. Neljän vuoden jälkeen tuli – ei nyt umpikujaa, vaan sellainen olo, että nyt voisi katsoa jotain muuta. Sitten tuli hyvä sauma tulla Lukkoon.

Runkosarjan loputtua Lukko löytyi kolmannelta sijalta. Puolivälierissä vastaan tuli täysin päinvastaisella kuntokäyrällä porskuttanut HIFK, joka eteni välieriin voitoin 4–2.

Otto ei jossittele menneillä, vaan suuntaa katseensa tiukasti tähän kauteen.

- Olen huomannut, että Tapparassa kaikki asiat tehdään ihan tiptop, ja vaatimustaso on tosi korkea. Kokeneet pelaajat näyttävät hyvää esimerkkiä joka päivä; vaikka he ovat paljon voittaneet, he antavat sata prosenttia ihan joka asiassa.

Alivoimapelistäkin paljon kokemusta

Otto on sisäistänyt Tapparan DNA:n ja asettanut tämän kauden tavoitteekseen joukkueen voittamaan auttamisen mahdollisimman laadukkaalla päivittäisellä tekemisellä. Hänellä on tiettyjä eritysavuja, joita hän toivoo pääsevänsä käyttämään, ja yksi niistä on alivoimapeli.

- Olen pelannut sitä oikeastaan koko urani paljon, AHL:ssä tosin vähän vaihtelevasti.

Vaikka Otto on tyytyväinen Pohjois-Amerikassa viettämiinsä kausiin, hän uskoo, että olisi omalla luonteellaan kehittynyt Suomessakin pelaajana samalla lailla.

Peli oli tietysti rapakon takana pienessä kaukalossa hieman erilaista, kun kaikki piti tehdä pienessä tilassa todella nopeasti. Se tuotti aluksi sopeutumisongelmia, kun Otto palasi Suomeen.

- Tietyissä tilanteissa luulin, että olisi kiire, vaikkei ollutkaan, ja luovuin kiekosta nopeasti. Piti antaa vähän pidempiä syöttöjä kuin ahtaassa tilassa.

- Amerikassa kun pyörähti vähän ja antoi pikkusyötön, siitä saattoi tulla jo ihan huipputontti. Täällä pitää vähän enemmän rakentaa ja voittaa tilaa.

Tapparan matkassa mukana

EuroBrand
GROUP

Näkyvyyttä Brändillesi

eurobrand.fi

PIKUPA.Fi
Pirkanmaan Kuljetuspalvelu Oy

VISTA Oy
Tasoite- ja maalaustyö

SONIE
www.sonie.fi

"TÄRKEINTÄ ON KUUNNELLA PELAAJAA"

LIIGAJOUKKUEEN UUSI HIEROJA JANNE JAAKOLA MYÖNTÄÄ PÄÄSSEENSÄ UNELMATYÖHÖN

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuvat: Tappara

- Olen pikkupoikamaista intoa täynnä päästyäni unelmatyöhöni, Janne Jaakola muöntää.

Tapparan liigajoukkueen huoltojoukkoihin liittyi viime keväänä uusi mies, kun **Janne Jaakola** tuli hierojaksi 1990-luvun puolivälistä sitä pestiä hoitaneen **Veli-Matti Pohjosen** tilalle.

Jääkiekkoleijonaksi aateloitua Pohjosta on mahdotonta korvata yksi yhteen, eikä Jaakola edes yritä sitä. Hän luottaa siihen, että omana itsenään hän osaltaan auttaa pelaajia parhaisiin mahdollisiin suorituksiin.

- Tärkeintä on kulloinkin hierottavana olevan pelaajan kuunteleminen. Parhaassa tapauksessa pystyn siten jopa antamaan hänelle terapeuttista apua.

- Pelaajien elämä on muutenkin niin täynnä lätkää, että pyrin hoitotilanteessa juttelemaan heidän kanssaan ihan muista asioista. Joku tosin saattaa haluta vain rentoutua hetken, ja kyllä sen aistii, jos hän on mieluummin hiljaa, Jaakola sanoo.

Janne, 33, myöntää päässeensä unelmatyöhön, sillä hän on aina liikkunut jääkiekkopiireissä. Tie alkoi Heinolan Kiekon junnujoukkueista, joissa hän pelasi 16-vuotiaaksi asti, kunnes siirtyi Lahden Pelicansin kautta Kouvolan Koo-Koo:n A-nuoriin.

Pirkanmaalaistuneen päijäthämäläisen mielessä kävi viime kevään loppuotteluissa monenlaisia ajatuksia, kun Tappara kohtasi Pelicansin. Siinä vaiheessa hän jo tiesi aloittavansa kultajuhlien jälkeen mestarijoukkueen työntekijänä.

- Olen äärettömän onnellinen päästyäni tähän työhön – pikkupoikamaista intoa täynnä! Janne vakuuttaa.

USA ja Puolakin tulivat tutuiksi

Kausi 2010–11 tarjosi erilaisen kokemuksen vaihto-oppilaana Yhdysvalloissa. Janne hyökkäsi New Hampshire Monarchsissa, hieman yli tunnin ajomatkan päässä Bostonista.

- Se oli sellaista opiskelijakiekkoilua, eikä minulla ollutkaan tarkoitusta jatkaa Pohjois-Amerikassa, koska seuraavaksi kaudeksi oli jo pelipaikka tiedossa Puolasta.

Kesällä 2011 Jannelta katkesi vasemman käden värttinäluu työtapaturmassa varastolla.

- Käsi jäi trukin ja seinän väliin. Käsi oli kahdeksan viikkoa kipsissä, ja rautalevyhän siihen jouduttiin laittamaan, mutta pahemminkin olisi voinut käydä.

Janne suuntasi Etelä-Puolan hiilikaivoskaupunkiin Katowiceen tarkoituksenaan pelata GKS Katowicessa sikäläisellä kakkostasolla.

Käteen tuli Puolassa uusi isku, ja tiedossa olisi ollut uusi parin kuukauden tauko. Janne totesi ennen joulua "tämä oli tässä" ja palasi Suomeen pelaamaan Pirkkalan Pingviineissä Suomi-Sarjaan.

- Katowice on tosi upea kaupunki, jossa on hieno jäähalli, mutta päävalmentaja lähti ennen minua, ja valmennuskieli vaihtui puolaksi.

Joukkue nousi sinä kautena pääsarjaan ja on siellä pysynyt, eikä Janne kadu visiittiään.

- Tulipahan nähtyä erilaista kulttuuria ja todettua, että jääkiekkoilu yhdistävä tekijä ja sen parissa toimivien ihmisten yhteinen kieli, Janne pohtii.

- Suomeen palattuani vähän kuin lopetin jääkiekkoilun ja ehkä hieman katkeroiduinkin lajille, mutta pari kaveria sai houkuteltua mukaan, ja kivaa on ollut. Vamma meni jonkin verran pään sisään; en enään ensimmäisenä mennyt päätykiekkoihin...

Liikunnanohjaajankin paperit taskussa

Kädet ovat hierojan tärkeimmät työvälineet, eikä ajatus ranteesta raudoitetusta käsivarresta äkkikuulemalta vaikuta oikein sopivan yhtälöön.

- Moni sanoikin, ettei minusta tulisi hierojaa, mutta päätin näyttää, että kyllä tulee, Janne naurahtaa.

Hän opiskeli urheiluhierojaksi 2013–14 Tampereella Carl Wilhelm Akatemiassa. Hyvää tukea antoi Vierumäen urheiluopistossa 2006–09 suoritettu liikunnanohjaajan tutkinto, joten hierojaksi valmistuttuaan Jannella oli hyvin monipuolinen käsitys ihmiskehon toiminnasta.

- Hyvä ystäväni oli valmistunut hierojaksi toisesta tamperelaisesta koulusta, ja hän innosti minutkin opiskelemaan.

Janne pelasi toissa kauteen kakkosta Pingviineissä, Ikurin Vireessä, Kangasalan Kisa-Eaglesissa. Vielä viime kaudella hänelle kirjattiin 11 ottelua kolmosdivarin Kangasalan Voitossa, mutta hän työskenteli jo paljon hierojana Tapparassa.

- Olin jo aiemmin tavannut **Konsta Karjalaisen** ja **Aki Näykin** Jääkiekkoliiton kesäleireillä 2004–2005 aikana, ja Aki valmensikin minua HeKi:n C-junioreissa. Silloin itselläni oli kova tavoite päästä tekemään jääkiekkoilusta ammatti ja pelata Liigassa jokin päivä.

- Oli sattumaa, että nyt ollaan kaikki samassa joukkueessa. Viime kaudella ekana työpäivänä totesinkin Akille, että nyt sitten pääsin Liigaan. Uskon, että Aki laittoi omaan päiväkirjaan merkinnän, että on Heinolasta valmentanut yhden kaverin Liigaan.

Osansa asiaan on myös **Tommi Pärmäkoskella**, jonka Janne tapasi lentopallomaajoukkueen leirillä keväällä 2022. Pärmäkoskelta hän sai myöhemmin tiedon Tapparassa avautuneesta paikasta.

Hierojaksi valmistuttuaan Janne aloitti yrittäjänä ja perusti vuonna 2016 Päivi-vaimonsa kanssa Hierontamankeli-yrityksen Jankaan, Itä-Tampereelle. Nyt yritys on toiminut kaksi vuotta uusissa tiloissa, joissa työskentelee toiminimillään peräti parikymmentä hierojaa.

Työpäivä muotoutuu tilanteen mukaan

Hierontatyön perusteet ovat samat niin "tavan tallaajilla" kuin huippu-urheilijoillakin, mutta ammattijoukkueen päätoimisen hierojan työpäivää ei voi lukea aamulla varauslistasta.

- Koko ajan mennään päivän tuntemusten mukaan, enkä aamulla tiedä, keitä hierotaan. Joskus tosin täytyy päivän päätteeksi luvata, että ottaa jonkun pelaajan seuraavana päivänä ensimmäiseksi pöydälle, Janne kuvailee arkeaan.

Varsinkin loppukesän ensimmäisten jääharjoitusten jälkeen hierojaa työllistävät pelaajien kiristävät reisi- ja pakaralihakset. Peliruuhkien keskellä tehdään paljon palauttavaa yleiskäsittelyä, mutta myös erilaisista vammoista toipumista nopeuttavia täsmähierontoja.

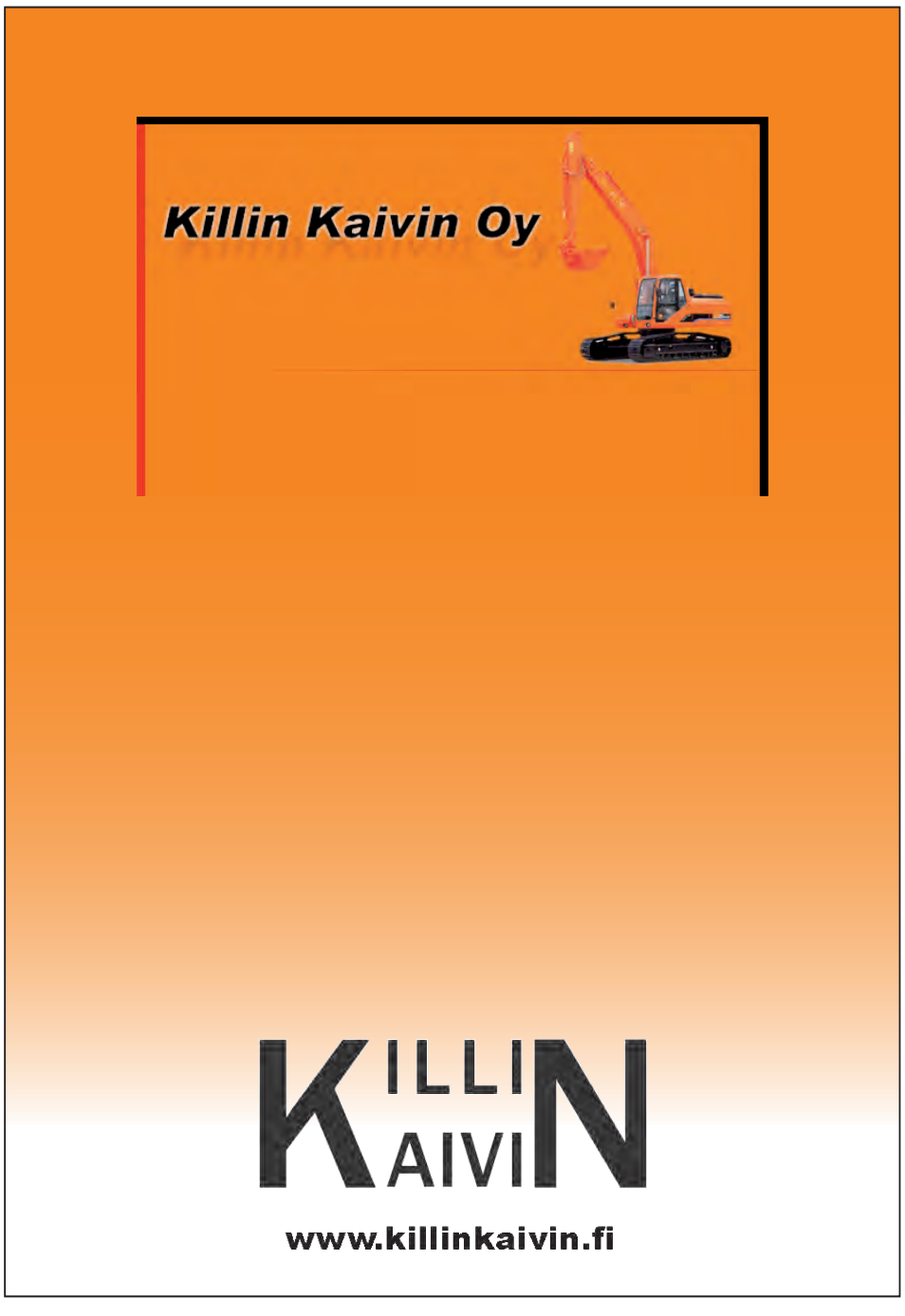
- Olen päässyt fysioterapeutti **Toni Uotilan** aisapariksi, ja siinä oppii joka päivä jotain uutta.

- Olen nähnyt ja kuullut kaikenlaista kymmenen viime vuoden aikana, mutta tämä on taas ihan uusi juttu. Janne sanoo.

Tekemisen puutetta hänen ei tarvitse kärsiä kotonaankaan, sillä perheeseen kuuluu vajaan kahden vuoden ikäinen poika, jolle odotetaan syntyvän pikkusisko joulukuun lopulla. ●

Maalivahti Christian Heljanko on päässyt Janne Jaakolan hierottavaksi ja samalla vaihtamaan kuulumisia tämän kanssa.

Sanser
BUSINESS GIFTS

Joulun parhaat asiakas- ja yhteistyökumppanilahjat

Me Sanserilla pidämme huolta, että saat käsiisi täydellisen lahjan tai tuotteen, joka sopii brändillesi kuin hansikas - aina nopeasti ja laadukkaasti tehtynä.

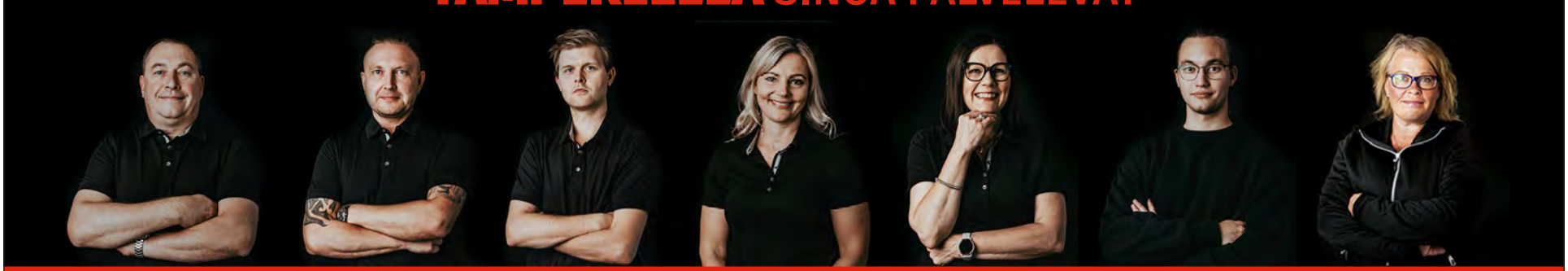
Löydät valtavasta valikoimastamme kaikki mitä tarvitset yrityksesi tai seurasi brändin tukemiseen: liikelahjat asiakkaille, vaatteet henkilökunnalle, jakotavarat tapahtumiin, fanituotteet ja asut seuralle. Ja kaikki tietysti omilla logoillasi merkattuna!

Jos joululahjojen keksiminen aiheuttaa liikaa päänvaivaa, Sanserista saat nyt myös yrityksellesi räätöidyn lahjakorttipalvelun, jossa lahjan saaja saa valita mieluisensa lahjan!

Tule tutustumaan palveluihimme Suomen suurimpaan brändituotenäyttelyyn Tampereen Kolmenkulmaan osoitteessa Juhansuonkatu 6!

TAMPEREELLA SINUA PALVELEVAT

SAMI NIEMINEN
0400 732 331

MARKO HELEVIRTA
050 912 5300

JONI ARPONEN
044 236 2308

TIINA NIEMI
044 4915 337

TARJA RYTTYLÄINEN
044 757 0630

NICO NIEMINEN
050 567 6654

SALLA RISTIMÄKI
044 757 0066

SANSER TAMPERE MYYNTINÄYTTELY
Juhansuonkatu 6
37150 Nokia

SANSER PORI
Rautatienpuistokatu 2
28130 Pori

SANSER HELSINKI
Mikkolantie 1 A
00640 Helsinki

SANSER TURKU
Vaunukatu 11
20100 Turku

SANSER OULU
Moreenitie 15 L 1
90630 Oulu

VARASTO, NOUDOT & PAINO
Kolmihaarankatu 2 D
33330 Tampere

www.sanser.fi • sanser@sanser.fi • etunimi.sukunimi@sanser.fi

JANNE LAHTI TUNTEE KIEKKOMAAILMAN MONELTA KANTILTA

UUSI JOUKKUEENJOHTAJA ON TIEDOTTANUT LEIJONISSA JA AUTTANUT PELAAJIA AGENTTINA

Teksti ja kuvat: Antti-Pekka Lehtonen

- Nyt saan joukkueenjohtajana avoimesti tunnustaa väriä, Tapparaa koko ikänsä kannattanut Janne Lahti iloitsee.

Tapparan joukkueenjohtajana ensimmäistä kauttaan työskentelevä **Janne Lahti**, 43, opiskeli Tampereen yliopistossa filosofian maisteriksi pääaineenaan historia, mutta on tehnyt käytännössä koko työuransa jääkiekkoilun parissa.

Yksi joukkueenjohtajan tehtävistä on median toiveiden täyttäminen, esimerkiksi pelaaja- ja valmentajahaastatteluiden järjesteleminen, ja siitä Lahdella on vankka kokemus. Hän toimi A-maajoukkueen mediamanagerina 2008–2014 ja sai kokea aitiopaikalta esimerkiksi kevään 2011 maailmanmestaruuden Bratislavassa.

- Mediamaailmaan ajauduin opiskeluaikanani, kun autoin toimittaja **Matti Wacklinia** Tapparan 50-vuotisjuhlakirjan teossa. Jääkiekkoliitosta rupesi sitten **Kalervo Kummola** kyselemään, koska olen valmis, ja vuonna 2008 aloitin siellä tiedottajana.

Leijonien mukana reissaaminen oli tietysti erittäin mielenkiintoista, mutta kahden päätoimisena liitossa työskentelemänsä vuoden jälkeen Janne halusi takaisin syntymäkaupunkiinsa Tampereelle.

- Sain täältä töitä mainostoimistosta ja tein loput neljä vuotta liitolle toiminimellä. Minun piti lopettaa jo viidennen vuoden jälkeen, mutta **Erkka Westerlund** sai houkuteltua minut vielä kuudenneksi.

Mediamaailma koki niiden vuosien ajan melkoisen myllerryksen, ja Jääkiekkoliittokin joutui miettimään viestintästrategiaansa tuo tuostakin.

- Kun aloitin, sosiaalista mediaa ei ollut ollenkaan. Nykyäänhän organisaatiot tuottavat itse valtavasti mediaa, eikä enää palvella vaan ”vierasta” mediaa, vaan myös ”omaa”, Janne vertailee.

Tapparassa joukkueenjohtajan hommia hoiteli pitkään maalivahtivalmentaja, ensin **Petri Tuononen** ja sitten **Aki Näykki**. Kasvaneen työruuhkan purkamisessa Näykkiä auttoi kehitys- ja tapahtumajohtaja **Aki Hautamäki**.

”Tämänkin työn oppii tekemällä”

Joukkueenjohtaja joutuu tekemään hyvin monenlaista muutakin, kuten järjestelemään esimerkiksi vieraspelien ruokailut ja matkat sekä pelaajien asunnot, autot sekä muut arkielämän sujumisen kannalta olennaiset tarpeet.

- Olenkin sanonut, että kysykää ensimmäisen kauden jälkeen, mitä tähän kuuluu, Janne hymähtää.

- Esimerkiksi **Carter Camperin** mukana tuli vaimo ja neljä lasta. Jo pelkästään sellaisen paketin pyöräyttäminen, että he olivat Tampereella, ja että heille löytyi sellainen asunto, jossa oli kaikille sopivat olot, vei tunteja huolella.

- Tuollaiselle perheelle ei voinut perusautoakaan laittaa, vaan se piti yhteistyökumppanilta perhemallin autokin löytää sekä erilaisia istuimia lapsille.

Yhteistyösopimusten raamit sitovat myös käytännön asioiden järjestämistä. Janne myöntää, että välillä hänen onkin tarkistettava, onko tiettyyn asiaan olemassa joku kumppani, jonka kautta se hoituu hyvin ja kustannustehokkaasti.

- Pitää varmistaa, ettei ainakaan kilpailijalta lähdetä hankkimaan. Asioissa on monta näkökulmaa.

- Tähän pätee sama kuin muihinkin töihin; eivät ne voi olla niin kummallisia, ettei niitä tekemällä oppisi ja kysymällä pääsisi eteenpäin.

CHL työllistää joukkueenjohtajaakin paljon, ja siinä Jannella on paljon hyötyä kansainvälisten kiekkopiirien tuntemisesta.

- Saan suurta apua Aki-kaksikolta Näykki ja Hautamäki, jotka ovat pyörittäneet jo muutaman vuoden CHL-rumbaa menestyksellä. Ei se ole yhtä simppeliä kuin Lahteen vieraspeliin lähteminen!

”Työt ensin, sopimukset sitten”

Kesällä 2014 Janne Lahti palasi päätoimiseksi jääkiekkotyöläiseksi perustettuaan pelaaja-agenttifirman. Siinä kului yhdeksän vuotta, joiden loppuajasta muodostui varsin erikoinen ensin koronapandemian takia ja sitten Venäjän hyökättyä Ukrainaan.

- Innostukseni agentiksi lähtemiseen virisi, kun kuuntelin pelaajia, joiden tarinoista kävi ilmi, että agentteja on monenlaisia, niin kuin joka hommassa on omat veijarinsa.

- Halusin kokeilla, että jos tekisin sen ihan omalla tavallani, ja minulla oli vilpitön halu auttaa pelaajia eteenpäin urallaan. Koen siinä onnistuneenikin, mutta pelaajahan siinä sen työn tekee. Koitin sanoakin heille, että työt ensin, ja sitten ruvetaan miettimään, millaisia sopimuksia saadaan ja mistä, Janne painottaa.

- En usko, että kenelläkään on agenttina toimimisestani pahaa sanottavaa. On nykypäivää lajissa kuin lajissa, etteivät urheilijat enää itse hoida sopimusasioitaan. Joskus ovat hoitaneet, ja niistäkin on monenlaisia tarinoita...

Janne sanoo, että KHL menetti hänelle merkityksensä viimeistään siinä vaiheessa, kun Venäjä hyökkäsi Ukrainaan.

- Lähinnä ulkomaalaisilta pelaajilta tuli kyselyitä vielä, että pystynkö auttamaan. Sanoin ihan suoraan, että en pysty ja kerroin ihan suoraan mielipiteeni, ettei kenenkään pitäisi mennä sinne.

Agenttitoimiston osakekanta myytiin kokonaisuudessaan eteenpäin viime keväänä heti Jannen uuden työn varmistuttua.

Kallun naapurista Tapparan junnuihin

Nykyään Lempäälässä vaimonsa ja 8-vuotiaan poikansa sekä 4-vuotiaan tyttärensä kanssa asuva Janne on ollut koko ikänsä Tapparan miehiä. Hänen jääkiekkopolkunsa alkoi Lentävänniemessä, jonka kaukalot sijaitsivat **Kalevi Nummisen** naapurissa.

- Vuonna 1986 menin Tappara Montreal -kaupunginosajoukkueeseen. Juoksin kaukalosta kotiin ylläni ensimmäinen pelipaitani, jonka rinnassa oli iso huopalogo.

Pelaajana Jannen ura vei korkeimmillaan miesten kakkosdivariin. Hän pelasi viimeksi Ylöjärven Uplakersissa vuosina 2011–17.

Lajin tuttuus ja vuosien varrella rakentunut ihmissuhdeverkosto auttavat Jannea, jolle seurajoukkueen arjessa mukana oleminen on uutta. Juuri sitä hän halusikin nähdä.

- Tässä pääsen iloitsemaan onnistumisista, mutta myös kokemaan tunteiden äärilaidat. Viime kevään finaaleissa seurasin poikani reaktioita, kun niissä mentiin tunteiden vuoristorataa.

- Jos joku tamperelainen sanoo, ettei hänellä ole suosikkijoukkuetta, suurempaa valhetta ei ole. Edellisissä hommissani se on pitänyt pystyä laittamaan syrjään, mutta nyt olen onnellinen, kun saan tehdä töitä ensirakkauteni parissa ja tunnustaa eka kerran sitten vuoden 2008 reilusti väriä.

Jos asiat olisivat menneet toisin, millainen työura Jannella mahtaisi tässä vaiheessa olla menossa?

- Varmaankin tekisin historian opettajan hommia, sillä minulla oli hyvät historian opettajat, jotka saivat minut kiinnostumaan. Tutkijaa minusta ei olisi saanut tekemälläkään.

- Elämme sellaisia aikoja, että on hyvä, kun ihmiset voivat jääkiekkoilun parissa unohtaa maailman murheet aina pariksi tunniksi.

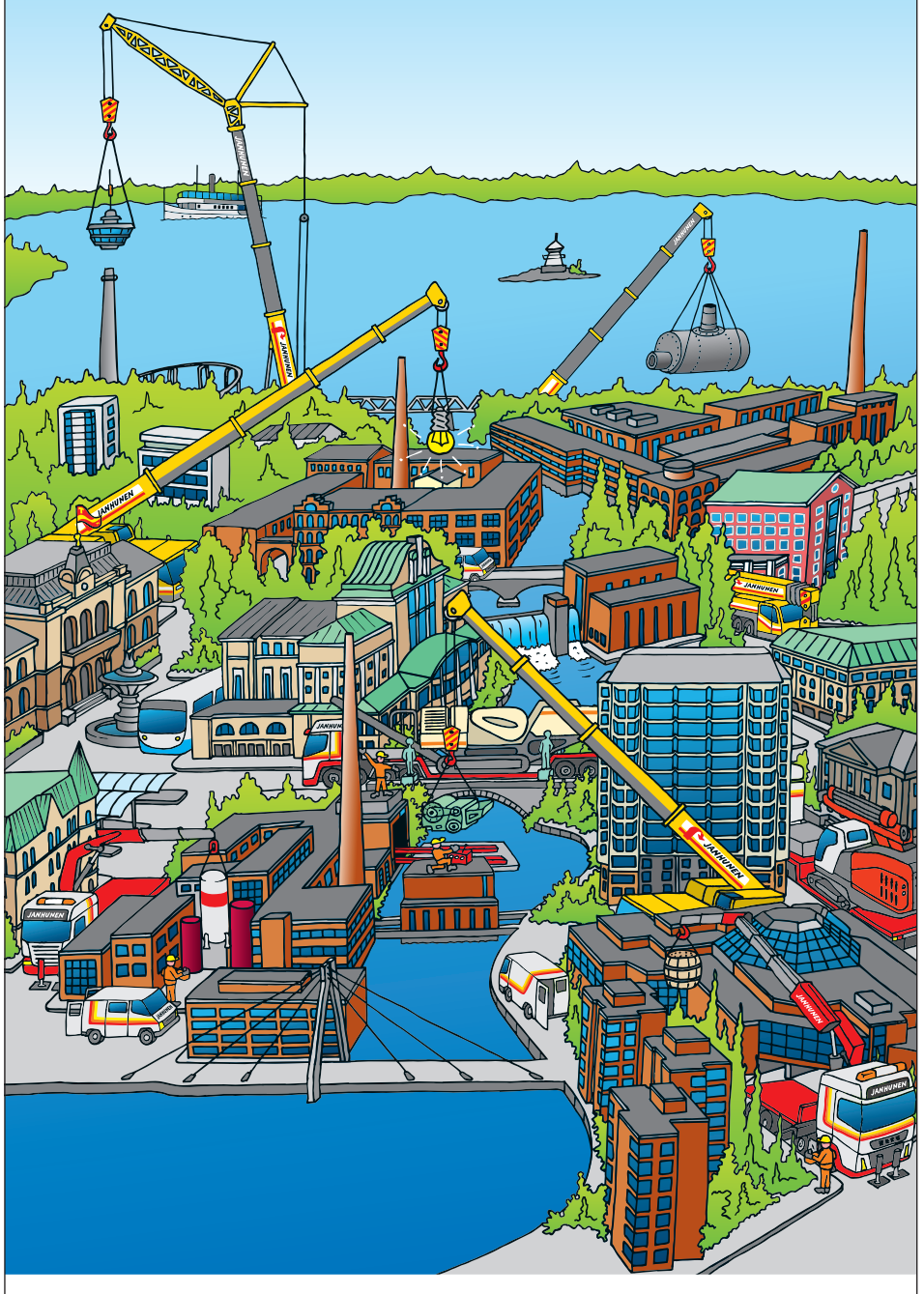
Jalkapalloiluakin Janne seuraa tiiviisti, ja siinäkin hänellä on yksi seura yli muiden: Liverpool, joka oli jo hänen isänsä suosikkiseura. Jannen rakkaus ”Pooliin” syttyi hyvin nuorena:

- **Ian Rush**, **Bruce Grobbelaar** ja kumppanit jäivät mieleen.

Joukkueenjohtaja Janne Lahti on pitkän linjan jääkiekkomies, joka toimi välillä pelaaja-agenttina.

JANHUNEN

MUKANA TAMPEREEN
KAUPUNKIKUVASSA
JO VUODESTA 1944!

BioDrain STB

Biologinen viemärinhoitoaine

Ekologista ja tehokasta jätevedenhoitoa kotiin, mökille, veneeseen, asuntoautoon!

- ✓ BioDrain STB – on ratkaisu haiseville ja hitaasti vetäville viemäreille. Annospusseissa olevat biljoonat bakteerit syövät ja tuhoavat; pahan hajun lähteen, sekä tukkeiksi muodostuneet orgaaniset jätteet.
- ✓ Soveltuu erinomaisesti septitankkien, viemäriputkistojen, lattiakaivojen, keittiöviemäreiden ja wc-viemäreiden huoltoon.
- ✓ Purkki sisältää 12 bakteeripussia (yksi pussi sis. yli 20 biljoonaa entsyymejä tuottavaa bakteeria), käyttösuositus yksi pussi/kk. **Vuoden annos/purkki**.

TPM Palvelut Oy

BIODRAIN

Hoida kotisi putket alle 100€ / vuosi!

Tilaa ja lue lisää osoitteesta: www.tpmoy.fi

-10% koodilla: TAPPARA2023

TPM Palvelut Oy
Haikanvuori 6 C 60, 33960, PIRKKALA
www.tpmoy.fi www.biodrain.fi

Autokaupat kerrasta maaliin!

Katso kattava autovalikoimamme

www.autotalodrive.fi

Vesalantie 16, 33960 Pirkkala

K Supermarket
WESTERI

Kauppa lähellä Sinua

VALTAVA VALIKOIMA MAUKKAITA MAUSTEITA JA TULISIA TUOTTEITA!

MENE OSOITTEESEEN SOOSIKAUPPA.FI
10% ALENNUS KOODILLA: TAPPARA-10

SOOSIKAUPPA

SUOMEN MAUSTEISIN JA TULISIN VERKKOKAUPPA!

"KAPRI" OLI HUIPPUKETJUN TUNTEMATTOMIN LENKKI

PITKÄ JA TEHOKAS URA VEI KARI HEIKKISEN MYÖS KESKI-EUROOPAN KAUKALOIHIN

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuvat: Antti-Pekka Lehtonen ja Tappara

Kari Heikkinen on kehystänyt SM-mitaliensa lisäksi muutaman ikimuistoisen valokuvan uraltaan.

Tapparan kaikkien aikojen maineikkaimpia ketjuja nimettäessä ei voi ohittaa kolmikkoa **Timo Susi – Erkki Lehtonen – Kari Heikkinen.**

Heistä Heikkinen on pysynyt suurelle yleisölle selvästi tuntemattomimpana pelaajana, vaikka voittikin Tapparassa viisi mestaruutta sekä yhden pronssin ja pelasi muutenkin kunnioitettavan uran.

Tärkeimpänä syynä lienee se, että Susi ja Lehtonen saavuttivat menestystä myös maajoukkueessa, jossa Heikkinen pääsi kokeilemaan vain muutaman harjoitusottelun verran.

Liigauran 481 ottelun tehot runkosarjassa 177+174=351 ja 60 pudotuspelissä 21+20=41 kertovat omaa kieltään. On siis paikallaan kerrata, millainen pelaaja 28.3.1962 syntynyt, pelinumerolla 11 oikealla laidalla hyökännyt "Kapri" oli, ja mitä hänelle nykyään kuuluu.

Pelaajaprofiililtaan Heikkinen oli kompakti sekoitus röyhkeää maalinedustarouhijaa ja peliälykästä all-round-hyökkääjää. Ehkä ennen kaikkea häntä voidaan luonnehtia takuuvarmaksi tuloksentekijäksi.

- Kiva oli pelata siinä ketjussa, kun Ekku jarrutteli keskellä, ja Timi piti huolen siitä, ettei vastustaja taatusti tullut ohi hänen laidaltaan. Timi pystyi myös jäämään takamieheksi käyttämään hurjaa laukaustaan, Heikkinen luonnehtii.

- Kun pääsimme ylivoimalle, Ekku varoitti minua hakeutumasta liian aikaisin takatolpalle ja vakuutti, että kiekko kyllä tulee sinne...

Rauno Korven valmentama Tappara oli tunnettu erittäin kurinalaisena joukkueena, mutta ainakin Lehtosen johtama ykkösketju sai Heikkisen mukaan pitkälti itse sopia, miten pelataan.

- Totta kai tilanteen mukaan annettiin ohjeita esimerkiksi pelata varovasti 1–4:ää tai karvata kahdella, kunhan vain emme karvaisi ohi.

- Kyllä silloinkin katseltiin videoita, ja Rane koosti niitä NHL-peleistäkin. **Laksolan Pekka** murahti, että "nuo ovat niitä hienoja kohokohtia, mutta missä virheet ovat..."

Jalkapalloilukin sujui hyvin

Kari Heikkinen on syntyjään Pispalan poikia ja opetteli luistelemaan Tahmelan kentällä. Sitten hänen perheensä muutti Ylöjärven puolelle Vuorentaustaan, jossa onneksi asui myös Karin joukkuekaveri **Jouni Oja**, jonka vanhempien kyydissä Kari usein kulki harjoituksiin ja peleihin.

- E-junnuissa pääsin ykkösjoukkueeseen, joka treenasi Eteläpuistossa. Pelasin myös pitkään jalkapalloa PP-70:ssä, enimmäkseen keskikentällä.

Treenit menivät osittain päällekkäin. Lopullinen lajin valinta tapahtui erikoiselta kuulostavalla tavalla eräänä kesänä:

- Tapparan sen kauden joukkueessa järjestettiin äänestys, pääsenkö mukaan. Kuulemma molareiden ja pakkien äänillä pääsin, Kapri kertoo.

Ura eteni ikäluokka ikäluokalta, ja kausi 1980–81 antoi jo viitteitä tulevasta, kun A-nuorten SM-sarjassa tuli 17 maalia ja 28 syöttöpinnaa. Seuraavana talvena ne kasvoivat peräti 40+22:een, joka säilyi pitkään sen ikäluokan ennätyksenä.

Se herätti SM-liigajoukkueen päävalmentajan Rauno Korvenkin, joka otti Heikkisen loppukaudesta mukaan haistelemaan miesten meininkiä. Tilastoissa Heikkisen nimeä ei näy mestarijoukkueen listalla, mutta joka tapauksessa kultamitali löytyy hänen palkintokaapistaan.

Armeijatalvena HPK:ta nostamassa

Sitten kutsui armeija, jonka Heikkinen kävi Hämeenlinnassa ja siirtyi HPK:hon kaudeksi 1983–84. Hän sai pelata paljon ja tehtaili ykkösdivarista liigaan kivunneessa joukkueessa komeat pinnat 30+18.

- Alokasajan jälkeen siirryin autokomppaniaan Poltinaholle, aivan Rinkelinmäen jäähallin viereen, ja meillä oli aamujäätkin.

- Nuoressa joukkueessamme oli paljon hyviä pelaaja, ja nautin, kun pääsin pelaamaan voittavassa aikuisten joukkueessa. Olisin voinut jatkaa HPK:ssa, mutta palasin sopimuksen mukaan Tapparaan.

Kaprin ensimmäinen liigamaali näki päivänvalon Lappeenrannassa 6.10.1983, kun Tappara kaatoi SaiPan 6–3. Ajassa 25.31 Heikkinen teki 3–2-johtomaalin, johon ei merkitty syöttäjää.

- En muista, mutta varmaan Susi ampui, ja minä pistin riparin sisään. Ei silloin niistä syöttöpinnoja vielä annettu.

Samassa ottelussa Heikkinen merkattiin syöttäjäksi ajassa 47.18 puolustaja Pekka Laksolan tekemään osumaan.

Viime metreillä ulos MM-joukkueesta

Heikkisen toinen liigakulta tuli **Olli Hietasen** valmentamissa kirvesrinnoissa heti 1984, ja ura lähti komeaan nousuun, joka huipentui triplamestaruuteen 1986–88.

Korpi oli peluuttanut Lehtosen ja Suden ketjussa muun muassa **Harri Niukkasta**, kunnes päätti kokeilla Heikkistä. Tämä kiitti ja paukutti kaudella 1985–86 tehot 24+16 jatkaen pleijareissa 4+5:llä.

Pikakomennuksella A-maajoukkueenkin päävalmentajaksi päätynyt Korpi otti Heikkisen MM-leiriryhmään. Pelaamassaan kolmessa ottelussa Kapri teki yhden maalin Neuvostoliiton verkkoon.

- Kun MM-joukkue julkistettiin Pasilassa, kolme pudotettiin: **Jari Lindgren**, **Timo Jutila** ja minä. Moskovaan pääsi **Hannu Oksanen** laitahyökkääjänä, ja sitä kyllä "Linkin" kanssa ihmettelimme, sillä keskellähän "Häpä" aina oli pelannut...

Sen koommin ei Heikkiselle maajoukkuekutsua kuulunut. Keskimmäinen triplakausi oli tutun tehokas, mutta kolmas runkosarjapisteiden valossa vaisumpi 6+12. Korpi antoi Calgaryn olympiakisoissa Lehtosen ja Suden kanssa pelanneen **Reijo Mikkolaisen** jatkaa ykkösessä, kunnes tulivat play offit, ja Heikkinen otti paikkansa.

- On se hieno juttu, että joku keksi play offit! Me aina sanoimme, että nyt ne pelit alkavat, eikä se kai ole muuttunut miksikään, Kapri innostuu.

"Hölmöilimme välierät 1989"

Kolmen perättäisen mestaruuden jälkeen tuli arki vastaan keväällä 1989, kun Tappara menetti välierissä 2–0-johtonsa TPS:ää vastaan. Turkulaiset voittivat loput kolme ottelua ja marssivat finaaliin.

- Hölmöilimme sen itse. Emme laittaneet **Mal Davisille**, **Kari Jaloselle** ja **Jukka Vilanderille** pysäyttäjiä, uransa parhaat liigapisteet 24+29 silä kaudella takonut Heikkinen harmittelee.

Sen kevään pronssiottelussa tuli kuonoon Ilvekseltä 3–10, ja Heikkinen ihmettelee vieläkin, mikseivät himmeimmät mitalit tuntuneet noina vuosina kiinnostavan kaikkia pelaajia.

- Melkein vuosi sentään oli reenattu ja pelattu!

Pronssi tosin ripustettiin Heikkisenkin kaulaan kauden 1989–90 päätteeksi, kun KalPa kukistui viimeisessä ottelussa, mutta kultaisen 80-luvun muuttuminen kärsimysten 90-luvuksi oli aluillaan.

Tapparan vaikeudet kärjistyivät kevääseen 1992, kun sarjapaikka, kuka ties koko seuran olemassaolo, varmistui vasta liigakarsinnassa voitoin 3–1 Kärpistä.

- Ne olivat kovia pelejä. Meidän piti tosissaan miettiä keinoja, joilla saisimme horjutettua Kärppiä, ja kyllähän me niitä sitten käytimmekin, Heikkinen muistelee.

Timo Susi lopetti uransa niihin karsintoihin, Ekku Lehtosen tehtyä niin jo vuotta aiemmin. Heikkinen istutettiin tshekkisentteri **Jiří Kučeran** rinnalle, ja kaksikon kemia toimi. Kučera oli huipputaitava, mutta tshekiksi poikkeuksellisen kurinalainen pelintekijä, jonka kanssa Kapri tuli muutenkin mainiosti toimeen.

- Ei ole viime aikoina pidetty yhteyttä, mutta sen tiedän, että hänestä on tullut kotimaassaan seurapomo. Jiří oli kova tsemppari ja kiva kaveri.

Heikkinen sai pelata myös muun muassa **Vesa Viitakosken**, **Luciano Borsaton** ja **Valeri Krykovin** ketjukavereina.

Hänen pelinsä SM-liigassa päättyivät kauteen 1994–95, joka meni Tapparalta nätisti ilmaisten penkin alle. Karsintaan ei toki jouduttu, mut-

Kari Heikkinen oli tämän näköinen pelimies SM-liigakaudella 1993–94.

Kari Heikkisen varastoista löytyy todellinen harvinaisuus: Patrik Laineen ensimmäinen pelipaita.

ta valmentajaruletti ja rumat tappioputket jättivät ikävän jälkimaun.

Ranskan ja Saksan kaukalot tutuiksi

Kesällä 1995 Heikkinen suuntasi Keski-Eurooppaan, jonka jäillä häneltä vierähti viisi kautta – tai oikeastaan neljä ja puoli, sillä toinen kausi Ranskan kakkosliigan HC Morzine-Avoriaz´ssa jäi pahasti vajaaksi.

Heikkinen oli joukkuekaverinsa valmistuvaa taloa katsomassa, kun hän huomasi kahden vanhemman miehen päiden olevan nosturin sisäpuolella ja pelasti miehet pois, mutta nosturi romahti. Neljä sormea katkesi, mutta yksi saatiin ommeltua vielä takaisin vasempaan käteen.

- Ensimmäinen kauteni Ranskassa sujui oikein hyvin, mutta toisena parantelin sormiani pitkään. Keskellä en pystynyt pelaamaan, mutta laidalla jollakin lailla erikoistuen avulla, vaikka eihän kädessä ollut normaalia puristusvoimaa.

- Ranskassa sain pelata niin paljon kuin jaksoin, ja ykköskenttämme pelasikin varmaan 80 prosenttia ajasta. Kapteenimme, Kiovan Sokolin entinen pakki **Sergei Garbushin** oli lähes koko ajan kentällä.

Ranskasta Heikkinen otti suunnan Saksan kakkosliigaan. Kausi 1997–98 alkoi Eintracht Braunschweigissa, mutta kun siellä iskivät seuraan talousvaikeudet, joukkue vaihtui EV Duisburgiksi. Yhteensä tehopinnoja tuli 54 ottelussa muhkeat 44+55=99!

Sitten Kapri siirtyi entisen DDR:n puolelle ESC Erfurtiin, jossa hän tehoili 49 pelissä pinnat 34+62. Uran päätöskauden 1999–2000 vastaavat lukemat ovat 18 ottelua, 6 maalia ja 12 syöttöä. Mitä tapahtui?

- Vastustajan kaksimetrinen pakki **Jukka Suomalainen** kaatui marraskuussa polveni päälle, josta lähtenyt rusahdus kuului varmaan katsomoon asti.

Polvesta katkesi eturistiside, joka leikattiin kolme viikkoa myöhemmin. Heikkinen siirtyi joukkueen valmennustiimiin loppukaudeksi, eikä suunniteltu kolmas vuosi pelaajavalmentajana toteutunut.

- Siinä liigassa oli paljon ulkomaalaispelaajia–Erfurtissakin kolme suomalaista, kolme tshekkiä ja neljä kanadalaista.

- Viihdyin Erfurtissa paremmin kuin ruuhkaisella Ruhrin alueella. Peleissä oli 1700 katsojaa ja kova meteli. Duisburgissa kävi yleisöä jopa 4500-5000 katsojan verran.

Uran jälkeen kutsui koulun penkki

Tapparassa pelatessaan Kari Heikkinen työskenteli Tampereen kaupungin palveluksessa ulkona. Ulkomailta palattuaan hän opiskeli TAKK:ssa merkonomiksi ja siirtyi toimistotöihin, joita tekee edelleen Tampereen Infra Oy:n palveluksessa.

- SM-liigassa pelaamisen ja työnteon yhteen sovittaminen onnistui hyvin, sillä työskentelimme porukalla. Vain tiistaisin oli kaksi harjoitusta, eikä peleihin tarvinnut yleensä pyytää vapaata kuin pari tuntia.

- Oulun-reissut teimme junalla ja kotona olimme aamuseitsemältä. Siitä piti lähteä töihin, mutta iltajäitä ei sinä päivänä ollut.

- Opiskelu ei ollut ihan helppo juttu, sillä en ollut kuin nähnyt tietokoneita, joita piti opetella käyttämään. Kaksi ja puoli vuotta siinä meni, Kapri kertaa.

Hän on asunut vuodesta 2004 Kangasalla. Kotona on **Sari**-vaimon lisäksi vielä 16-vuotias **Émil**, jonka lisäksi Kaprilla on Jyväskylässä opiskeleva 22-vuotias **Léo** edellisestä avioliitosta edesmenneen **Helenen** kanssa. Ensimmäisestä avioliitostaan Kaprilla on **Miira**- ja **Mervi**-tyttäret.

Émil pelaa maalivahtina Kangasalan Kisa-Eaglesin U18:ssa ja Léo Suomi-sarjaa jyväskyläläisessä Riemussa.

Myös Sari Heikkinen on ollut koko ikänsä Tapparan kannattaja. Välillä hän asui toistakymmentä vuotta Lahdessa ja pelasi pesäpalloa parhaimmillaan toiseksi korkeimmalla sarjatasolla.

- Käymme katsomassa Manse PP:n otteluita. Myös lentopalloilua ja jalkapalloilua seuraamme, Heikkiset kertovat.

Höntsyjäillä pari kertaa viikossa

Hannu Oksanen sai Kaprin mukaansa kehittämään Tapparan entisten liigapelaajien Alumni-toimintaa, joka on nyt hyvinkin virkeää. Kapri käy Superstarsin ja kangasalalaisen Voittovaarien jäillä kerran tai kaksi viikossa.

- Superstarsin vuoro on sunnuntaiaamuisin puoli kahdeksalta, hän nauraa.

- Polvi leikattiin Saksassa vähän liian kireäksi, enkä pysty polviltani tekemään mitään. Juosten en lenkkeile, mutta pyörällä kylläkin, ja kuntosalilla käymme kumpikin.

Kapri on nyt kuta kuinkin peliaikojensa painossaan, vaikka kiloja kertyi välillä. Sitten tehtiin, onneksi ajoissa, vuonna 2020 sepelvaltimon pallolaajennusleikkaus..

- Kymmenkunta kiloa lähti, kun laitoin ruokavalion uusiksi, hän kertoo.

Sydän sykkii yhä vahvasti Tapparalle, mutta läheskään kaikkia kotipelejä Kapri ei katso hallissa.

- Semmoiset 5–6 runkosarjapeliä syys- ja saman verran kevätkaudella plus pleijarit päälle. Loput sitten telkkarista.

Onko 1980- ja 2020-lukujen Tapparassa paljonkin yhteistä?

- Joukkueen ydin on pysynyt kummassakin aika hyvin koossa, ja nyt on **Kristian Kuusela** antanut valtikan nuoremmilleen. Seura on hankkinut pelaajia kesken kausien viisaasti niin, että kaikilla tulleilla on ollut tärkeä tehtävänsä, Kapri miettii.

- Pääsin melkein MM-joukkueeseen 1986, mutta olin viimeisenä siitä pudotetussa kolmikossa, Kari Heikkinen muistelee.

Kari Heikkisen lapsista kuopus Émil asuu vielä kotona ja pelaa jääkiekkoa Kangasalan Kisa-Eaglesissa.

MEGATREX

MAAMME-LAULU PAINEISTAA AMMATTIMIEHENKIN

NÄYTTELIJÄ-LAULAJA JANI KOSKINEN PITÄÄ TAPPARAN TILAISUUKSISSA ESIINTYMISTÄ KUNNIA-ASIANA

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuvat: Kari Jokinen ja Tappara

- Maamme-laulun esittäminen on painetilanne ammattimiehellekin, koska kaikki tietävät, miten se menee, Jani Koskinen miettii.

Luulisi, että Maamme-laulun laulaminen jääkiekko-ottelun alussa on vuosikymmenet ammatikseen viihdettä tehneelle helppo tehtävä. **Jani Koskinen** paljastaa kuitenkin, ettei ole.

- Se on todella paineistettu puolitoistaminuuttinen. Sellaisen siitä tekee tilanteen arvokkuus ja epäonnistumisen pelko, kun kaikki tietävät, miten laulu menee.

- Pitää aloittaa oikeasta äänestä, ja kun niinkin yksinkertaisessa kappaleessa blackout tulee, se tulee. Vapautuneessa tilassa sata sadasta kerrasta menisi oikein.

Jani myöntää pitäneensä pitkään pikkutakkinsa hihassa tai taskussa lunttilappua siltä varalta, ettei hän olisi ihan varma sanoista.

Hyvinhän Koskinen on stressitestistään kerta toisensa jälkeen selvinnyt niin kotoisissa liigapeleissä loppuotteluja myöten kuin ulkomaillakin. Viime kevään finaalisarjan hän sai kunnian aloittaa, kuten usein aiemminkin.

- Aloitan ne mielelläni, sillä se on iso kunnia. Kun sitä on todella monta kertaa tehnyt, ja menee hallille hyvissä ajoin, jännityksen pystyy kyllä sulkemaan pois.

- Kun on laulanut samassa paikassa monta kertaa, ja tietyt asiat toistuvat, se helpottaa paljon. Se on myös äärimmäisen nautinnollinen hetki, eikä ole itsestään selvää, että sitä pääsisi kaikki tekemään, hän luonnehtii.

CHL-finaali Luulajassa kohokohtana

Kun Tappara pelasi viime talvena CHL-finaalissa Ruotsin Luulajassa, Koskinen lauloi tulevan voittajajoukkueen kotimaan kansallishymnin. Hän pitää sitä ”Tappara-uransa” kohokohtana, vaikka myös mestaruusjuhlat ovat olleet hienoja.

- Ei se ilman kommelluksia mennyt. Lento oli myöhässä, emmekä ehtineet tehdä sound checkiä, koska halliin päästettiin jo yleisöä.

- Show´ta pyörittäneet sveitsiläiset äänimiehet olivat tehneet minulle viiveen valmiiksi, ja kun Maamme oli vedetty, he tulivat kovasti kiittelemään, että kerrankin ei ole pelkästään omasta ja äitinsä mielestä hyvä laulaja, Jani virnuilee.

Hän muistaa, miten Luulajan hallissa vallitsi aito Suomen ja Ruotsin välinen, normaalia isompi lataus.

- Tapparan porukka oli ahdettu pieneen nurkkalohkoon, ja koko muu halli oli vastustajaa. Kun tapparalaiset mylvivät koko Maamme-laulun mukana, se oli tolkuttoman hienoa, ja tuloshan kruunasi kaiken!

- Täytyy tunnustaa, etten täysin pystynyt katsomaan ihan ottelun loppua. Teputtelin VIP-ravintolassa seisoviltani jotenkin menemään, Jani kiteyttää monen muunkin fiilikset.

Kotoiset mestaruusjuhlat ovat olleet Janin keikkapaikkoja viime vuosina kiitettävän tiheään. Joskus hän on saapunut niihin pikahälytyksellä.

- Toissa keväänä katsoin viimeistä finaalia perheemme Espanjan-kämpällä Torremolinosissa. Heti kun olin täysin varma, että peli oli päättynyt, varasin lentoliput ja kaksi tuntia myöhemmin olin jo Malagan kentällä. Juhlathan pidettiin heti seuraavana päivänä.

- Ei kovin monen seuran mestaruusjuhlia näin useasti vietetä. On suuri kunnia olla tässä organisaatiossa mukana – missä osassa tahansa!

Tapparan kuuluttajana jo 1990-luvulla

Jani Koskisen ääni on tapparalaisille tuttu jo 1990-luvun puolivälin jälkeisiltä vuosilta, jolloin hän kuulutti Tapparan kotipelejä. Pesti jäi tosin lyhyeksi aikapulan takia.

- Jo heti ekan kauden aikana minulta rupesi jäämään niin paljon pelejä väliin teatterin takia, että se oli mahdotonta. **Marko Sjöberg** tuli paikkaamaan niitä.

- Haastattelin myös ennen ottelua klubitiloissa päävalmentajan. Ottelutapahtumaa alettiin silloin kehittää, mutta jos mennään tähän päivään, on siinä kyllä paljon tapahtunut! Jani nauraa.

Tapparan markkinointipäällikkönä häärännyt **Jussi Koskimaa** huomasi Janin monipuoliset kyvyt ja keksi kaikenlaista. Hän oli bändeineen useasti esiintymässä muun muassa Voitelukeskus-cup-junioriturnauksessa Hakametsän käytävälle pykätyllä lavalla.

- Hulppein idea oli sellainen, että ennen jotain ottelua tai turnausta lauloin Maamme-laulua Hakametsän jäällä auvoautossa, jota ajoi **Niemisen Ville**.

- Se oli tosi holja tilanne, koska minulla oli vielä säestäjä vaihtoaitioiden välissä soittamassa, ja viive teki siitä aika kakofonisen. Onneksi 90-luvun lopulla ei vielä ollut kännykkäkameroita...

Oma pelaajaura loppui B-junnuihin

Tapparalaisuus tarttui Janiin jo kotona, ja hänen pelaajauransa alkoi Kaukajärven kaupunginosajoukkueesta. Hyökkääjänä ura kantoi aina B-nuoriin asti, muttei enää siitä eteenpäin.

- Siinä vaiheessa piti valita joko teatteri tai jääkiekkoilu, ja teatteri oli siinä kohtaa isompi rakkaus. Pelaajauralla olisi voinut siihen aikaan ja silloisella säännöstöllä tällaiselle 173-senttiselle olla Tapparan kautta aika vaikeaa nousta, Jani tunnustaa.

- Silloin taisi olla strategiassakin, että joka ikäluokasta 1–3 nousisi liigajoukkueeseen. Olen kyllä aina tykännyt treenaamisesta, ja peliälyni olisi varmaan riittänyt siihen, mutta eihän se silloin ollut oikeasti ammatti samalla lailla kuin nykyään.

Kun teatteri vei Janin muun muassa Raumalle ja Hämeenlinnaan, hänen tuli seurattua Tapparaa vähän vähemmän.

- Tultuani takaisin Tampereelle poikani innostui jääkiekkoilusta ja halusi päästä pelaamaan. Sitten tuli taas oltua enemmän kentän laidalla, ja muutenkin alkoi tulla kaikennäköisiä ehdotuksia yhteistyöstä.

- Teimme Tapparassa mainosyhteistyötä ravintola Mallashovin ja kahvila Liekun kanssa. Fan Clubin **Jukka Lauttalampi** halusi minut heidän tapahtumiinsa esiintymään. Ehdin taas enemmän peleihinkin, ja Kirvesklubilla tuli notkuttua.

Maamme-laulun esittäjäksi Janin houkutteli toinen kova supliikkimies, asiakastilaisuuksia juontanut **Tatu Rouvali**.

- Olen aina ollut vähän huono kieltäytyjä, ja sanoin, että totta kai!

”Esiintyminen on minulle sisäsyntyistä”

Menneenä kesänä Valkeakosken kesäteatterin **Irwin**-näytelmässä esiintynyt Jani muistelee olleensa jopa ujo lapsi, joka kuitenkin vapautui esiintymistilanteessa.

- Esiintyminen on ollut minulle sisäsyntyistä ihan pienestä pitäen, ja minun on vaikea kuvitella, että olisin tehnyt jotain muuta. Se on ollut niin vahvasti osa identiteettiäni.

Jani vastasi koulussa kysymykseen tulevaisuuden ammatista, että hänestä tulisi näyttelijä ja yrittäjä. Niin tapahtui.

- Harjoittelimme ensimmäisestä luokasta lähtien näytelmiä, ja heti alusta lähtien minusta tuntui, että ”tämä on se juttu”. Polku tähän ollut kauhean selvä.

- Sama on ollut musiikin kanssa; kotona oli alakerrassa urku, jolla aloin heti säveltää. En osannut laittaa paperille nuotteja, mutta suurin piirtein tiesin ne. Minulla oli jokin sisäinen tarve siihen.

Aurinkosirkus-bändin kanssa Jani osallistui **Syksyn Sävel** -kilpailuun 1994 ja oli seuraavana vuonna siinä mukana sooloartistina. Edelleen hän sekä säveltää että sanoittaa uutta musiikkia, jota todennäköisesti saadaan kuulla lähitulevaisuudessa.

- Täytyy katsoa julkaisun ajankohtaa, sillä uusia lauluja pitää pystyä markkinoimaankin, eikä kauhean paljon voi laittaa someenkaan päällekkäin. Valkeakosken teatterista oli paljon postauksia, ja **Rauman Paula**-jutusta tulee taas paljon, Jani miettii.

Länsirannikon teatterit tulleet tutuiksi

Länsirannikko on tullut Janille tutuksi vuosikymmenten varrella, sillä niihin mahtuu sekä päätoimista että projektiluontoista teatteria Raumalla ja Porissa. Rauman teatterista hän sai ensimmäisen kiinnityksensä vuosiksi 1999–2002.

- Tykkäsin tehdä siellä töitä tosi paljon, koska siellä oli hyvä porukka. Sitten meni melkein parikymmentä vuotta, ennen kuin menin taas sinne, koska olin vierailijana Tampereen teattereissa ja kiinnityksellä Hämeenlinnan kaupunginteatterissa kymmenen vuotta.

- Hämeenlinnassakin oli hyvä porukka, ja sitten sinne saatiin uusi teatteri. Ajelin aamulla sinne ja illalla takaisin, ja välillä tuli päivälläkin käytyä. Se oli oikein mukavaa aikaa.

- Itseänikin yllätti, kun huomasin eläkelaskuria katsoessani, että olen saanut vuodesta 2019 saakka koko ajan palkkaa Rauman teatterista.

Koulutusta sen kummemmin teatteriin kuin musiikkiinkaan Jani ei ole hankkinut, vaan on opetellut ammattinsa käytännössä.

- Olin 11-vuotiaana eka kerran Tampereen Teatterissa ”Tukkijoella” Pikku-Kustaana. Menin armeijaan 17-vuotiaana ajatuksenani pyrkiä Teatterikouluun sen jälkeen. Vekarajärvellä olin varusmiesorkesterin solisti, ja musa alkoikin viedä.

Armeijan jälkeen Jani teki keikkoja trubaduurina ja orkestereiden kanssa. Teatteriin hän sanoo ajautuneensa pienen sattuman kautta.

- Kiersimme pitkin Suomea Hengen Miehet -ryhmällä, ja sitten tulikin Tampereella nuorisomusikaali **Virgo**, joka oli lähtölaukaus. Kun minulle tarjottiin näyttelijän vakanssia, ajattelin, etten enää lähde opiskelemaan.

Valomies viestitti Tapparan maaleista

Mitenkäs tapparalaisuus ja Rauman, Porin sekä Hämeenlinnan kaltaiset jääkiekkokaupungit ovat olleet yhdistettävissä?

- Hyvinhän se on aina otettu; olen ollut esimerkiksi Hämeenlinnassa laulamassa Maamme-laulua ja yhteistyötäkin siellä tehtiin aikanaan. Onhan siinä aina pientä naljailua, ja puolin sekä toisin pääsee aina rokottamaan.

Rauman teatterissa Janilla on hengenheimolainen **Hantta** valomiehenä, joka on rakentanut katsojille näkymättömän systeemin viestiä Janille, miten näytöksen kanssa päällekkäin osuneessa Tapparan pelissä tilanne kehittyy:

- Minulla oli sellaisia rooleja, etten päässyt pois näyttämöltä koko näytelmän aikana. Hantalla oli valokopin takana läpsytin Tapparan logolla, johon hän oli laittanut valon. Meillä oli tietty signaalijärjestelmä, josta näin, kun Tappara oli tehnyt maalin.

- Kun niin ottelu kuin näytelmä alkoi olla loppupuolellaan, Hantta välkytteli valoa, jos Tappara oli voittanut. Jos sitä ei näkynyt, tiesin, että jahah; tuli pataan tällä kertaa, Jani naureskelee.

Hän sanoo esityksen vievän ammattimiehen niin mennessään, ettei tärkeänkään pelin päällekkäisyys sitä haittaa.

- Eihän näyttelijä missään tyhjiössä ole, vaan hän reagoi koko ajan yleisöön, vastanäyttelijään, valoihin ja ääniin. Sehän on meidän isoin työmme: reagoida.

Jani Koskinen kuuluu myös Tapparan mestaruusjuhlien vakioesiintyjiin, kuten tässä viime keväänä Hakametsässä.

- Pystyn kyllä näkemään Tappara-valon, vaikka minulla on kohtaus meneillään. Eihän Hanttakaan laittanut valoa, jos minulla oli hyvin intensiivinen kohta.

Monella näyttelijällä on jokin nettiväline auki pukuhuoneessa, jossa kohtausten välissä pääsee ajan tasalle peleistä. Huimempaankin Jani on törmännyt musiikkimaailmassa:

- Pikkujoulukaudella viime vuonna kitaristilla vieressäni oli puhelin auki, ja hän katseli jotain jalkapallopeliä samalla, kun rapsutteli menemään.

- Itse koen lavalla, että minun pitää hoitaa homma ja viihdyttää niitä ihmisiä. Täytyy jäädä kotiin, jos ei halua sitä tehdä.

Jani kertoo katsovansa usein Tapparan pelit kaikessa rauhassa kotonaan esityksen jälkeen.

- Ei siinä kauaa mene, kun erätauot kelaa pois. Siinä lähtee mielestä pois oma esityskin.

Viisikymppiseksi joulun kynnyksellä

Pari päivää ennen ensi joulua Jani pääsee aikamiehen ikään, kun 50 vuotta täyttyy. Isoja juhlia ei ole suunnitteilla, mutta jotain kuitenkin.

- Täytyy katsoa, tehdäänkö juhlanäytöstä, mutta se menee ensi vuoden puolelle, sillä kalenterit ovat niin tiukat tällä hetkellä: vuoden 2024 loppuun asti jo tehdyt, Jani pohti haastattelua loppukesästä tehtäessä.

Raumalla Jania työllistää tämän syys- ja kevätkevätkauden **Paula Koivuniemen** elämästä kertoa Paula-musikaali, jonka kanssa osittain päällekkäin meni esiintyminen Valkeakosken kesäteatterissa.

Maanantaisin hän pitää Tampere-päivän, jolloin hän tekee muun muassa äänimainoksia. Ohjelmaan mahtuu myös esimerkiksi tv-sarjojen kuvauksia, mutta laulukeikat Jani on ajanpuutteen takia jättänyt nyt pois.

- Ei auta valittaa, koska koronan jälkeen kaikilla tilanne ei todellakaan palautunut hyväksi. Minulla kävi hirveä munkki, koska koronan aikana sain apurahoja podcastien tekemiseen ja työskentelin myös Sun-radiolla.

Vaimonsa kanssa Kangasalan Liutussa asuvalla Janilla oli selvä korona-ajan päivärytmi; hän tuli aamulla työhuoneelleen Pyynikille äänittämään sekä tekemään muita töitä ja lähti vähän ennen neljää pois.

- Oli siinä hyvätkin puolensa, mutta ei minusta kahdeksasta neljään -ihmistä tulisi. Ideoin paljon automatkoilla asioita, ja nykypuhelimet ovat loistavia siitä, että niillä pystyy äänittämään puhetta autossakin.

- Minulla oli kuvauksiakin, koska niitäkin pystyttiin tekemään, ja seuraavana kesänä, meillä oli jo ihan täysi tekeminen päällä Rauman kesäteatterilla, vaikka suurin osa teattereista ei pystynyt tekemään mitään.

- Olihan meillä myös musiikkiesityksiä. Ne pyörivät, vaikka niitä tehtiin pienemmille saleille, Jani muistelee korona-aikaa.

Jaksaminen lähtee tasapainosta

Aiheellinen kysymys kuuluu: ”Mikä on jaksamisesi salaisuus?”

- Pyrin tasapainoon työn, levon ja ravinnon suhteen. Liikunnallakin on iso merkitys siihen, vaikkei se tule heti mieleen, kun katsoo ulkomuotoani, Jani vastaa.

- Joskus pitää vaan hyväksyä se, etten ehdi esimerkiksi uimaan, koska tarvitsen palautumiseen aikaa. Paljon merkitsee oma asenne, miten raskaana sen kokee, mutta pyrin lähtemään jokaiseen päivään onnellisena ja tiedostamaan sen, kuinka onnellisessa asemassa olen, kun saan tehdä näitä juttuja.

Mikäs Janista tulee isona?

- Olen sanonut, etten lopeta näyttelemistä, laulamista ja musiikin tekemistä niin kauan kuin terveys antaa myöten. Freelancerina pääsen valitsemaan, mitä teen, ja minulle tarjotaan tosi mielenkiintoisia juttuja. ●

AGRITOUKOLALLA ON JUURET 1600-LUVULTA SAAKKA

Teksti ja kuva: Antti-Pekka Lehtonen

- Luotan, että Tapparan menestys jatkuu huikea viime kauden jälkeenkin, AgriToukola Oy:n toimitusjohtaja Juha-Pekka Toukola sanoo.

Pitkät perinteet mutta ennakkoluuloton toimintojen kehittäminen on yhteistä Tapparalle ja sen yhteistyöyrityksille **AgriToukola Oy**:lle sekä **AgriToukola Machinery Oy:lle**.

- Asioita ei voi tehdä samalla tavalla kuin 20 vuotta sitten. Mikään ala ei kehity, jos toimitaan niin, toimitusjohtaja **Juha-Pekka Toukola** sanoo.

Sahalahtelaisella Toukolan tilalla on pitkä historia, sillä aitarakennuksen viirissä lukee vuosi 1662, ja Juha-Pekka on peräti 12. sukupolven isäntä.

- Koko ajan olemme ottaneet leivän omasta pellosta. Lypsykarjaa pidettiin vuoteen 1977 asti, ja sen jälkeen kasvatimme kolme vuotta emakkosikoja.

Vuonna 1984 Toukolassa palattiin eläintuotantoon, broilerien kasvattamiseen Saarioinen Oy:lle. Kun Saarioinen luopui teurastamoistaan 2014, Toukola teki sopimuksen Atria Oy:n kanssa.

Tätä nykyä Toukoloilla on noin 150 000 broileria neljässä eri kanalassa, joista kaksi päätilalla.

- Broilerin menekki kasvaa koko ajan. Sen liha on vähärasvaista, ja tuottamisen hiilijalanjälki on merkittävästi pienempi kuin naudalla.

Myös broilerituotanto on suhdanneherkkää. Taannoin viljan hinta nousi rajusti Venäjän hyökättyä Ukrainaan, eikä polttoaineen ja sähkön kallistuminen ole helpottanut tilannetta.

- Kaikessa bisneksessä on riskinsä, niin myös tässä, mutta Atria on iso ja vahva lihatalo.

Toukola viljelee 930:tä peltohehtaaria, joista suurinta osaa vuokralaisena. Viljelyala on kasvanut voimakkaasti; kun Juha-Pekka aloitti isäntänä vuonna 2007, sitä oli vajaat 300 hehtaaria.

- Viljelemme mallas- ja rehuohraa, leipävehnää, kuminaa, rapsia, hernettä ja tärkkelysperunaa. Tämän vuoden viljasadosta tuli kohtalainen ja perunasadosta erittäin hyvä.

Vakituista työvoimaa Toukolassa on kahdeksan, ja lisävoimaa käytetään tarpeen mukaan. Viime tilikauden liikevaihto nousi runsaaseen neljään miljoonaan euroon.

- Teemme myös koneurakointia, esimerkiksi talvisin teiden auraamista Kangasalan kaupungille, Destialle ja Pimaralle.

Järeiden maatalouskoneiden kauppias

Tilan rinnalle Juha-Pekka Toukola on perustanut AgriToukola Machinery Oy -maatalouskoneyrityksen, joka maahantuo, myy ja huoltaa järeitä maatalouskoneita ympäri Suomen.

Nykyaikainen maatalous on hyvin pitkälle automatisoitu; esimerkiksi Toukolan kanaloissa ruokintaa ja ilmanvaihtoa ohjataan täysin tietokoneilla.

- Idea konekaupasta alkoi elää vuonna 2004, kun kanalaamme hankittiin ruokkijat Tanskasta, Rupesin kehittelemään omaa malliamme, jonka pohjalta koneyritys aloitti 2010-luvun puolivälissä.

- Maatalous kehittyy, tilakoot kasvavat, ja urakointi yleistyy, jolloin tarvitaan entistä järeämpiä koneita. Haluamme olla kehittyvien tilojen kauppiaita.

Esimerkki kehittyneistä koneista on traktorin etukuormaajaan asennettava kasvustoskanneri, joka analysoi viljan oraiden koostumuksen. Jos lisälannoitukseen on tietokoneen mukaan tarvetta, sitä annetaan traktorin takaosan lannoittimesta.

- Tuomme Tanskasta siipikarjalaitteita ja lannanlevityskalustoa, Saksasta perävaunuja sekä kuormainten lisälaitteita ja Norjasta lumilinkoja.

- Teemme käyttäjälähtöistä konekauppaa; myymme laadukkaikseja kestäviksi tiedettyjä koneita, joita käytämme itsekin,.

Lisäksi Toukola omistaa Sappeesta kolme luksus-huvilaa, joita vuokraavat niin yksityiset asiakkaat kuin firmatkin ja Leviltä yhden huoneiston.

Vakiovieraita Tapparan kotipeleissä

Toukolan edellinen isäntä **Jarmo Toukola** kannatti Ilvestä. mutta Juha-Pekka on pienestä pitäen liputtanut Tapparalle.

- Olen aina käynyt katsomassa Tapparan pelejä ja pitänyt seuran tyylistä. Halusin syventyä siihen tarkemmin, joten lähdimme sponsoriksi. On hienoa kuulua Tappara-perheeseen! Juha-Pekka sanoo.

Hän kertoo saaneensa isänsäkin mukaan kirvesrintojen keväisiin kotiotteluihin.

Myös Juha-Pekan avovaimo **Johanna** on täysin tapparalainen ja pelannutkin itse jääkiekkoa. Aiemmista avioliitoistaan Juha-Pekalla on 13- ja 16-vuotiaat tyttäret ja Johannalla 12-vuotias poika, joka kiekkoilee Kangasalan Kisa-Eaglesissa.

Lisäksi Juha-Pekan 14-vuotias siskonpoika pelaa Tapparan U14:ssä.

- Meillä on kausikortit kaikille, ja Johannan kanssa olemme Kirvesklubin jäseniä.

Viime keväänä pariskunta kävi Amerikassa katsomassa Florida Panthersin ja Winnipeg Jetsin NHL-pelin.

SPORTIA 10 VARUSTAA VALTAVAN MÄÄRÄN KIEKKOILIJOITA

Teksti ja kuva: Antti-Pekka Lehtonen

Tuotteiden laatu, myyjien ammattitaito ja asiakaslähtöinen palveluasenne ovat valtit, joilla Sportia 10 -liike on saavuttanut laajan asiakaskunnan ja joihin se luottaa tulevaisuudessakin.

- Kaikki asiakkaat ovat tasa-arvoisia, olipa kysymys juniorista, harrastajasta tai huippupelaajasta. Pyrimme aina löytämään ratkaisun asiakkaan tarpeisiin, liikkeen omistajakolmikkoon kuuluva **Atte Riihelä** vakuuttaa.

Juniorit muodostavat Sportia 10:lle erittäin ison asiakaskunnan. Liikkeellä on yhteistyösopimus Tapparan, Ilveksen, Kooveen, LeKi:n, HC Nokian ja Nokian Pyryn kanssa, ja muutakin nuorisoa käy paljon asiakkaina.

- Varustamme lähes 5000 junioria, ja tuemme taloudellisesti sekä juniori- että liigakiekkoilua, Riihelän kollega **Olli Koro** kertoo.

Sportia 10:llä on Tappara ry:n ja Warriorin kanssa sopimus: Tapparan joukkueet saavat Warrior-asuista ja -varusteista alennuksen. Yritys on myös näkyvästi esillä liigapelaajien luistimissa 10-tarrallaan.

- Se huomataan; moni junnu kysyy luistinostosten yhteydessä, että saisiko niihin kympitkin, ja totta kai saa! Riihelä naurahtaa.

Myös NHL-pelaajista löytyy liikkeen vakioasiakkaita.

- Teemme tiivistä yhteistyötä joukkueiden huoltajien kanssa. Heidän merkityksensä jää ihan liian vähälle huomiolle, vaikka heiltä vaaditaan koko ajan enemmän varusteiden kehittyessä, Riihelä huomauttaa.

Hiitelän nimi tunnetaan kaikkialla

Sportia 10:n perustivat vuonna 1984 **Seppo** ja **Pirjo Hiitelä**. Liike kasvoi nopeasti ja saavutti mainetta ympäri maan.

- Jos missä tahansa Suomen jäähallissa kysyy kolmelta henkilöltä, onko Hiitelän nimi tuttu, ainakin yhdelle heistä on, Koro arvelee.

Tunnettavuutta lisäsi Seppo Hiitelän valmentajaura, kruununaan vuoden 1985 liigamestaruus Ilveksessä.

Sportia 10:n nimi tulee siitä, että alun perin liike sijaitsi Sammonkatu 10:ssä, josta se muutti Sammonkatu 60:een maaliskuussa 1997.

- Palvelemme kaikkia asiakkaita tasa-arvoisesti ja pyrimme löytämään kunkin tarpeisiin parhaan ratkaisun, Sportia 10:n Atte Riihelä (vas.) ja Olli Koro lupaavat.

- Tämä on oikein hyvä kauppapaikka: kävelymatkan päässä Hakametsän jäähalleista, Koro sanoo.

Koro aloitti liikkeessä myyjänä vuonna 2008, kaksi vuotta myöhemmin kuin **Jarmo Rantanen**. Vuonna 2019 he panivat merkille Seppo Hiitelän luona käyneet pukumiehet. Koro kysyi, keitä nämä olivat.

- Kun Seppo sanoi miettivänsä liikkeen myymistä, sanoin, että myy meille. Seppo innostui, ja sitten me kaksi kiersimme pankkeja lainaa kysymässä.

Kaupat tehtiin, ja kolmikko täydentyi Riihelällä, joka oli työskennellyt seitsemän ja puoli vuotta maailman suurimman kiekkovarustevalmistajan CCM:n riveissä. Viimeiset kolme ja puoli vuotta niistä Riihelä toimi Ruotsista käsin CCM:n Euroopan urheilumarkkinointipäällikkönä.

- Kun avaa jäähallin oven esimerkiksi Tshekissä, tulee heti urheiluvälinekaupan eteen. Olisi mielenkiintoista kokeilla vastaavaa Suomessa, Riihelä vertailee.

Tampereen lisäksi Sportia 10 toimii Jyväskylässä, jonne avattiin myymälä tänä vuonna. Verkkokaupasta voi tilata ostoksia mihin tahansa.

Kaupantekoa kaikille laatu edellä

Varsinkin luistimet ja mailat kehittyvät jatkuvasti, ja kaupan on pysyttävä mukana. Huiput saavat käyttöönsä ”ykköskorin” parasta, mutta myös ”kakkos- ja kolmoskoreissa” kehitys näkyy.

Sportia 10 ei yritä kilpailla hinnalla vaan laadulla. Koro ja Riihelä muistuttavat, ettei harrastajankaan kannata aina tuijottaa hintalappua, vaan ajatella kokonaisuutta:

- Satakiloiselle höntsääjälle 59,99 euron luistin ei ehkä ole paras vaihtoehto. Hän voi miettiä, meneekö niillä yhden talven vai ostaako kalliimmat moneksi talveksi. Luistinten monenlainen muokkaus onnistuu meillä.

Luistimissa tätä päivää ovat pikakiinnitettävät terät, joiden vaihtoon menee parikymmentä sekuntia. Mailoissa on tultu yhä löysempiin varsiin, koska peli on nopeutunut, eikä laukausten virittelyyn jää paljoa aikaa.

- Tapparan junnu saa haluamansa Warrior-mailan testattavaksi treeneissä, jollei hän ole varma sen sopivuudesta, Koro ja Riihelä lupaavat.

Valmistajien kärjessä on tuttu kaksikko: CCM ja Bauer. Kolmosena tulee Warrior, mutta neloseksi on noussut uusi tekijä True ennen Sher-Woodia.

- Truella on yli miljardin myydyn varren kokemus golfista ja lacrossesta. Saa nähdä, miten **Connor Bedard** vaikuttaa Sher-Woodin suosioon, Riihelä pohtii.

Sportia 10 lupaa palvella kaikkia rehellisesti. Joskus se tarkoittaa sitä, ettei yritetäkään myydä uusia luistimia, vaan skannerilla tarkistetaan jalan koko ja tarvittaessa lämpökäsittelyllä muotoillaan nykyisiä.

- Soittakaa ja kysykää, jos jokin asia askarruttaa ja tulkaa tutustumaan valikoimiimme! Joskus varusteiden löytäminen kestää pari tuntiakin, mutta se ei haittaa, Koro rohkaisee.

Usein syksyllä kauppaan tulee kovasti pituutta venähtänyt juniori varustekasseineen, johon ruvetaan laittamaan koko settiä uusiksi.

- Perinteisesti liikkeessämme on ollut kiireisintä heinä- ja elokuussa, mutta nyt kesäkuukin on vilkastunut selvästi, Koro kuvailee.

JOHN SCOTT'S

AUKEAA RATINAAN LÄHIAIKOINA!

TERVETULOA!

John Scott's Ratina • Vuolteenkatu 1, 33100 Tampere
+358 40 195 2248 • ratina@johnscotts.fi

KOE PELIT AITIOPAIKALTA

Aitiohuoneet, Arena View -aitiot sekä -Lounge saunoineen vievät kokemuksesi uudelle tasolle, yhdessä pohjoisen makuelämysten kanssa.

KATSO LISÄÄ:
LAPLANDHOTELS.COM/ARENA

AVOINNA ARKISIN 8–17, PUH. +358 3 383 0100
SALES.TAMPERE@LAPLANDHOTELS.COM

TAPPARAN KOTIPELIPÄIVINÄ BURGER-ANNOS
19 € (norm. 25 €).
Voimassa Liigan runkosarjan ja pudotuspelien ajan ottelulipulla tai kausikortilla.

SAIVO KITCHEN & BAR OF MOMENTS – MAKUJA POHJOISEN TUULISTA

Ihastu keittiömestariemme loihtimiin makuelämyksiin, joissa maistuvat pohjoisen parhaat raaka-aineet. Sykähdyttäviä nautintoja aamupalasta illalliseen sekä erilaisiin tapahtumiin.

KATSO LISÄÄ JA VARAA PÖYTÄ:
KITCHENSAIVO.FI

SAIVOON PÄÄSET HISSILLÄ NOKIA ARENAN AULASTA

TIMANTTIURAKOINTI J. VIRTANEN OY

Timanttiporaukset ja sahaukset meiltä nopeasti.
Gsm 050 590 8602 posti@timanttivirtanen.fi
www.timanttivirtanen.fi

LVi-Heiska

LVi-huollon luotettava kumppani

- Laadukkaat LVI-tarvikkeet
- Kokeneet tekijät vaativiinkin kohteisiin
- Taloyhtiöiden, isännöitsijöiden ja huoltoyhtiöiden kokenut kumppani
- Tiedät mistä maksat, järkiperusteista hinnoittelua
- Otamme vastaan pienet huollot kuin vaativatkin kohteet

lviheiska.fi
040 727 6929

- Videotuotannot • Digimainonta
- Verkkosivut • 3D tuotannot

modify.fi

TAMPEREEN EUROLOHI

TÄLLÄ KUPONGILLA

20%

ALENNUS YHDESTÄ ANNOKSESTA

TERVETULOA!

ALENNUS ON VOIMASSA 31.3.2024 ASTI TAMPEREEN EUROLOHEN KAUPPAHALLIN RAVINTOLASSA. ALENNUSTA EI VOI YHDISTÄÄ MUIHIN TARJOUKSIIN. ALENNUS ON KÄYTETTÄVISSÄ VAIN KERRAN/KUPONKI.

eurolohiofficial Tampereen Eurolohi

TAPPARA-LOGO SYTYTTI YSTÄVYYDEN YLI RAJOJEN

Teksti ja kuva: Antti-Pekka Lehtonen

Jari Virtanen (oik.) vei Odhrán Foxin ja Elizabeth Forsythen katsomaan Belfas Giantsin pelit sekä Tapparaa että Lukkoa vastaan.

Pohjoisirlantilainen **Odhrán Fox** tuskin unohtaa lauantaita 2.9.2023. Silloin hän seurasi Tampereella, kun Belfast Giants kohtasi Tapparan CHL-ottelussa.

- Tämä oli unelmieni täyttymys; päästä Euroopan parhaan seurajoukkueen hienoon kotiareenaan jännittämään, miten suosikkieni kohtaamisessa käy!

- CHL:ään pääseminen oli koko Giants-yhteisölle suuri kunnia, jota Tapparaa vastaan pelaaminen korostaa.

Nokia Arenassa oli muitakin Giants-faneja kuin Fox ja hänen avovaimonsa **Elizabeth Forsythe**, mutta heihin liittyy aivan erikoislaatuinen tarina. Se alkoi puolisentoista vuotta sitten dublinilaisesta pubista.

Tapparan kannattaja **Jari Virtanen** oli käymässä Dublinissa vaimonsa ja poikansa kanssa.

- Poika meni katsomaan autokilpailuja, mutta me rugbypeliin ja sen jälkeen illalla baariin keskustassa.

- Odhrán huomasi hupparissani Tappara-logon, jossa ei edes lukenut seuran nimeä. Hän tökkäsi mahaani ja sanoi ”Tappara”. Olin tosi yllättynyt, koska ajattelin, että eihän siellä edes kukaan pelaa jääkiekkoa.

Irlannin tasavallan puolella ei ehkä pelaakaan, mutta Yhdistyneeseen Kuningaskuntaan kuuluvassa Pohjois-Irlannissa laji on saanut ison aseman. Kävi ilmi, että sieltä logon tunnistaja oli kotoisin.

Virtanen kävi ensin Belfastissa

Juteltuaan tovin Fox ja Virtanen vaihtoivat sähköpostiosoitteita, ja siitä alkoi ystävyys.

- Päätin viime maaliskuussa lähteä Belfastiin katsomaan Giatsin pelit Sheffield Steelersiä sekä Manchester Stormia vastaan, ja tykkäsin kovasti. Se oli erilaista peliä kuin täällä, mutta erittäin viihdyttävää, ja hallissa oli tunnelma, jota ei Suomessa juuri synny, Virtanen kertoo.

Toukokuussa jännitettiin CHL-arvontaa.

- Toivoimme, että edes jokin suomalaisjoukkue pelaisi Belfastissa tai Giants Suomessa ketä tahansa vastaan. Kävi näin hienosti, ja löimme heti suunnitelmat lukkoon.

Vuonna 2000 kahden kanadalaisen liikemiehen perustama Giants on voittanut seitsemän brittien runkosarjatitteliä ja kolme mestaruutta Elite Leaguessa sekä viidesti Challenge Cup -kilpailun. Viime kauden saaliina oli tripla.

- Giants oli sytyttänyt kiekkofaniuteni jo aiemmin. Kun katselin CHL-pelejä 2019–20, kiinnostuin yhä enemmän Tapparasta. Kaudella 2021–22 seurasin sitä Röglelle hävittyyn finaaliin saakka, Odhrán kertoo.

- Tapaamisemme jälkeen olen katsonut kotona kaikki Tapparan pelit, jotka vain olen saanut näkyviin, ja tartuttanut innostukseni Elizabethiin.

Giants yhdistää vahvasti belfastilaisia

Fox arvelee, että pohjoisirlantilaisten kiinnostus kumpuaa perinnelaji hurlingista, jota hänkin on pelannut.

- Se on Kanadasta tuotu maailman vanhin ja nopein joukkuepeli. Joka pitää siitä, pitää jääkiekkoilustakin.

Elizabeth kokeili kelttiläistä jalkapalloilua, kunnes totesi, ettei se ole hänen juttunsa.

- Maakuntamme irlantilainen puoli seuraa enemmän hurlingia ja brittiläinen rugbya sekä tavallista jalkapalloilua. Giants on kaikkia yhdistäviä tekijä, Odhrán kuvailee.

Yhtenäisyyttä Pohjois-Irlanti tarvitseekin pitkän katolilaisten ja protestanttien välisen vihanpidon laannuttua. Giantsin periaate on, ettei toimintaan sotketa jääkiekkoilun ulkopuolisia asioita.

- Seuramme väritkin ovat neutraalit. Giants on näyttänyt, että jääkiekkoilu kuuluu meille kaikille.

Giants pelaa Belfastin keskustan modernissa monitoimihallissa, joka vetää noin 8500 katsojaa. Katsojamäärät ovat korkeat; tämän syksyn harjoituspelitkin vetivät tuvan lähes täyteen.

Elite Leaguessa Giantsin päänahkaa himoitsevat kaikki, mutta yksi vastustaja nostaa tunnetason yli muiden: maan suurin seura Cardiff Devils.

- Jos haluatte tutustua brittikiekkoiluun, tulkaa Giants–Devils-peliin!

Aito CHL-pelipaita kotiin viemisinä

Vielä ei Giantsilla ole tarpeeksi omia junioreita, mutta yhteistyössä skottien kanssa lupaavimmat alle 20-vuotiaat saavat pelata turnauksissa eri puolella Isoa-Britanniaa. Foxin mukaan vie kenties vielä kymmenen vuotta ennen kuin Giantsin edustusjoukkue voi koostua suurelta osin omista kasvateista.

- Seuramme on 23-vuotias, mutta menee koko ajan oikeaan suuntaan. Meille tulee jo laatupelaajia Pohjois-Amerikan juniorisarjoista, ja heidän mukanaan koko laji kehittyy.

Odhrán ja Elizabeth viipyivät Suomessa viisi päivää ja näkivät myös Giantsin ensimmäisen CHL-väännön Raumalla Lukkoa vastaan. Tapparalle Giants hävisi 0–6, mutta Lukolle vain 1–3.

- Ajattelin, että Lukko voittaa 6–1 tai 7–1, mutta peli ratkesi vasta Lukon tyhjiin tekemään kolmanteen maaliin, Odhrán mietti.

Odhrán ja Elizabeth olivat pukeutuneet Giantsin fanipaitoihin ja Tappara-kaulahuiveihin. Jarilla oli yllään Tapparan paita ja Giantsin huivi.

Tapparalta Odhrán sai aidon CHL-pelipaidan. ●

KAUSIKORTTILAINEN JO 37 VUODEN AJAN

Teksti ja kuva: Antti-Pekka Lehtonen

Ylöjärveläinen **Anneli Tuulio** näyttää muovitaskussa siistinä säilynyttä korttia, jonka reunoja kiertää reikien rivi. Se on hänen ensimmäinen Tapparan kausikorttinsa, vuosimallia 1986–87.

- Sain tämän työantajani kautta. Ensimmäinen kotiottelu jäi käymättä. mutta toiseen piti päästä, kun se oli Ilvestä vastaan, ja sitten meninkin joka ikiseen.

Monta kotiottelua häneltä ei ole sen jälkeen jäänyt näkemättä, sillä hänellä on ollut kausikortti kaikkien 37 vuoden ajan. Heti tuli kaksi mestaruutta, ja tällä vuosituhannella niitä on kertynyt viisi lisää.

Anneli ei miettinyt edes 1990-luvulla, kannattaako halliin tulla.

- Siitä oli tullut harrastus, ja hallilla kuuli tutuilta sisäpiirijuttujakin.

Makeimmaksi Anneli nostaa kevään 2003 mestaruuden, jonka ratkeamista kolmannessa jatkoerässä hän todisti Oulussa.

- Siitä teki erityisen se, että edellisestä oli kulunut niin pitkä aika.

Sunnuntai-ilta ei ole paras ajankohta mestaruusjuhlille, jos kotiin on kuuden tunnin bussimatka.

- Olin aamulla neljän-viiden jälkeen Tampereella. Ajoin kotiin, vaihdoin vaatteet ja lähdin puoli kahdeksaan töihin, samassa painotalossa edelleen työskentelevä Anneli muistaa.

Enon kanssa Viialasta Kuplalla peleihin

Viialalaislähtöisen Annelin Tappara-fanius alkoi, kuten monen muun: **Pekka Marjamäen** innoittamana.

- ”Marjan” itsevarma pelaamistapa oli mieleeni. Meillä oli aika lailla koko suku Tapparan kannattajia, ja enon kanssa tultiin Viialasta Kuplavolkkarilla pelejä katsomaan.

Viialassa oli enemmän Tapparan kannattajia, mikä heijastui nuorisomuotiin.

- Ei siellä Ilveksen takkeja näkynyt, vaan Tapparan valkohihaisia. En halunnut sitä takkia, koska ajattelin, että valkoiset hihat tulevat likaisiksi.

Anneli muutti vuonna 1985 Tampereelle. Ylöjärveltä koti löytyi aviomiehen ja kahden lapsen kanssa Vahannasta.

- Myöhemmistä pelaajista suosikkejani ovat olleet **Timo Susi**, **Erkki Lehtonen**, **Janne Ojanen** ja **Timo Jutila**, joka kun laittoi kroppansa laidan viereen, sieltä ei purkukiekko tullut!

- Sitten tulivat **Barkovit**. Juniorista näki, miten omaa luokkaansa hän oli jäällä. **Patrik Laineen** laukaus on myös taito sinänsä.

Ylöjärveläisenä Anneli on tietenkin ylpeä **Otto Rauhalasta** ja seuraa erityisellä mielenkiinnolla, mihin **Oiva Keskisen** rahkeet riittävät.

Arpaonni vei CHL-reissulle Müncheniin

Viime syksynä Anneli koki yllätyksen, kun hän pääsi miehensä kanssa Müncheniin Red Bullin ja Tapparan CHL-otteluun.

- En yleensä osallistu arvontoihin etenkään netissä, mutta Air Balticin arvontaan osallistuin. Sitten lennettiin Pirkkalasta Münheniin parinkymmenen muun fanin kanssa.

- Oli hienosti järjestetty matka! Saimme lisävuorokauden, kun Air Balticilla ei ollut pelin jälkeisenä päivänä paluulentoja. Tutustuimme Olympiapuistoon ja kävimme näköalatornissa, Bemarin BCH-keskuksessa ja Hofbräuhausissa.

Reissun kruunasi se, että Tappara voitti RB:n ”rankkarien” jälkeen 4–3. Ottelu pelattiin 50 vuotta vanhassa Olympiahallessa, joka jäi mieleen kolkohkona.

- Se on betonihalli, jossa ei ole kunnon ravintoloita, vaan luukkuja, joista ostetaan jotain. Olimme VIP-paikoilla ja pääsimme loungeen, joissa tarjottiin enemmän kuin jaksoin syödä.

- Vaikka oli lokakuun alku, oli 24 astetta lämmintä, ja siellä oli mukava tutustua paikkoihin.

Tapparan peleihin Anneli ei saa miestään **Markusta** lähtemään, sillä tämä on Ilveksen kannattaja. Jos Tappara pelaa finaalissa, Markuskin kannustaa Tapparaa.

HIFK:n kotiluola vielä käymättä

Annelia jäi harmittamaan, ettei hän päässyt CHL-finaaliin Luulajaan. Hän ihmettelee, etteivät CHL-pelit vedä kovin suuria yleisömääriä.

- CHL:ssä pelataan hyvätasoista ja vauhdikasta jääkiekkoa. En ymmärrä, että jos jääkiekkoilusta tykkää, miten jättää ne väliin.

- Tälläkään kaudella ei mestaruus olisi yhtään huono homma. Ainakin CHL:ään pitäisi päästä, sillä syksyisin on niin hienoa katsoa näitä pelejä.

- Kunhan ei tulisi niin paljon loukkaantumisia kuin viime kaudella, jolloin tuntui, että miten voi olla niin huonoa säkää. Joukkueessa on mielenkiintoisia tulijoita ja nuoria pelaajia, Anneli pohtii

Annelille on tullut tutuksi moni kotimaan halli, mutta yksi häneltä on yllättäen kokematta:

- En ole koskaan käynyt HIFK:n kotihallissa! Tapparan ja Jokereiden pelejä olen nähnyt Helsingin Areenassa, koska ne ovat pelanneet vastakkain finaaleissa.

- Enää en juuri lähde bussimatkoille, vaan katson vierapelit telkkarista.

Mikä on näin pitkäaikaiselle korttilaiselle riittävä syy jättää kotipeli väliin?

- Harrastan kultaisennoutajani kanssa koirien tottelevaisuuslajia rally-tokoa, jossa kilpailenkin. Varmaan olen koukuttunut jännittämiseen, jota on koettava kilpailuissa ja näyttelyissä. ●

- Tällainen oli ensimmäinen Tapparan kausikorttini kaudelle 1986–87, Anneli Tuulio näyttää.

”LAW IS LIFE”

Asianajotoimisto Roihu Oy

- Työoikeus
- Perhevarallisuus
- Yritysten asiat

Hämeenkatu 9, Tampere
www.roihulaw.fi
(+358) 010 321 1883

metritiski®

Rakentaminen • Puusepänliike

Kahvilat • Ravintolat • Hotellit • Myymälät • Toimistot • Saunatilat

Mittatilauskalusteet omalta puusepänverstaaltamme Valkeakoskelta.
Pyydä tarjous projektistasi!
www.metritiski.fi

Referenssikuvat:
Pereensaaren Sauna / Tampere
Los Pollos / Tampere

FAN CLUBIN KASVU JATKUU VAKAANA

OONA PUUSTINEN HOITAA SUOMEN SUURINTA KANNATTAJAYHDISTYSTÄ KOKOPÄIVÄISESTI, JA TÖITÄ RIITTÄÄ

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuva: Saana Hakala

–Siinä vaiheessa, kun 8000 jäsenen raja on täynnä, pitää varmaan palkata toinenkin päätoiminen työntekijä.

Näin vastaa Tappara Fan Clubin, Suomen suurimman urheiluseuran kannattajajärjestön työntekijä **Oona Puustinen** kysymykseen, onko Clubin kasvulla rajaa.

Jo ennen Areena-aikaa ja sen mukanaan tuomia mestaruuksia Tappara Fan Club oli maan suurin. Jäsenmäärä on sen kuin noussut, ja viime kauden päätteeksi se heilahti jo 4350:een. Clubia johtaa seitsenhenkinen hallitus.

- Lisää tulee koko ajan sekä koti- että ulkomailta. Viime kaudella meihin liittyi jäsen Kanadasta, Puustinen kertoo.

Tapparalla on kannattajia ympäri Suomen, ja menestyksen myötä kiinnostus lisääntyy yhä. Clubilaisten ikähaitari on hyvin laaja, ja jäseneksi käytännössä synnytäänkin.

- Kun toimistomme vielä oli Kissanmaalla, sinne tuli edellisenä päivänä syntyneen vauvan täti hoitamaan jäsenasian kuntoon.

- Tavoite on aina kasvaa ja tehdä asiat vielä paremmin. Viime kauden aikana saimme uusia jäseniä 819, joka lienee ennätyksemme.

Finaalimatkat tuovat uusia jäseniä

Kun liigapelit siirtyivät Nokia Arenaan joulukuussa 2021, koronaepidemia jylläsi, ja päällä oli muun muassa seisomakatsomorajoitus. Fan Clubin alku uudessa kotiluolassa ei siis ollut helpoin mahdollinen, mutta uusi toimintaympäristö on osoittautunut sittemmin hyväksi.

- Jäsenmäärä laski vähän koronakausina, mutta siitä on päästy hienosti nousuun, ja menestys varmasti tuo lisää jäseniä, Puustinen uskoo.

Yksi Fan Clubin näkyvimmistä toimintamuodoista on vieraspelimatkojen järjestäminen. Perinteisesti niihin ovat päässeet vain jäsenet, mutta nyt ne ovat avoimia muillekin, tosin hieman kalliimpina.

- Kun finaalimatkat tulevat myyntiin, uusia jäseniäkin tulee ovista ja ikkunoista. Myös CHL-finaalipaikan varmistuttua viime talvena alkoi sähköpostini heti laulaa kyselyistä, onko matkaa Luulajaan, Puustinen kuvailee.

Kyllä oli, ja sen näki sekä kuuli finaalikatsomossa: joukkue sai hoitaa kannun kotiin poikkeuksellisen voimakkaan kannustuksen tukemana.

Yhteistyö Sinioranssien kanssa sujuu

Vuodesta 2011 saakka Tapparalla on ollut myös Sinioranssit-kannattajaryhmä, joka liittyi kaksi vuotta sitten virallisesti osaksi Fan Clubia. Viime kaudeksi teetettiin ryhmien yhteinen kaulahuivi, ja Puustinen arvioi sen jakamisen jäsenille lahjaksi nostaneen osaltaan jäsenmäärää.

- Tappara Fan Clubin asioiden hoitaminen vie niin paljon aikaa, ettei sitä pystyisi kukaan oman toimensa ohessa tekemään, Oona Puustinen sanoo.

- Kaulahuivi oli meille rahallisesti ja minulle ajallisestikin tosi iso satsaus.

Koronarajoitusten purun jälkeen Sinioranssien valloittama Areenan fanipääty alkoi elää, ja täksi kaudeksi seisomapaikkoja lisättiin 750:een. Meininki on sen kuin kiihtynyt.

- Tuemme Sinioransseja kaikessa, mitä he tarvitsevat katsomoon, ja junailemme kaikki vieraspelimatkat yhteistyössä heidän kanssaan. Pidämme tosi tiiviisti yhteyttä heidän johtoryhmänsä kanssa.

Muutaman kerran kaudessa tehdään megamatka ja joskus yövytäänkin tuplakierroksen välissä.

- Pyrimme saamaan megamatkoille sponsoreita, jotta pystymme painamaan niiden hinnat mahdollisimman edullisiksi, Puustinen kertoo.

- Ne ovat mahtavia matkoja. Hallissa on hieno meininki, ja olemme toivottuja vieraita kaikkialle. Meillä on hyvä maine, ja siitä haluamme pitää kiinni.

Tapparan perinteisesti kiinteä yhteistyö Matkapoikien kanssa jatkuu, ja vieraspeleihin kuljetaan Aren busseilla.

Matkat turvallisia myös alaikäisille

Pelimatkoille pääsevät turvallisesti myös alaikäiset, sillä jokaisessa bussissa on kaksi vastuuhenkilöä.

- Lapsissa on tulevaisuus, ja seisomakatsomossakin on paljon heitä, jotka kymmenen vuoden päästä vievät hommaa eteenpäin. Heihin kannattaa panostaa, mutta matkoilla käy myös paljon vanhemman iän porukkaa.

Puustisen haaveena on järjestää VR:n kanssa junamatka, mieluiten finaalipeliin. Toissa keväänä se melkein onnistui, mutta 50 metrin matkalle raiteita olisi Turun päässä tarvittu dieselveturi, jonka tuominen Oulusta olisi maksanut liikaa.

Viime kaudella Fan Clubin jäsenrekisteri ja laskutusjärjestelmä yhtenäistettiin Tapparan toimiston järjestelmien kanssa ja paperilaskuista siirryttiin sähköisiin. Jos joku jäsen ei ole saanut sähköpostiinsa laskua, hänen kannattaa ottaa yhteys Puustiseen.

Jäsenien kesken arvotaan joka kesä yksi kausikortti. Kahdesti kaudessa järjestetään arvonta, josta kaksi voittajaa pääsee fanitapaamiseen valitsemansa pelaajan kanssa.

- Käydään katsomassa aamujäät, joiden jälkeen pelaaja tavataan hallilla. Sitten mennään illalla peliä katsomaan. Se on ollut tosi suosittu päivä.

Bloggaamisen kautta unelmien työhön

Puustisella, 26, ei ole yhtään päätoimista kollegaa koko maassa. Hän työskenteli aiemmin hoitoalalla, mutta tarttui tilaisuuteen, kun Fan Clubille etsittiin uutta vetäjää.

- Ihan pienenä menin jäähalliin paikallispeliin, ja kun Tappara voitti, sille tielle jäin. Koko perheemme on tapparalainen, ja nyt työskentelen siskoni **Saanan** kanssa täällä saman logon alla.

- Rupesin 15–16-vuotiaana kirjoittamaan blogia ”Elämää tapparalaisen silmin”. Jonkin ajan kuluttua silloinen Fan Clubin hallituksen jäsen kysyi, kiinnostaisiko minua kirjoittaa Clubin kolmesti vuodessa ilmestyvään lehteen.

Kiinnostihan Oonaa, ja lisäksi hän urakoi kotiotteluiden yhteydessä Hakametsässä muun muassa ”läpsyttimien” penkkiriveille jakamisessa. Parikymppisenä hänet valittiin Clubin hallitukseen.

- Vedin vieraspelimatkoja ja Hakametsässä kotiotteluiden avausmaaliveikkausta Kirvesklubilla. Puolitoista vuotta sitten meidän entinen työntekijä otti yhteyttä ja kysyi, olinko kiinnostunut hänen työnsä jatkajaksi ryhtymisestä.

- Minulle oli ollut tavoite päästä joskus tekemään Tapparalle töitä, joten se oli minulle ihan mieletön mahdollisuus. Menin työhaastatteluun ja tulin valituksi, Oona kertaa.

Aluksi Oona teki puolet päivästä Tappara Shopille ja vaihtoi viime kesänä kokopäiväisesti Clubiin. Työpiste löytyi Tamhockeyn toimistolta, mutta tämän kauden aikana klubi siirtyy omaan toimistoonsa muutaman kymmenen metrin päähän.

- Välillä saa painaa töitä kellon ympäri. Virallisesti työaikani on 9–16, ja koko sen ajan yritän olla asiakkaiden tavoitettavissa. Työtä piisaa kokopäiväiselle; esimerkiksi uusien jäsenten tietojen syöttäminen vie niin paljon aikaa, ettei sitä olisi kenenkään mahdollista oman toimensa ohella tehdä.

Clubin jäsenet saavat Shopin tuotteista kymmenen prosentin alennuksen sekä kuukausittain vaihtuvan tuotteen hyvällä tarjouksella. ●

SINIORANSSIEN FANIRYHMÄ TÄYTTÄÄ SEISOMAKATSOMON

Teksti: Antti-Pekka Lehtonen, Kuva: Tappara

Sinioranssien kannustuslaulut raikuvat entistä suuremmalla voimalla Tapparan kotiotteluissa Nokia Arenan siinä päädyssä, jota kohti Tappara hyökkää ensimmäisessä ja kolmannessa erässä.

- Seisomakatsomon laajennus 750-paikkaiseksi oli meille todella iso asia ja seuralta hyvä näyttö, että siellä meihin luotetaan ja toimintaamme arvostetaan, Sinioranssien puheenjohtaja **Pauli Pyötsiä** kiittelee.

Fanikatsomon täyttöaste on ollut Pyötsiän mukaan runkosarjan kotipeleissä 80–90 prosenttia. Tosiasiassa katsomo on jatkuvasti loppuunmyyty, mutta kaikki kausikorttilaiset eivät aina pääse paikalle.

Meno ja meininki sen kuin yltyy Sinioranssien kansoittamassa Nokia Arenan seisomokatsomossa.

- Seuralle kuuluu iso kiitos vajaan 200 euron kausikorttikampanjasta. Se on paras tapa saada uusia kannattajia katsomoon, koska hinta on erittäin halpa.

Fanikatsomossa ei kenelläkään ole kausikortin määräämää omaa paikkaa, mutta käytäntö on muotoutunut sellaiseksi, että nuorimmat asettuvat eturiviin, huutosakin johtaja ja lippujen heiluttajat menevät keskitasolle, ja ylimmillä riveillä seisovat hieman hillitymmin kannustavat.

- Jokainen saa kannustaa haluamallaan tavalla: laulamalla, huutamalla tai taputtamalla. Fanikatsomon sijainti on ihanteellinen, sillä sen joka puolelta näkee pelin todella hyvin, Pyötsiä kehuu.

Pyötsiä on muutenkin tyytyväinen Nokia Arenan suomiin mahdollisuuksiin:

- Se on Liigan paras halli. Tietyt asiat olivat Hakametsässä helpompia toteuttaa, mutta kokonaisuutena ei Areenaa parempaa pelipaikkaa voisi olla.

Joukkueen vauhdikkaaseen suuntaan uudistunut pelitapa on Pyötsiän mukaan osaltaan lisännyt innostusta ja tuonut uusia kasvoja päätykatsomoon, vaikka entiselläkin tuli hienosti menestystä.

- Sinioranssit kannustaa omiaan sekä hyvinä että heikompina hetkinä. Ihan sama, mikä tilanne on, tuemme Tapparaa! hän lupaa.

”Mikkelissä ja Kouvolassa parhaat vieraskatsomot”

Paljon vieraspeleissäkin Sinioranssien ja Tappara Fan Clubin yhteistyönä järjestämillä fanimatkoilla käyvä Pyötsiä nostaa kaksi muuta paikkakuntaa ja hallia esimerkeiksi erityisen miellyttävistä reissukohteista:

- Mikkelissä ja Kouvolassa on erinomainen vieraskatsomo päädyssä, ja meidät otetaan muutenkin hienosti vastaan. Vaasassakin katsomo on ihan ok ja Turussa puitteet muuten kenties parhaat.

Tälläkin kaudella Sinioranssit ja Fan Club tekevät muutaman megamatkan, mutta myös jotakin muuta erityistä Sinioranssit suunnittelevat kauden mittaan järjestävänsä.

- Jo ennen kauden alkua tehtiin päätös, että jokaiseen viikonloppuna pelattavaan vierasotteluun lähdetään vähintään omatoimikuljetuksilla, Pyötsiä kertoo.

Myös viime talven CHL-finaaliin Luulajaan Sinioranssien porukkaa matkusti todella paljon sekä bussilla että henkilöautoilla, ja tunnelma voitokkaassa ottelussa oli sen mukainen.

Alaikärajaa yhteiskuljetuksilla tehtäville vieraspelimatkoille ei ole, mutta Pyötsiä neuvoo jokaisen alle 15-vuotiaan fanin vanhempien ilmoittavan Fan Clubin **Oona Puustiselle** olevansa tietoisia lapsensa mukaan lähdöstä. ●

KOTIOTTELUT

MARRASKUU

PE	17.11.	TAPPARA	-	ILVES	18:30
LA	25.11.	TAPPARA	-	TPS	17:00 // 80'S NIGHT
KE	29.11.	TAPPARA	-	KÄRPÄT	18:30

JOULUKUU

LA	2.12.	TAPPARA	-	SPORT	17:00
TI	19.12.	TAPPARA	-	KOOKOO	18:30
TO	28.12.	TAPPARA	-	SPORT	18:30

TAMMIKUU

PE	5.1.	TAPPARA	-	SPORT	18:30
LA	13.1.	TAPPARA	-	KALPA	17:00 // 90'S NIGHT
KE	17.1.	TAPPARA	-	JYP	18:30
TI	23.1.	TAPPARA	-	JUKURIT	18:30
PE	26.1.	TAPPARA	-	ILVES	18:30
KE	31.1.	TAPPARA	-	TPS	18:30

HELMIKUU

KE	14.2.	TAPPARA	-	SAIPA	18:30 // YSTÄVÄNPÄIVÄ
LA	17.2.	TAPPARA	-	HIFK	17:00
LA	24.2.	TAPPARA	-	ÄSSÄT	17:00
TO	29.2.	TAPPARA	-	PELICANS	18:30 // MEET&GREET

MAALISKUU

TI	5.3.	TAPPARA	-	LUKKO	18:30 // TAPPARA-PERHE
LA	9.3.	TAPPARA	-	KÄRPÄT	16:00
TI	12.3.	TAPPARA	-	HPK	18:30

JATKOSSA OTTELULIPUT TAPPARAN KOTIOTTELUIHIN
VOIT OSTAA MYÖS TAPPARA SHOPIN MYYMÄLÄSTÄ!

TAPPARA SHOP PALVELEE OSOITTEESSA KANSIKATU 1 LT 3
MA-PE 10-17, LA 10-16

LIPUT ELÄMYKSIIN // TAPPARA.FI/LIPUT

TAPPARAN VIP-TILOISSA EDUSTAT JA VIIHDYT!

TAPPARAN MONIPUOLISESTA VIP-VALIKOIMASTA LÖYDÄT VAIHTOEHDOT KAIKENKOKOISILLE RYHMILLE.

TUTUSTU LISÄÄ ERI VAIHTOEHTOIHIN OSOITTEESSA TAPPARA.FI/VIP

TIESITKÖ, ETTÄ TAPPARAN KAUTTA VOIT MYÖS OSTAA AITIOT NOKIA ARENAN KONSERTTEIHIN JA TAPAHTUMIIN?